

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

94/EES/57/01	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn..... 01 Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/20/EB frá 30. maí 1994 um vélrænan tengibúnað vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og festingu hans við ökutækin..... 02
94/EES/57/02	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 31/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn..... 62 Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/26/EB frá 15. júní 1994 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 79/196/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng með tiltekna varnartilhögun til notkunar á sprengihættustöðum..... 63
94/EES/57/03	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn..... 66 Tilskipun ráðsins 94/29/EB frá 23. júní 1994 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir 86/362/EBE og 86/363/EBE um hámarks magn varnarefnaleifa í og á kornvörum og matvælum úr dýrarikinu..... 67
94/EES/57/04	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn..... 71 Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3457/92 frá 30. nóvember 1992 um nákvæmar reglur um skoðunarvottorð vegna innflutnings frá þriðju löndum til bandalagsins, sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum..... 73 Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3713/92 frá 22. desember 1992 um frestun á beitingu ákvæða 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum, með tilliti til innflutnings frá tilteknum þriðju löndum..... 76 Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 468/94 frá 2. mars 1994 um breytingu á VI. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum..... 77 Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 688/94 frá 28. mars 1994 um breytingu á framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3713/92 um frestun á beitingu ákvæða 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum, með tilliti til innflutnings frá tilteknum þriðju löndum..... 80

94/EES/57/05	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn..... 81 Tilskipun ráðsins 94/30/EB frá 23. júní 1994 um breytingu á II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE um hámarks magn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum, og skrá yfir hámarks magn..... 82
94/EES/57/06	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 35/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn..... 99 Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 29. júní 1994 um reglur um stjórn samstarfs um vísindalegar athuganir á sviði matvæla.....100
94/EES/57/07	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 36/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn.....102 Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 955/94 frá 28. apríl 1994 um breytingu á I. og II. viðauka reglugerðar ráðsins 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu.....103
94/EES/57/08	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 37/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn.....105 Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1430/94 frá 22. júní 1994 um breytingu á I., II., III. og IV. viðauka reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu.....106
94/EES/57/09	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 38/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn.....109 Sautjándi tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/32/EB frá 29. júní 1994 um aðlögun að tækniframförum á II., III., V., VI. og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur.....110
94/EES/57/10	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 39/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn.....114 Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 18. júlí 1994 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum sem eru gerðar til skilflata notendabúnaðar fyrir stafrænar óskipulegar leigulínur með 2 048 kílóbita/s flutningsgetu í frjálsa netaðgangskerfinu (ONP-kerfinu).....115 Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 18. júlí 1994 um sameiginlega tækniforskrift að almennum tengikröfum sem eru gerðar til stafrænna þráðlausra fjarskipta í Evrópu (DECT).....118 Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 18. júlí 1994 um sameiginlega tækniforskrift að tal-símakröfum sem eru gerðar til notendabúnaðar fyrir stafræn þráðlaus fjarskipti í Evrópu (DECT)...120
94/EES/57/11	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn.....123 Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/10/EB frá 23. mars 1994 um aðra efnisbreytingu á tilskipun 83/189/EBE sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða.....124
94/EES/57/12	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn.....133 Ályktun ráðsins frá 16. júní 1994 um þróun samvinnu á sviði stjórnsýslu við framkvæmd og fullnustu löggjafar bandalagsins á innri markaðinum.....134
94/EES/57/13	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 42/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn.....137 Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar um sameiginlegar verklagsreglur varðandi evrópskt tæknisamþykki.....138

94/EES/57/14	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn.....	146
94/EES/57/15	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 44/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/25/EB frá 16. júní 1994 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna um skemmtibáta.....	147
	3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin	
	4. Ráðgjafarnefnd EES	
	II EFTA-STOFNANIR	
	1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
	2. Eftirlitsstofnun EFTA	
	3. EFTA-dómstóllinn	
	III EB-STOFNANIR	
	1. Ráðið	
	2. Framkvæmdastjórnin	
	3. Dómstóllinn	

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

94/EES/57/01

nr. 30/94

frá 15. desember 1994

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/94 frá 21 mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/20/EB frá 30. maí 1994 um vélrænan tengibúnað vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og festingu hans við ökutækin⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi nýr liður komi aftan við lið 45q (tilskipun ráðsins 93/94/EBE) í I. kafla II. viðauka við samninginn:

„45r. **394 L 0020:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/20/EB frá 30. maí 1994 um vélrænan tengibúnað vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og festingu

hans við ökutækin (Stjútíð. EB nr. L 195, 29. 7. 1994, bls. 1).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

Í I. viðauka bætist eftirfarandi við lið 3.3.4:

„12 fyrir Austurríki
17 fyrir Finnland
IS fyrir Ísland
16 fyrir Noreg
5 fyrir Svíþjóð“.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/20/EB á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

(¹) Stjútíð. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjútíð. EB nr. 17, 28.6.1994, bls. 1.

(²) Stjútíð. EB nr. L 195, 29. 7. 1994, bls. 1.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 94/20/EB

frá 30. maí 1994

um vélrænan tengibúnað vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og festingu hans við ökutækin(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a, með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 189. gr. b í stofnsáttmála Evrópubandalagsins ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Innri markaðurinn myndar svæði án innri landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar, fólksflutningar, þjónustustarfsemi og fjármagnsflutningar eru tryggðir. Mikilvægt er að samþykkja ráðstafanir í þessu skyni.

Tæknilegar kröfur sem vélknúin ökutæki og eftirvagnar þeirra skulu uppfylla samkvæmt landslögum varða, meðal annars, vélrænan tengibúnað.

Þessar kröfur eru mismunandi frá einu aðildarríki til annars. Því ber nauðsyn til að öll aðildarríki samþykki sömu kröfur, annaðhvort til viðbótar gildandi reglum eða í stað þeirra, einkum til að unnt sé að hrinda í framkvæmd EBE-gerðarviðurkenningar- aðferðinni sem fjallað var um í tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽⁴⁾.

Þessi tilskipun er ein sértilskipana sem fjallar um EBE-gerðarviðurkenningaraðferðina sem um getur í tilskipun 70/156/EBE. Ákvæði tilskipunar 70/156/EBE um einstök kerfi í ökutækjum, íhluta og aðskildar tæknieiningar gilda þar af leiðandi í þessari tilskipun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjttíð. EB nr. L 195, 29. 7. 1994, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjttíð. EB nr. C 134, 25. 5. 1992, bls. 36.

(2) Stjttíð. EB nr. C 313, 30. 11. 1992, bls. 10.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 29. október 1992 (Stjttíð. EB nr. C 305, 23. 11. 1992, bls. 115). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 27. september 1993 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 9. mars 1994 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

(4) Stjttíð. EB nr. L 42, 23. 2. 1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/53/EBE (OJ nr. L 225, 10. 8. 1992, bls. 1.

Talið er mikilvægt, með það í huga að auka umferðaröryggi og auðvelda umskiptingu vélknúinna ökutækja og eftirvagna í millilandaumferð, að öll ökutæki sem mynda vagnlest eða eru liðtengd hafi staðlaðan og samhæfðan tengibúnað.

Æskilegt er að fylgja tæknilegum kröfum í ECE-reglugerð nr. 55 frá Efnahagsnefnd Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu um samræmd ákvæði um íhluta vélræns tengibúnaðar í samtengd ökutæki. Reglugerð nr. 55 er í viðauka við samkomulagið frá 20. mars 1958 um að innleiða samræmd skilyrði varðandi samþykki og gagnkvæma viðurkenningu á samþykki fyrir búnað og hluta fyrir vélknúin ökutæki.

Aðallega er stuðst við alþjóðlega staðla (ISO) varðandi samræmd mál vélræns tengibúnaðar til að umskipting einstakra ökutækja sem mynda vagnlest eða eru liðtengd geti átt sér stað og til að tryggja frjálsa vöruflutninga í aðildarríkjunum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „ökutæki“: vélknúin ökutæki samkvæmt skilgreiningu í 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE, sem ætluð eru til aksturs á vegum, fullbúin eða ófullbúin, á fjórum eða fleiri hjólum og hönnuð fyrir hámarkshraða yfir 25 km/klst., að undanskildum ökutækjum sem fara eftir teinum, landbúnaðardráttarvélum og öllum hreyfanlegum vélbúnaði,
- „gerð vélræns tengibúnaðar“: vélrænn tengibúnaður sem heimilt er að gerðarviðurkenna sem íhluta í skilningi 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

2. gr.

Aðildarríkjunum er óheimilt að synja um:

- EBE-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir ökutæki eða banna sölu þess, að það sé skráð eða tekið í notkun vegna valfrjáls búnaðar þess með vélrænum tengibúnaði,
- EBE-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu íhluta fyrir vélrænan tengibúnað eða banna

sölu eða notkun vélræns tengibúnaðar, ef kröfunum í viðaukunum er fullnægt.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari innan 18 mánaða frá því að hún var samþykkt. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Þau skulu beita þessum ákvæðum 18 mánuðum eftir að þessi tilskipun er samþykkt.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 30. maí 1994.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

E. KLEPSCH

forseti

Fyrir hönd ráðsins,

TH. PANGALOS

forseti

SKRÁ YFIR VIÐAUKA

- I. VIÐAUKI:** Gildissvið, skilgreining, umsókn um og veiting EBE-gerðarviðurkenningar, útvíkkun viðurkenningar, framleiðslusamræmi
- II. VIÐAUKI:** Dæmi um EBE-viðurkenningarmerkingu
- III. VIÐAUKI:** Upplýsingaskjal viðvíkjandi gerðarviðurkenningu vélræns tengibúnaðar
- IV. VIÐAUKI:** EBE-gerðarviðurkenningarvottorð fyrir vélrænan tengibúnað
- V. VIÐAUKI:** Kröfur sem vélrænn tengibúnaður skal uppfylla
- VI. VIÐAUKI:** Prófun vélræns tengibúnaðar
- VII. VIÐAUKI:** Kröfur varðandi festingu vélræns tengibúnaðar við ökutæki
- VIII. VIÐAUKI:** Upplýsingaskjal viðvíkjandi gerðarviðurkenningu ökutækja
- IX. VIÐAUKI:** EBE-gerðarviðurkenningarvottorð fyrir ökutæki

VIÐAUKI I

1. Gildissvið

- 1.1. Þessi tilskipun gildir um vélrænan tengibúnað fyrir vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra og um festingu hans við ökutækin, eins og um getur í 1. gr. þessarar tilskipunar.
- 1.2. Í þessari tilskipun er lýst kröfum sem vélrænn tengibúnaður fyrir samtengd ökutæki skal uppfylla til að unnt sé að tryggja:
- samhæfi þegar vélknúin ökutæki eru tengd við mismunandi gerðir eftirvagna,
  - að tenging ökutækja við allar notkunaraðstæður sé örugg,
  - að aðferðir við tengingu og aftengingu séu öruggar.
- 1.3. Tengibúnaður er flokkaður eftir gerðum, auk þess sem greinarmunur er gerður á:
- stöðluðum tengibúnaði (sjá lið 2.1.11), og
  - óstöðluðum tengibúnaði (sjá lið 2.1.12).

Eftirfarandi flokkun gildir:

1.3.1.	A-flokkur:	Tengikúlur og dráttarfestingar (sjá 1. lið V. viðauka)
1.3.1.1.	A-flokkur, A 50-1 til A 50-3:	50 mm staðaltengikúlur og dráttarfestingar með flöngsum
1.3.1.2.	A-flokkur, 50-X:	50 mm óstaðlaðar tengikúlur og dráttarfestingar
1.3.2.	B-flokkur:	Tengihaus (sjá 2. lið V. viðauka)
1.3.2.1.	B-flokkur, 50-X:	50 mm óstaðlaðir tengihauser
1.3.3.	C-flokkur:	Sjálfvirk dráttarbeislistengi
1.3.3.1.	C-flokkur, C 50:	50 mm dráttarbeislistengi
	C-flokkur, 50-1 til C 50-6:	50 mm staðaldráttarbeislistengi (sjá töflu 3. og 4. í 3. lið V. viðauka)
1.3.3.2.	C-flokkur, 50-X:	50 mm óstaðlaðar dráttarbeislistengi
1.3.4.	D-flokkur:	Dráttarbeislistaugu
1.3.4.1.	D-flokkur, 50:	50 mm dráttarbeislistaugu
	D-flokkur, 50-A:	Staðaldráttarbeislistaugu, D 50, til málmsuðufestingar (sjá töflu 5, mynd 9, V. viðauka)
	D-flokkur, 50-B:	50 mm staðaldráttarbeislistaugu til skrúffestingar (sjá töflu 5, mynd 10, V. viðauka)
	D-flokkur, 50-C:	Staðaldráttarbeislistaugu, D 50-C 1, til boltafestingar (sjá töflu 5, myndir 11 og 12, V. viðauka)
1.3.4.2.	D-flokkur, 50-X:	50 mm óstöðluð dráttarbeislistaugu (sjá mynd 9, V. viðauka)

1.3.5.	E-flokkur:	Óstöðluð dráttarbeisli
1.3.6.	F-flokkur:	Óstaðlaðir dráttarásar
1.3.7.	G-flokkur:	Dráttarstólstengi
1.3.7.1.	G-flokkur, 50:	50 mm staðaldráttarstólstengi (sjá töflu 7, mynd 15, V. viðauka)
1.3.7.2.	G-flokkur, 50-X:	50 mm óstöðluð dráttarstólstengi
1.3.8.	H-flokkur:	Dráttarstólstengipinnar
1.3.8.1.	H-flokkur, 50-X:	50 mm óstaðlaðir dráttarstólstengipinnar
1.3.9.	J-flokkur:	Óstaðlaðar uppsetningarplötur
1.3.10.	S-flokkur:	Margvíslegur óstaðlaður tengibúnaður.

2. SKILGREININGAR

- 2.1. Vélrænn tengibúnaður milli vélknúinna ökutækja og eftirvagna er í öllum tilvikum hlutar og búnaður á grind, burðarhlutum yfirbyggingar og undirvagni ökutækis, sem tengir vélknúin ökutæki og ökutæki sem eru dregin. Hann samanstendur einnig af föstum hlutum eða hlutum sem hægt er að taka af sem þjóna þeim tilgangi að festa, stilla eða stjórna fyrirnefndum tengibúnaði.
- 2.1.1. Tengikúlur og dráttarfestingar, sem um getur í lið 1.3.1, eru vélrænn tengibúnaður, þar sem vélknúin ökutæki hefur kúlulaga búnað og festingar er tengist við eftirvagn með tengihausa.
- 2.1.2. Tengihausarnir, sem um getur í lið 1.3.2, eru vélrænn tengibúnaður á dráttarbeisli eftirvagna fyrir tengingu við tengikúlu á ökutækinu sem dregur.
- 2.1.3. Dráttarbeislistengi, sem um getur í lið 1.3.3, eru vélrænn tengibúnaður með kjálka og sjálfvirkum festi- og læsingarpinna á ökutækinu sem dregur til að tengja við eftirvagn með dráttarbeislisauga.
- 2.1.4. Dráttarbeislisaugu, sem um getur í lið 1.3.4, eru vélrænn tengibúnaður á dráttarbeisli eftirvagna með tilsvarende gati til að tengja við sjálfvirku dráttarbeislistengin.
- 2.1.5. Dráttarbeisli, sem um getur í lið 1.3.5, samanstanda af ágangsbúnaði og áþekktum búnaði sem er festur á framanverðu ökutæki sem er dregið eða við undirvagn ökutækis og er til að tengja við ökutækið sem dregur með dráttarbeislisaugum, tengihausum og áþekktum tengibúnaði.

Dráttarbeisli má festa við eftirvagn þannig að þau hreyfist óheft í lóðréttu plani og séu þannig ekki undir lóðréttu álagi, svokölluð liðdráttarbeisli, eða festa í lóðréttu plani þannig að þau geti verið undir lóðréttu álagi, svokölluð ósveigjanleg dráttarbeisli. Dráttarbeisli fest í lóðréttu plani geta annaðhvort verið ósveigjanleg eða fjaðrandi.

Dráttarbeisli geta einnig samanstaðið af fleiri en einum íhluta, verið stillanleg eða völt. Þessi tilskipun fjallar einungis um dráttarbeisli af þeirri gerð sem er sérstök eining, ekki hluti af undirvagni ökutækisins sem er dregið.

- 2.1.6. Dráttarásar, sem um getur í lið 1.3.6, eru allir hlutar og búnaður sem komið er fyrir milli tengibúnaðar, eins og tengikúlur og dráttarbeislistengi, og grindar (t.d. afturþverhluta), yfirbyggingar sem ber þunga eða undirvagns ökutækisins sem dregur.

- 2.1.7. Dráttarstólstengi, sem um getur í lið 1.3.7, eru plötulaga tengibúnaður á ökutækjum sem draga með sjálfvirkum tengilás sem dráttarstólstengipinnar, sem um getur í 1.3.8, tengjast.
- 2.1.8. Dráttarstólstengipinnar, sem um getur í 1.3.8, eru tengibúnaður í pinnaformi sem komið er fyrir á festivagni og tengist ökutækinu sem dregur með dráttarstólstengi.
- 2.1.9. Uppsetningarplötur, sem um getur í lið 1.3.9, eru allar hlutar og búnaður til að festa dráttarstólstengi við grind ökutækis sem dregur. Heimilt er að uppsetningarplötur geti færst til lárétt (þ.e. færanlegur dráttarstóll).
- 2.1.10. Stýriskíflar eru íhlutar sem komið er fyrir á festivögnum og stýra þeim jafnhliða dráttarstólstenginu.
- 2.1.11. Staðaltengibúnaður er flokkaður í lið 1.3 og er í samræmi við stöðluð mál og staðalforskriftir sem um getur í þessari tilskipun. Skipta má um hann innan þess flokks sem hann tilheyrir, óháð gerð og framleiðanda.
- 2.1.12. Óstaðlaður tengibúnaður er tengibúnaður í flokki A til J sem tilheyrir ekki flokki staðaltengibúnaðar en tengja má staðaltengibúnaði í viðkomandi flokkum.
- 2.1.13. Margvíslegur tengibúnaður til bráðabirgðanota eða nota í undantekningar-tilvikum, sem um getur í lið 1.3.10, er vélrænn tengibúnaður sem tilheyrir ekki flokkum A til J (t.d. tengibúnaður í samræmi við gildandi innlenda staðla eða fyrir þunga-flutninga).
- 2.1.14. Fjarstýring er búnaður sem gerir kleift, þegar um er að ræða óaðgengilegan tengibúnað, að stjórna tengibúnaði frá hlið ökutækis eða úr klefa ökumanns.
- 2.1.15. Fjarvísar eru búnaður sem gefur ökumanni til kynna í klefa hans að tenging hafi átt sér stað og öryggisbúnaður virki.
- 2.1.16. Gerð vélræns tengibúnaðar merkir búnað sem er ekki innbyrðis ólíkur í eftirfarandi grundvallaratriðum:
- 2.1.16.1. flokkur tengibúnaðar;
- 2.1.16.2. framleiðslumerki eða viðskiptaheiti;
- 2.1.16.3. ytri lögun eða helstu mál eða annar grundvallarmismunur í hönnun;
- 2.1.16.4. einkennandi gildi: D, S, V og U.
- 2.1.17. Með sjálfvirkri tengingu er átt við að unnt sé að tengja ökutækið sem dregur fullkomlega og rétt við eftirvagn einungis með því að bakka því að honum án utanað komandi hjálpar; þannig er sjálfvirk tenging tryggð og gefið er til kynna að öryggisbúnaður virki. Við sjálfvirka tengingu skal nota sjálfvirkan tengibúnað.
- 2.1.18. „D-gildið“ er fræðileg viðmiðunarstærð fyrir lárétta kraftinn milli ökutækisins sem dregur og eftirvagns.

D-gildið er grunnur fyrir lárétt álag í hreyfifræðilegum prófunum.

Fyrir vélrænan tengibúnað sem er ekki gerður til að yfirfæra lóðrétt álag er gildið:

$$D = g \times \frac{T \times R}{T + R} \text{ (kN)}$$

Fyrir vérlænan tengibúnað sem er gerður fyrir eftirvagn með miðlægum ási er gildið:

$$D_c = g \times \frac{T \times C}{T + C} \text{ (kN)}$$

Fyrir dráttarstólstengi á dráttar bifreiðum og sambærilegum ökutækjum er gildið:

$$D = g \times \frac{0,6 \times T \times R}{T + R + U} \text{ (kN)}$$

þar sem:

T = tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækis sem dregur í tonnum (einnig dráttar bifreiðar), þar með talið, ef nauðsyn krefur, lóðrétt álag frá eftirvagni með miðlægum ási,

R = tæknilega leyfilegur hámarksmassi fullhlaðins eftirvagns, með dráttarbeisli sem getur hreyfst óheft í lóðréttu plani, eða festivagns í tonnum,

C = samanlagður áspungi eftirvagns með miðlægum ási, sem ber leyfilegan hámarksþunga, í tonnum (sjá lið 2.1.20),

U = lóðrétt álag á dráttarstól í tonnum,

S = lóðrétt kyrrstöðuálag (S) í kílógrömmum sem samsvarar þeim hluta massa eftirvagnsins með miðlægum ási sem færast yfir á tengipunkt í kyrrstöðu,

g = þyngdarhröðun (ákveðin 9,81 m/s²).

2.1.19. „V-gildið“ er fræðileg viðmiðunarstærð sveifluviddar lóðréttis álags milli ökutækis sem dregur og eftirvagns með miðlægum ási sem hefur hámarks massa yfir 3,5 tonn (sjá lið 2.1.21). V-gildið er grunnur fyrir lóðrétt prófunarálag í hreyfiprófunum:

$$V = a \cdot \frac{X^2}{l^2} \cdot C$$

þar sem:

a er jafngild lóðrétt hröðun í tengipunkti sem, allt eftir fjaðrabúnaði á afturáasi eða ásum ökutækisins sem dregur, sem felur í sér stöðugan þátt:

$a_1 = 1,8 \text{ m/s}^2$ fyrir ökutæki með loftfjöðrun eða sambærilega fjöðrun (skv. skilgreiningu í tilskipun 85/3/EBE)⁽¹⁾,

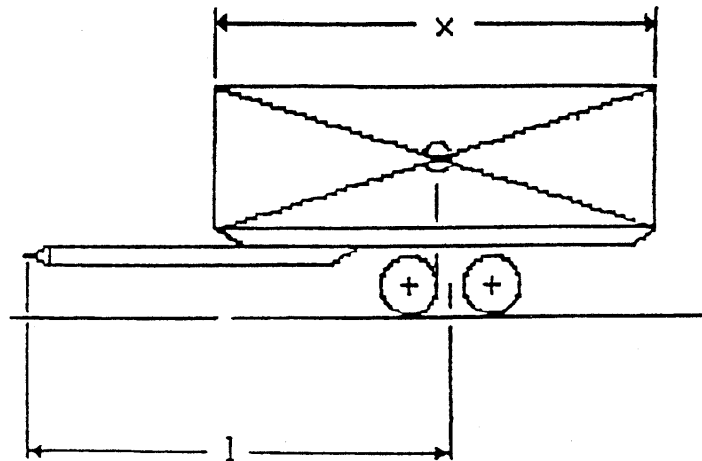
$a_2 = 2,4 \text{ m/s}^2$ fyrir ökutæki með annars konar fjöðrun,

x er lengd álagssvæðis eftirvagns í metrum (sjá mynd 1),

l er viðmiðunarlengd dráttarbeislis, þ.e. fjarlægðin milli augnmiðju dráttarbeislis og ássmiðju í metrum (sjá mynd 1),

$\frac{X^2}{l^2} \geq 1,0$ (þar sem niðurstaðan er gildi undir 1,0 skal gildið vera minnst 1).

(¹) Stjttíð. EB nr. L 2, 3. 1. 1985, bls. 14.

Mynd 1

Mál eftirvagna með miðlægum ási

- 2.1.20. „Eftirvagn með miðlægum ási“ er ökutæki sem er dregið með togbúnað sem hreyfist ekki í lóðréttu stefnu (með hliðsjón af eftirvagni) og skal ási eða ásum komið fyrir nálægt þyngdarmiðju ökutækisins (með jafna hleðslu) þannig að aðeins lítið lóðrétt álag, ekki yfir 10% af hámarksmassa eftirvagns, þó mest 1 000 kg, færist yfir á ökutækið sem dregur.

Hámarksmassi eftirvagns með miðlægum ási sem miða skal við skal vera sá massi sem ás eða ásar hans flytja til jarðar þegar eftirvagninn er fullhlaðinn og tengdur ökutæki sem dregur.

- 2.1.2.1. Fara skal með ökutæki sem tilheyrja ekki greinilega neinum fyrrnefndra flokka eins og þá gerð sem þau líkjast mest.
- 2.1.22. „Gerð ökutækis“ er ökutæki sem eru eins í eftirfarandi meginatriðum: smíðalag, mál, löggun og efni hluta er varða uppsetningu tengibúnaðar ökutækisins sem dregur eða framhluta eftirvagns, eigi kröfur VII. viðauka við um þá.

3. EBE-GERÐARVIÐURKENNING ÍHLUTA

- 3.1. Umsókn um EBE-gerðarviðurkenningu
- 3.1.1. Framleiðandi skal sækja um EBE-gerðarviðurkenningu samkvæmt 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE fyrir gerð vélræns tengibúnaðar.
- 3.1.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjali er í III. viðauka.
- 3.1.3. Senda skal tækniþjónustunni sem sér um framkvæmd gerðarviðurkenningarprófana eftirfarandi:
- 3.1.3.1. dæmigerðan vélrænan tengibúnað fyrir viðkomandi gerð sem í venjulegum tilvikum á að vera ómálaður. Tækniþjónustan eða viðurkenningaraðili getur einnig óskað eftir aukatengibúnaði;
- 3.1.3.2. tækniþjónusta sem gerir gerðarviðurkenningarprófanir getur einnig óskað eftir sérstökum hlutum, eins og uppsetningarplötum eða dráttarfestingum, viðbótarteikningum eða sýnishornum af efnum sem eru notuð;
- 3.1.3.3. þegar um er að ræða vélrænan tengibúnað fyrir sérstaka gerð ökutækis skal framleiðandi tengibúnaðarins einnig senda uppsetningarleiðbeiningar sem framleiðandi ökutækisins útvegar í samræmi við tilskipun 92/21/EBE⁽¹⁾; tækniþjónustan getur og óskað eftir að dæmigert ökutæki fyrir viðkomandi gerð verði einnig lagt fram.

⁽¹⁾ Stjóttíð. EB nr. L 129, 14. 5. 1992, bls. 1.

- 3.2. Merking sýnishorna
- 3.2.1. Merkja ber hvert sýnishorn tiltekinnar gerðar vélræns tengibúnaðar sem um getur í lið 3.1.1 og sótt hefur verið um EBE-gerðarviðurkenningu fhluta fyrir með:
- 3.2.2. verksmiðjumerki, viðskiptaheiti eða nafn framleiðanda (og vörumerki, ef við á);
- 3.2.3. gerð og útfærslu, ef við á;
- 3.2.4. hæfilega stór flötur skal vera fyrir EBE-viðurkenningarmerki og viðbótarupplýsingar í samræmi við lið 3.3.4.
- 3.3. EBE-gerðarviðurkenning veitt
- 3.3.1. Að viðeigandi kröfum uppfylltum skal veita EBE-gerðarviðurkenningu samkvæmt 3. mgr. 4. gr. og, ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
- 3.3.2. Fyrirmynd að EBE-gerðarviðurkenningavottorðinu er að finna í IV. viðauka.
- 3.3.3. Allar viðurkenndar gerðir vélræns tengibúnaðar skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Sama aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð vélræns tengibúnaðar sama númeri.
- 3.3.4. Vélrænn tengibúnaður, sem er í samræmi við viðurkennda gerð vélræns tengibúnaðar samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, skal hafa alþjóðlegt viðurkenningarmerki fest á áberandi og aðgengilegum stað eins og um getur í viðurkenningavottorðinu; merkið er:
- 1 fyrir Sambandslýðveldið Þýskaland
  - 2 fyrir Frakkland
  - 3 fyrir Ítalíu
  - 4 fyrir Holland
  - 6 fyrir Belgíu
  - 9 fyrir Spán
  - 11 fyrir Breska konungsríkið
  - 13 fyrir Lúxemborg
  - 18 fyrir Danmörku
  - 21 fyrir Portúgal
  - IRL fyrir Írland
  - EL fyrir Grikkland.
- 3.3.4.1. Réttþyrningur sem umlykur bókstafinn „e“ með einkennistölu aðildarríkisins sem veitt hefur gerðarviðurkenningu á eftir.
- 3.3.4.2. Tveggja tölustafa tala, sem gefur til kynna raðtölu síðustu breytingar á tilskipuninni (raðtalan er 00 fyrir þessa tilskipun), og fjórði liður gerðarviðurkenningarnúmersins, eins og kemur

fram á EBE-gerðarviðurkenningarvottorðinu (sjá IV. viðauka), í námunda við réttthyrninginn með viðurkenningarmerkið.

3.3.4.3. Eftirfarandi viðbótarmerki rétt við réttthyrninginn:

- flokkur tengibúnaðar,
- leyfileg gildi fyrir D, S, V og U, ef við á.

3.3.5. Viðurkenningarmerkið skal vera óafmáanlegt og vel læsilegt, jafnvel þegar tengibúnaðurinn er festur við ökutækið.

3.3.6. Dæmi um EBE-viðurkenningarmerki er að finna í II. viðauka við þessa tilskipun.

3.4. Breyting á gerð vélræns tengibúnaðar og útvíkkun EBE-gerðarviðurkenningar íhluta

3.4.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar gerðar eru breytingar á gerðarviðurkenningu samkvæmt þessari tilskipun.

4. EBE-GERÐARVIÐURKENNING ÖKUTÆKJA

4.1. Umsókn um EBE-gerðarviðurkenningu

4.1.1. Framleiðandi skal sækja um EBE-gerðarviðurkenningu samkvæmt 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE fyrir gerð ökutækis með tilliti til vélræns tengibúnaðar hennar.

4.1.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í VIII. viðauka.

4.1.3. Senda ber tækniþjónustunni sem sér um framkvæmd gerðarviðurkenningarprófana eftirfarandi:

4.1.3.1. dæmigert ökutæki fyrir þá gerð sem getur haft tengibúnað sem hefur hlotið EBE-gerðarviðurkenningu;

4.1.3.2. hafi gerð ökutækisins upprunalegan vélrænan tengibúnað frá framleiðanda, gerð eða gerðir vélræns tengibúnaðar, meðal annars uppsetningarplötur eða dráttarfestingar, ef um slíkt er að ræða; þá skal leggja fram EBE-gerðarviðurkenningu fyrir tengibúnaðinn.

4.2. EBE-gerðarviðurkenning veitt

4.2.1. Veita skal EBE-gerðarviðurkenningu samkvæmt 3. og 4. mgr. 4. gr. tilskipunar tilskipunar 70/156/EBE hafi viðeigandi kröfum verið fullnægt.

4.2.2. Fyrirmynd að EBE-gerðarviðurkenningarvottorðinu er að finna í IX. viðauka.

4.2.3. Allar viðurkenndar gerðir ökutækis skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Sama aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð ökutækis sama númeri.

4.3. Breyting á gerð ökutækis og útvíkkun EBE-gerðarviðurkenningar ökutækis

4.3.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar gerðar eru breytingar á gerðarviðurkenningu samkvæmt þessari tilskipun.

4.3.2. Handhafi EBE-gerðarviðurkenningar ökutækis getur sótt um að hún verði útvíkuð til að ná til annarra gerða eða flokka tengibúnaðar.

Lögbær yfirvöld munu samþykkja þessa útvíkkun með eftirfarandi skilyrðum:

- 4.3.2.1. EBE-gerðarviðurkenning íhluta hafi þegar verið veitt fyrir hina nýju gerð tengibúnaðar;
- 4.3.2.2. hún hafi þeirri gerð ökutækis sem sótt hefur verið um útvíkkun á EBE-gerðarviðurkenningu ökutækis fyrir;
- 4.3.2.3. festing tengibúnaðarins við ökutækið sé í samræmi við þá festingu sem tilgreind var í umsókn um EBE-gerðarviðurkenningu íhluta.
- 4.3.3. Þegar um er að ræða staðaltengibúnað í A-, C-, D- og G-flokki gildir EBE-gerðarviðurkenning ökutækis einnig um annan tengibúnað í sama flokki án þess að þörf sé frekari athugunar á uppsetningu og útvíkkunar EBE-gerðarviðurkenningar ökutækis.

5. KRÖFUR

- 5.1. Vélrænan búnað til að tengja vélknúin ökutæki við eftirvagna skal framleiða og setja upp í samræmi við góðar hönnunarvenjur og hann skal vera öruggur í notkun.
- 5.2. Einum einstaklingi skal kleift að tengja og aftengja ökutæki örugglega án þess að nota verkfæri. Einungis er heimilt að nota sjálfvirkan tengibúnað sem leyfir sjálfvirka tengingu til að tengja eftirvagna með hámarks massa yfir 3,5 tonn.
- 5.3. Vélrænan tengibúnað skal hanna og framleiða með þeim hætti að hann virki eðlilega við almenn notkunarskilyrði með hæfilegu viðhaldi, þar sem slitnum hlutum er skipt út tímanlega.
- 5.4. Uppsetningar- og notkunarleiðbeiningar skulu fylgja öllum tengibúnaði með fullnægjandi upplýsingum um hvernig til þess bær einstaklingur skal festa búnaðinn á ökutækið og nota á réttan hátt. Leiðbeiningar skulu vera á tungumáli eða tungumálum þess aðildarríkis þar sem bjóða á tengibúnaðinn til sölu. Þegar um er að ræða tengibúnað sem afhentur er til nota við raðsmíði ökutækja eða yfirbygginga eru ákvæðin um uppsetningar- og notkunarleiðbeiningar fyrir allar gerðir tengibúnaðar óþörf. Í slíkum tilvikum ber viðkomandi framleiðandi ökutækis eða yfirbyggingar ábyrgð á því að notandi ökutækisins fái í hendur nauðsynlegar upplýsingar til að geta notað tengibúnaðinn.
- 5.5. Heimilt er að nota efni með eiginleika við réttar notkunaraðstæður sem eru ákvarðaðir í staðli eða efni með eiginleika sem eru gefnir upp í upplýsingaskjölum í samræmi við lið 3.1.2 í þessum viðauka.
- 5.6. Allir hlutar vélræna tengibúnaðarins sem gætu valdið því að tvö ökutæki aftengdust ef þeir gæfu sig skulu gerðir úr stáli. Heimilt er að nota önnur efni hafi framleiðandi sýnt fram á jafngildi þeirra og viðkomandi tækniþjónusta viðurkennt það.
- 5.7. Öll vélræn tengi skulu hönnuð fyrir vélræna samtengingu og í lokaðri stöðu skulu þau hafa a.m.k. einfaldan öryggisbúnað með vélrænni samtengingu, nema frekari kröfur séu gerðar í V. viðauka.
- 5.8. Vélrænn tengibúnaður skal fullnægja kröfum V. viðauka.
- 5.9. Kröfur um álag
- 5.9.1. Vélrænn tengibúnaður er háður prófunum sem er lýst í VI. viðauka.
- 5.9.2. Prófanirnar skulu ekki valda sprungum, broti eða öðrum sýnilegum ytri skemmdum eða of mikilli varanlegri aflögun sem leiðir til þess að búnaðurinn starfar ekki eðlilega.

- 5.10. Uppsetning vélræns tengibúnaðar á ökutæki skal háð eftirliti samkvæmt kröfunum í VII. viðauka. Þetta á bæði við um EBE-gerðarviðurkenningu ökutækis þegar ökutæki fylgir upprunalegur vélrænn tengibúnaður frá framleiðanda og EBE-gerðarviðurkenningu vélræns tengibúnaðar, sem er hannaður fyrir sérstakar gerðir ökutækja.
- 5.11. Fyrirnefndar kröfur og kröfur V., VI. og VII. viðauka gilda einnig, eftir því sem við á, um margvíslegan tengibúnað (S-flokkur).

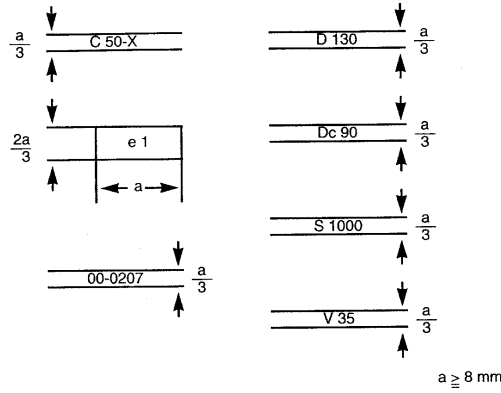
6. FRAMLEIÐSLUSAMRÆMI

- 6.1. Almennt skal grípa til ráðstafana til að tryggja framleiðslusamræmi í samræmi við ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
- 6.2. Talið er eðlilegt að eftirlit lögbærs yfirvalds fari fram einu sinni ár hvert.

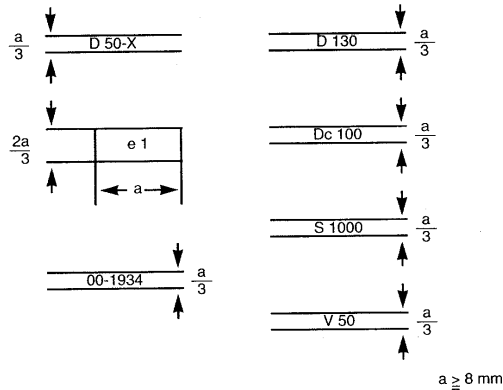
VIÐAUKI II

a) Fyrirmynd að EBE-viðurkenningarmerkingu fyrir dráttarbeislistengi

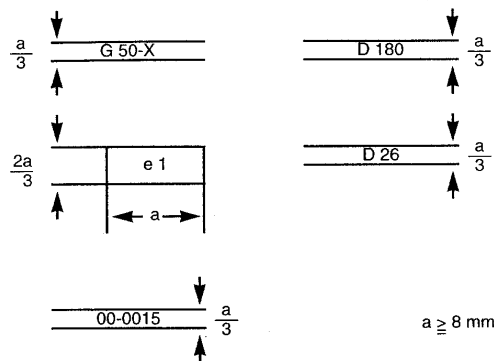
Tengibúnaður með EBE-viðurkenningarmerkingu sem sýndur er hér að framan er óstaðlað dráttarbeislistengi í C-flokki 50-X með leyfilegt hámarksgildi D 130 kN, leyfilegt hámarksgildi D_c 90 kN, leyfilegt lóðrétt hámarksburðarálág í kyrrstöðu 1 000 kg og leyfilegt hámarksgildi V 35 kN sem EBE-gerðarviðurkenning íhluta var veitt fyrir í Sambandslýðveldinu Þýskalandi (e 1) með númerinu 0207. Fyrstu tveir tölustafirnir, 00, gefa til kynna að íhlutinn hafi verið viðurkenndur í samræmi við ákvæði frumgerðar þessarar tilskipunar.

b) Fyrirmynd að EBE-viðurkenningarmerkingu fyrir dráttarbeislistauga

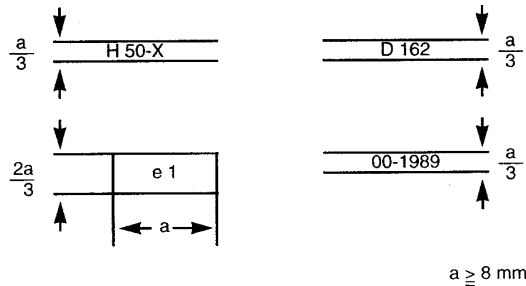
Tengibúnaður með EBE-viðurkenningarmerkingu sem sýndur er hér að framan er óstaðlað 50 mm dráttarbeislistauga í D-flokki 50-X til málmstöðufestingar með D-gildi 130 kN, D_c-gildi 100 kN, leyfilegt lóðrétt hámarksburðarálág í kyrrstöðu 1 000 kg og leyfilegt hámarksgildi V 50 kN sem EBE-gerðarviðurkenning íhluta var veitt fyrir í Sambandslýðveldinu Þýskalandi (e 1) með númerinu 1934. Fyrstu tveir tölustafirnir, 00, gefa til kynna að íhlutinn hafi verið viðurkenndur í samræmi við ákvæði frumgerðar þessarar tilskipunar.

c) Fyrirmynd að EBE-viðurkenningarmerkingu fyrir dráttarstólstengi

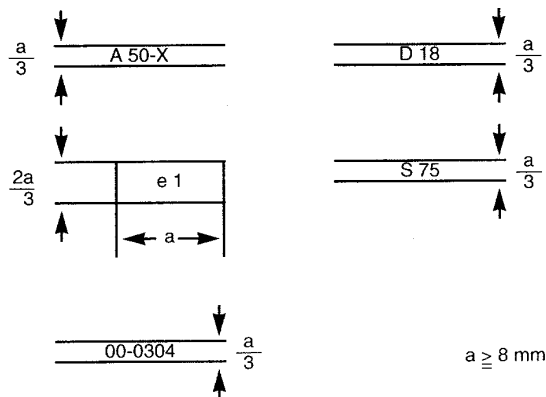
Tengibúnaður með EBE-viðurkenningarmerkingu sem sýndur er hér að framan er óstaðlað dráttarstólstengi í flokki G 50-X með leyfilegt hámarksgildi D 180 kN og leyfilegt hámarksálag á dráttarstól 26 tonn sem EBE-gerðarviðurkenning íhluta var veitt fyrir í Sambandslýðveldinu Þýskalandi (e 1) með númerinu 0015. Fyrstu tveir tölustafirnir, 00, gefa til kynna að íhlutinn hafi verið viðurkenndur í samræmi við ákvæði frumgerðar þessarar tilskipunar.

d) Fyrirmynd að EBE-viðurkenningarmerkingu fyrir dráttarstólstengipinna

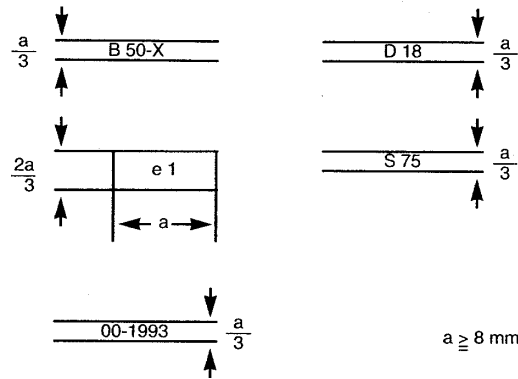
Tengibúnaður með EBE-viðurkenningarmerkingu sem sýndur er hér að framan er óstaðlaður dráttarstólstengipinni í flokki H 50-X með D-gildi 162 kN sem EBE-gerðarviðurkenning íhluta var veitt fyrir í Sambandslýðveldinu Þýskalandi (e 1) með númerinu 1989. Fyrstu tveir tölustafirnir, 00, gefa til kynna að íhlutinn hafi verið viðurkenndur í samræmi við ákvæði frumgerðar þessarar tilskipunar.

e) Fyrirmynd að EBE-viðurkenningarmerkingu fyrir tengikúlu og dráttarfestingar

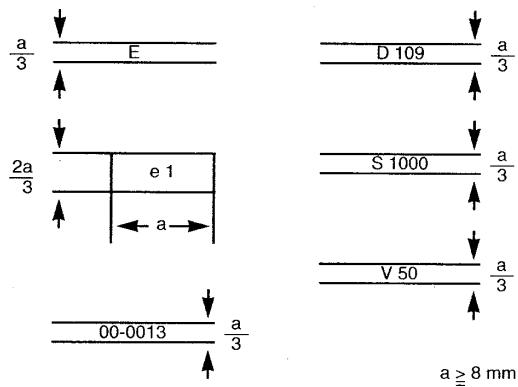
Tengibúnaður með EBE-viðurkenningarmerkingu sem sýndur er hér að framan er óstöðluð tengikúla og dráttarfestingar í flokki A 50-X með leyfilegt hámarksgildi D 18 kN og leyfilegt lóðrétt hámarksburðarág í kyrrstöðu 75 kg sem EBE-gerðarviðurkenning íhluta var veitt fyrir í Sambandslýðveldinu Þýskalandi (e 1) með númerinu 0304. Fyrstu tveir tölustafirnir, 00, gefa til kynna að íhlutinn hafi verið viðurkenndur í samræmi við ákvæði frumgerðar þessarar tilskipunar.

f) Fyrirmynd að EBE-viðurkenningarmerkingu fyrir tengihausa

Tengibúnaður með EBE-viðurkenningarmerkingu sem sýndur er hér að framan er óstaðlaður tengihausa í flokki B 50-X með D-gildi 18 kN og leyfilegt lóðrétt hámarksburðarálág í kyrrstöðu 75 kg sem EBE-gerðarviðurkenning íhluta var veitt fyrir í Sambandslýðveldinu Þýskalandi (e 1) með númerinu 1993. Fyrstu tveir tölustafirnir, 00, gefa til kynna að íhlutinn hafi verið viðurkenndur í samræmi við ákvæði frumgerðar þessarar tilskipunar.

g) Fyrirmynd að EBE-viðurkenningarmerkingu fyrir dráttarbeisli

Tengibúnaður með EBE-viðurkenningarmerkingu sem sýndur er hér að framan er dráttarbeisli fyrir efturvagn með miðlægum ási í E-flokki með leyfilegt hámarksgildi D 109 kN, leyfilegt lóðrétt hámarksburðarálág í kyrrstöðu 1 000 kg og leyfilegt hámarksgildi V 50 kN sem EBE-gerðarviðurkenning íhluta var veitt fyrir í Sambandslýðveldinu Þýskalandi (e 1) með númerinu 0013. Fyrstu tveir tölustafirnir, 00, gefa til kynna að íhlutinn hafi verið viðurkenndur í samræmi við ákvæði frumgerðar þessarar tilskipunar.

VIÐAUKI III

UPPLÝSINGASKJAL NR ...

varðandi EBE-gerðarviðurkenningu íhluta vélræns tengibúnaðar fyrir vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra (94/20/EB)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum kvarða og nægilega nákvæmar í A4 stærð eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef rafknúinn stjórnúnaður er á kerfum, íhlutum eða aðskildum tæknieiningum skulu fylgja upplýsingar um hvernig hann vinnur.

0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):.....
- 0.2. Gerð og verslunarheiti:.....
.....
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:.....
.....
- 0.7. Staðsetning EBE-gerðarviðurkenningarmerkis og aðferð við áfestingu þess á íhluta og aðskildar tæknieiningar:
.....
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:.....
.....
1. TENGINGAR MILLI ÖKUTÆKJA SEM DRAGA OG EFTIRVAGNA OG FESTIVAGNA
- 1.1. Nákvæm tæknilysing gerðar vélræns tengibúnaðar (m.a. teikningar og efnislýsingar):.....
.....
- 1.2. Flokkur og gerð tengibúnaðar:.....
- 1.3. Hámarksgildi $D^{(1)}$:..... kN
- 1.4. Lóðrétt hámarksálág S við tengipunkt⁽¹⁾: .....kg
- 1.5. Hámarksálág U við dráttarstólstengi⁽¹⁾: .....tonn
- 1.6. Hámarksgildi $V^{(1)}$: .....kN
- 1.7. Fyrirmæli framleiðanda um festingu tengigerðarinnar við ökutækið og ljósmyndir og teikningar af festipunktum á ökutækinu; viðbótarupplýsingar sé notkun tengigerðarinnar takmörkuð við sérstakar gerðir ökutækja:.....
.....
.....
- 1.8. Upplýsingar um uppsetningu sérstakra dráttarfestinga eða uppsetningaplatna:.....
.....
.....

Dagsetning, skrá

⁽¹⁾ Ef við á.

VIÐAUKI IV

FYRIRMYND (a)

(hámarksstærð: A4 (210 X 297 mm))

EBE-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Skýrsla varðandi:

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
- útvíkkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾

fyrir gerð íhluta með tilliti til tilskipunar 94/20/EBE.

EBE-gerðarviðurkenningarnúmer⁽²⁾:.....

Ástæður fyrir útvíkkun:.....

I. Þáttur

0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):.....

0.2. Gerð og verslunarheiti:.....
.....

0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á íhlutanum⁽³⁾:.....

0.3.1. Staðsetning auðkennisins:.....

0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:.....
.....

0.7. Þegar um er að ræða íhluta og aðskildar tæknieiningar, staðsetning og aðferð við að festa EBE-gerðarviðurkenningarmerkið á:.....

0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:.....
.....

II. Þáttur

1. Viðbótarupplýsingar (ef við á): sjá I. viðbæti

2. Tækniþjónusta sem annast prófanir:.....
.....

3. Dagsetning prófunarskýrslu:.....

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.
⁽²⁾ EBE-gerðarviðurkenningarnúmer í þessu skjali skal samstanda af öllum liðum sem um getur í VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 92/53/EBE. Auðkenna ber sjálfan íhlutann eins og lýst er í viðkomandi sértilskipun.
⁽³⁾ Innihaldi gerðarauðkenni tákns sem eru ekki lýsandi fyrir gerðir íhluta sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð gildir um skal setja táknið ‘?’ (t.d. ABC??123??) í stað viðkomandi tákns í upplýsingaskjalinu.

4. Númer prófunarskýrslu:.....
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá I. viðbæti.....
6. Staður:.....
7. Dagsetning:.....
8. Undirskrift:.....
9. Hjalögð er skrá yfir þau skjöl sem saman mynda möppu með upplýsingum og er varðveitt hjá því yfirvaldi sem veitti gerðarviðurkenninguna og fæst afhent ef þess er óskað.

I. viðbætur

við EBE-gerðarviðurkenningarvottorð nr...

varðandi EBE-gerðarviðurkenningu íhluta vélræns tengibúnaðar með tilliti til tilskipunar 94/20/EB

- 1. Viðbótarupplýsingar
  - 1.1. Flokkur tengibúnaðar:.....
  - 1.2. Flokkar eða gerðir ökutækja sem búnaðurinn er hannaður fyrir eða notkun hans takmarkast við:.....
.....
  - 1.3. Hámarksgildi D⁽¹⁾: .....kN
  - 1.4. Lóðrétt hámarksálag S við tengipunkt⁽¹⁾: .....kg
  - 1.5. Hámarksálag U við dráttarstólstengi⁽¹⁾: .....tonn
  - 1.6. Hámarksgildi V⁽¹⁾: .....kN
  - 1.7. Fyrirmæli framleiðanda um festingu tengigerðarinnar við ökutækið og ljósmyndir og teikningar af festipunktum á ökutækinu; viðbótarupplýsingar sé notkun tengigerðarinnar takmörkuð við sérstakar gerðir ökutækja:.....
.....
.....
  - 1.8. Upplýsingar um uppsetningu sérstakra dráttarfestinga eða uppsetningaplatna⁽¹⁾:.....
.....
.....
.....
- 5. Athugasemdir⁽²⁾:.....
.....
.....
.....

⁽¹⁾ Strikið yfir það sem á ekki við.
⁽²⁾ Þar með taldar upplýsingar um að hve miklu leyti dráttarstólstengi hæfa ekki jafnhliða stýringu.

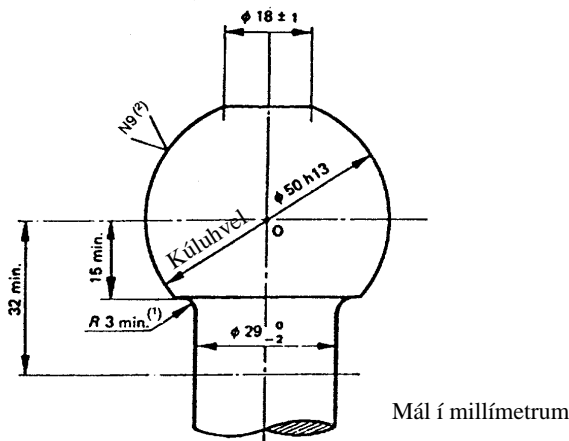
VIÐAUKI V

Kröfur varðandi vélrænan tengibúnað

1. TENGIKÚLUR OG DRÁTTARFESTINGAR

Kröfurnar í liðum 1.1 til 1.4 gilda um allar tengikúlur og dráttarfestingar í A-flokki. Í lið 1.5 eru taldar upp viðbótarkröfur sem 50 mm staðaltengikúlur og dráttarfestingar með flöngsum skulu uppfylla.

- 1.1. Tengikúlur í A-flokki skulu vera í samræmi við mynd 2 hvað lögun og mál varðar.
- 1.2. Lögun og mál dráttarfestinga skulu uppfylla kröfur framleiðanda ökutækisins að því er varðar festipunkta og viðbótaruppsetningarbúnað, ef nauðsyn krefur.
- 1.3. Þegar um er að ræða tengikúlur sem unnt er að fjarlægja skulu tengipunktur og læsing hönnuð fyrir vélræna samtengingu.
- 1.4. Tengikúlur og dráttarfestingar skulu standast prófanir sem um getur í lið 4.1 í VI. viðauka.

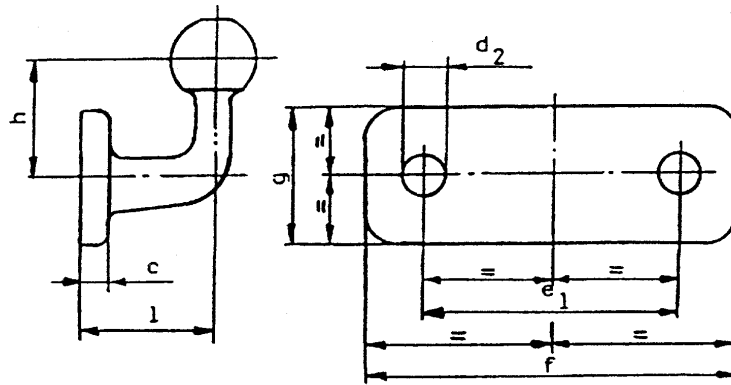
Mynd 2

(¹) Kringingarradíus milli kúlu og kúluháls skal vera í snertingu við bæði kúluhálsinn og lægra lárétta yfirborð tengikúlunnar.

(²) Sjá ISO/R 468 og ISO 1302; hrfutalan N9 vísar til R_a -gildis 6,3mm.

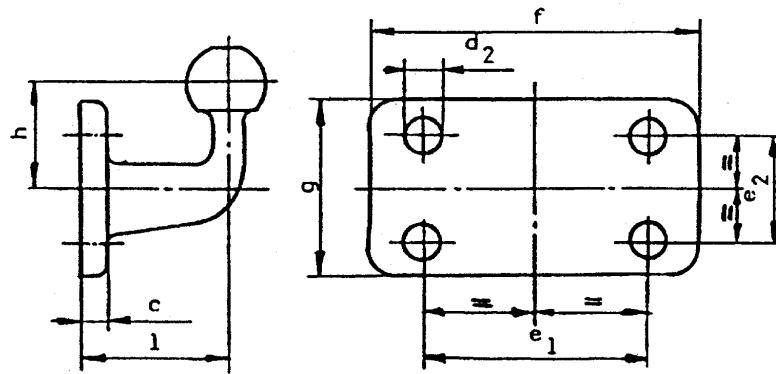
- 1.5. Sérkröfur vegna staðaltengikúlna og dráttarfestinga með flöngsum í flokki A 50-1, A 50-2 og A 50-3.
  - 1.5.1. Mál tengikúlna og dráttarfestinga með flöngsum í flokki A 50-1 skulu vera þau sömu og á mynd 3 og í töflu 1. Uppfylla ber kröfuna um hreyfirými tengikúlna sem kemur fram á mynd 30 í VII. viðauka.
  - 1.5.2. Mál tengikúlna og dráttarfestinga með flöngsum í flokki A 50-2 og flokki A 50-3 skulu vera þau sömu og á mynd 4 og í töflu 1. Uppfylla ber kröfuna um hreyfirými tengikúlna sem kemur fram á mynd 30 í VII. viðauka.
  - 1.5.3. Tengikúlur og dráttarfestingar með flöngsum í flokki A 50-1, A 50-2 og A 50-3 skulu vera réttar og þær skal prófa með tilliti til þeirra einkennandi gilda sem um getur í töflu 2.

Mynd 3

Mál staðaltengikúlna og dráttarfestinga með flöngsum í flokki A 50-1 (mm) (sjá töflu 1)

Mynd 4

Mál staðaltengikúlna og dráttarfestinga með flöngsum í flokki A 50-2 og A 50-3 (mm) (sjá töflu 1)

TAFLA 1

Mál staðaltengikúlna og dráttarfestinga með flöngsum (mm)
(sjá myndir 3 og 4)

	A 50-1	A 50-2	A 50-3	Athugasemdir
e_1	90	83	120	+ 0,5
e_2	-	56	55	± 0,5
d_2	17	10,5	15	H13
f	130	110	155	+ 6, -0
g	50	85	90	+ 6, -0
c	15	15	15	hámark
l	55	110	120	± 5
h	70	80	80	± 5

TAFLA 2

Einkennandi gildi fyrir staðaltengikúlur og dráttarfestingar með flöngsum

D = hámarksgildi D (kN)

S = lóðrétt hámarksálag í kyrrstöðu (kílógrömm)

	A 50-1	A 50-2	A 50-3
D	17	20	30
S	120	120	120

2. TENGIHAUSAR

2.1. Hanna skal tengihausa í flokki B 50 þannig að unnt sé að nota þá örugglega með tengikúlum sem lýst er í 1. þætti þessa viðauka og þau viðhaldi þeim forskriftum sem mælt er fyrir um.

Hanna skal tengihausa þannig að tenging sé örugg um leið og tekið er tillit til slits tengibúnaðarins.

2.2. Tengihausar skulu standast prófanir sem um getur í lið 4.2 í VI. viðauka.

2.3. Viðbótarbúnaður (t.d. hemlar, stöðugleikabúnaður, o.s.frv.) skal ekki hafa skaðleg áhrif á vélræna tengingu.

2.4. Þegar tengikúlan er ekki fest við ökutækið skal tengihausinn geta snúist lárétt a.m.k. 90° til hvorrar hliðar miðað við miðlínu tengikúlu og dráttarfestinga eins og lýst er í 1. þætti þessa viðauka. Um leið skal gera ráð fyrir óheftri lóðréttari hreyfingu 20° ofan og neðan við lárétt plan. Enn frekar skal jafnhliða 90° láréttum snúningi gera ráð fyrir 25° veltingi beggja vegna láréttis áss. Gera skal ráð fyrir samtímis hreyfingu sem hér segir:

- ± 15° lóðréttur halli með ± 25° veltingi um ás
- ± 10° veltingur um ás með ± 20° lóðréttum halla

við öll lárétt snúningshorn.

3. DRÁTTARBEISLISTENGI

Kröfurnar í liðum 3.1 til 3.8 gilda um öll dráttarbeislistengi í flokki C 50. Í lið 3.9 eru taldar upp viðbótarkröfur sem staðaldráttarbeislistengi í flokki C 50-1 til C 50-6 skulu uppfylla.

3.1. Kröfur varðandi álag

Öll dráttarbeislistengi skulu standast prófanir sem um getur í lið 4.3 í VI. viðauka.

3.2. Viðeigandi dráttarbeislistaugu

Dráttarbeislistengi í flokki C 50 skulu nothæf með öllum dráttarbeislistaugum í flokki D 50 og tengjum með séreinkennum.

3.3. Sjálfvirkni

Dráttarbeislistengi skulu vera sjálfvirk (sjá lið 2.1.17 í I. viðauka).

3.4. Kjálki

Dráttarbeislistengi í flokki C 50 skulu hafa kjálka sem er hannaður þannig að viðeigandi dráttarbeislistenga er stýrt inn í tengið.

Geti kjálkinn, eða kjálkastoð, snúist um lóðréttan ásinn skal hann með sjálfvirkum hætti fara í eðlilega stöðu og haldast, með tengipinnann opinn, tryggilega í þessari stöðu til að stýra dráttarbeislistenganu örugglega meðan tenging á sér stað.

Geti kjálkinn, eða kjálkastoð, snúist um þverásinn skal liðurinn sem gerir snúninginn mögulegan haldast í eðlilegri stöðu með kraftvæglæslingu. Kraftvægið skal duga til að koma í veg fyrir að 200 N lóðréttur kraftur sem þrýstir efri hluta kjálkans upp á við breyti stefnu liðsins úr eðlilegri stöðu hans. Unnt skal vera að færa kjálkann í eðlilega stöðu með handafli. Kjálka sem snýst um þverásinn skal aðeins viðurkenna fyrir lóðrétt burðarálag S sem er allt að 50 kg og V-gildi sem er allt að 5 kN.

Snúist kjálki, eða kjálkastoð, um lengdarásinn skal hindra snúninginn með að minnsta kosti 100 Nm kraftvæglæslingu.

Lágmarksstærð kjálkans er háð D-gildi tengisins:

	D-gildi	$\leq 18 \text{ kN}$:	vídd 150 mm, hæð 100 mm
18 kN <	D-gildi	$\leq 25 \text{ kN}$:	vídd 280 mm, hæð 170 mm
25 kN <	D-gildi		vídd 360 mm, hæð 200 mm

Ytri horn kjálkans geta verið ávöl.

Heimilt er að nota minni kjálka fyrir dráttarbeislistengi í flokki C 50-X, en aðeins fyrir eftirvagna með miðlægum ási sem hafa allt að 3,5 tonna leyfilegan hámarks massa eða ef ógerlegt er að nota kjálka samkvæmt töflunni hér að framan af tæknilegum ástæðum og enn fremur ef sérstök skilyrði, eins og sjónræn hjálparkæki, eru fyrir hendi til að tryggja sjálfvirka tengingu með öruggum hætti og ef viðurkennt notkunarsvið er takmarkað samkvæmt ákvæðum III. viðauka.

3.5. Lágmarkshreyfisvið tengds dráttarbeislistenga

Tengt dráttarbeislistenga skal geta snúist lárétt $\pm 90^\circ$ um lóðréttan ás út frá lengdarási ökutækisins (sjá mynd 5). Tengt dráttarbeislistenga skal geta snúist lóðrétt $\pm 20^\circ$ um þverás út frá láréttu plani ökutækisins (sjá mynd 6). Ef sérstakur liður gerir hreyfinguna mögulega (aðeins á dráttarbeislistengjum í flokki C 50-X) skal viðurkennd notkun samkvæmt ákvæðum III. viðauka takmarkast við þau tilvik sem um getur í lið 2.3.7 í VII. viðauka. Tengt dráttarbeislistenga skal geta snúist um ás $\pm 20^\circ$ um lengdarásinn út frá láréttu plani ökutækisins (sjá mynd 7).

Uppgefin snúningshorn gilda um dráttarbeislistengi sem eru ekki fest við ökutækið.

3.6. Lágmarkshorn fyrir tengingu og aftengingu

Einnig skal vera unnt að tengja og aftengja dráttarbeislistenga þegar lengdarási þess, með tilliti til miðlínu kjálkans, er:

- 3.6.1. snúið lárétt 50° til hægri eða vinstri;
- 3.6.2. snúið lóðrétt 6° upp eða niður;
- 3.6.3. snúið um ás 6° til hægri eða vinstri.

3.7. Læsing sem kemur í veg fyrir óviljandi aftengingu

Þegar tengipinni er í lokaðri stöðu skal treysta hann með tvenns konar öryggisbúnaði með vélrænni samtengingu sem hvor um sig skal virka ef hinn gefur sig.

Vélrænn búnaður skal gefa skýrt til kynna að utanverðu að tenging sé í lokaðri og traustri stöðu. Unnt skal vera að sannreyna þá stöðu sem neminn gefur til kynna með þreifingu, t.d. í myrkri.

Vélræni búnaðurinn skal gefa til kynna lokaða stöðu beggja læsinga (AND-skilyrði).

Samt sem áður nægir að lokuð staða annarrar læsingarinnar sé aðeins gefin til kynna ef seinni læsingin í lokaðri stöðu er fólgin í hönnun búnaðarins.

3.8. Handföng

Hönnun handfanga skal vera með þeim hætti að þau séu auðveld í notkun og með ávalan enda. Engar skarpar brúnir skulu vera á tenginu eða hvassir oddar nálægt handfanginu sem kynnu að valda meiðslum þegar tengt er eða aftengt. Kraftur til að losa tengið, mældur án dráttarbeislisaugans, skal ekki vera yfir 250 N hornrétt á handfangið í þá stefnu sem það er hreyft.

3.9. Sérkröfur vegna staðaldráttarbeislislistengja í flokki C 50-1 til C 50-6

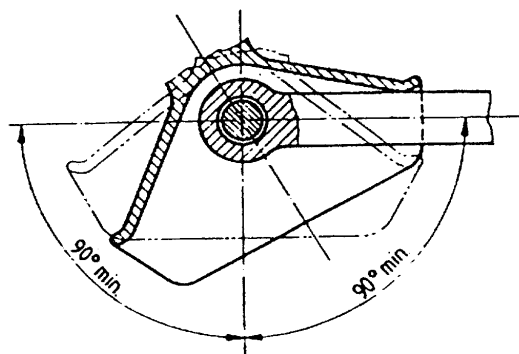
3.9.1. Sveifluhreyfing dráttarbeislisaugans um þverásinn skal verða fyrir tilverknað kúlulögunar tengipinnans (og ekki fyrir tilverknað liðar, sjá mynd 6).

3.9.2. Að flokki C 50-1 undanskildum skal gera ráð fyrir fjöður og/eða höggdeyfum til að draga úr tog- og þrýstihöggum eftir lengdarásnum sem rekja má til hreyfirymsins milli tengipinnans og dráttarbeislisaugans.

3.9.3. Fara ber eftir þeim málum sem koma fram í mynd 8 og töflu 3.

3.9.4. Tengin skulu hæfa þeim einkennandi gildum sem um getur í töflu 4 og vera prófuð með tilliti til þeirra.

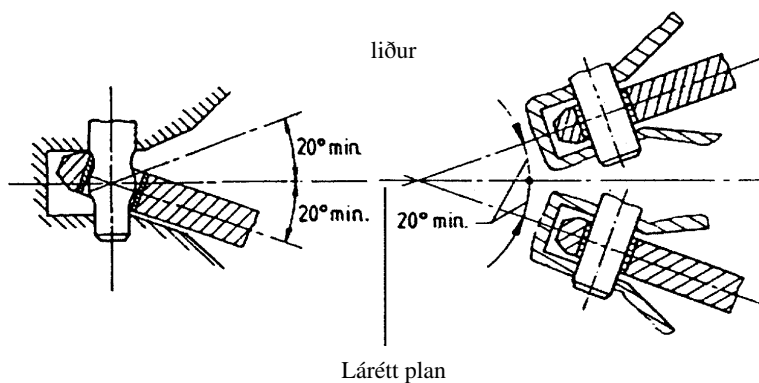
3.9.5. Opna skal tengið með handfangi sem er við tengið (fjarstýring er óheimil).

Lengdarás ökutækis sem dregur

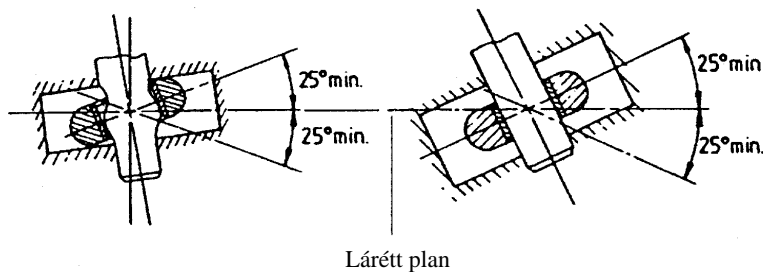
Mynd 5

Láréttur lágmarkssnúningur tengds dráttarbeislisauga $\pm 90^\circ$ um lóðréttan ás út frá lengdarási ökutækisins

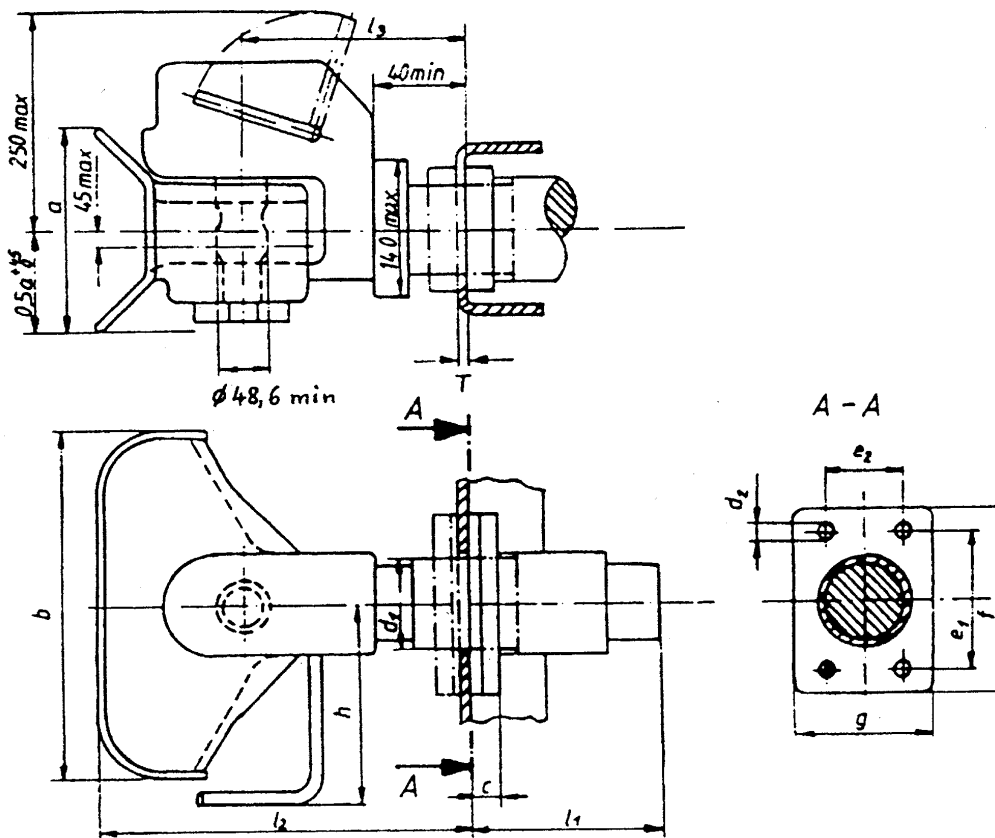
Mynd 6

Lóðréttur lágmarkssnúningur tengs dráttarbeislisauga $\pm 25^\circ$ um þverás út frá láréttu plani ökutækisins

Mynd 7

Lágmarkssnúningur tengs dráttarbeislisauga um ás $\pm 25^\circ$ um lengdarás út frá láréttu plani ökutækisins

Mynd 8

Mál staðaldráttarbeislitengs (í millímetrum) (sjá töflu 3)

TAFLA 3

Mál staðaldráttarbeislistengis (í millímetrum) (sjá mynd 8)

	C 50-1	C 50-2	C 50-3	C 50-4	C 50-5	C 50-6	Athugasemdir
e_1	83	120	140	160			$\pm 0,5$
e_2	56	55	80	100			$\pm 0,5$
d_1	-	54	74	84	94		hámark
d_2	10,5	15	17	21			H13
f	110	155	180	200			+6,-0
g	85	90	120	140			± 3
a	100	170	200	200	200		+20,-0
b	150	280	360	360	360		+20,-0
c	20	24	30	30			hámark
h	150	190	265	265	265		hámark
l_1	-	150	250	300	300		hámark
l_2	150	300	330	330	330		hámark
l_3	100	160	180	180	180		± 20
T	-	15	20	35	35		hámark

TAFLA 4

Einkennandi gildi fyrir staðaldráttarbeislistengi:

- D = hámarksgildi D (kN)
 D_c = hámarksgildi D (kN) fyrir eftirvagna með miðlægum ási
 S = lóðrétt hámarksburðarálág í kyrrstöðu (kg)
 V = hámarksgildi V (kN)

	C 50-1	C 50-2	C 50-3	C 50-4	C 50-5	C 50-6
D	18	25	70	100	130	190
D_c	18	25	50	70	90	120
S	200	250	650	900	1 000	1 000
V	12	10	18	25	35	50

4. DRÁTTARBEISLISAUGU

Kröfurnar sem um getur í lið 4.1 gilda um dráttarbeislistengingu í flokki D 50.

Í lið 4.2 til 4.5 eru taldar upp viðbótarkröfur sem staðaldráttarbeislistengingu skulu uppfylla.

4.1. Almennar kröfur varðandi dráttarbeislistengingu

Öll dráttarbeislistengingu skulu standast prófunina sem um getur í lið 4.4 í VI. viðauka.

Dráttarbeislistengingu í flokki D 50 ber að nota með dráttarbeislistengjum í flokki C 50. Dráttarbeislistengingu mega ekki snúast eins og ás (þar eð tilheyrandi tengi geta snúist).

Hafi dráttarbeislistengingu í flokki D 50 múffur skulu þær vera í samræmi við málin á mynd 12 (nema flokkur D 50-C) eða mynd 13.

Ekki skal sjóða múffurnar fastar í dráttarbeislisaugun.

Dráttarbeislisaugu í flokki D 50 skulu hafa sömu mál og á mynd 9 (nema annað sé tekið fram í lið 4.2, 4.3 eða 4.4). Lögum dráttarbeislisauðnskankans í flokki D 50-X er ekki tilgreind en hæðin „h“ og breiddin „b“ í 210 mm fjarlægð frá miðju augans skal vera innan þeirra marka sem tilgreind eru í töflu 6.

4.2. Sérkröfur varðandi dráttarbeislisaugu í flokki D 50-A

Dráttarbeislisaugu í flokki D 50-A skulu hafa sömu mál og sýnd eru á mynd 9.

4.3. Sérkröfur varðandi dráttarbeislisaugu í flokki D 50-B

Dráttarbeislisaugu í flokki D 50-B skulu hafa sömu mál og sýnd eru á mynd 10.

4.4. Sérkröfur varðandi dráttarbeislisaugu í flokki D 50-C

Dráttarbeislisaugu í flokki D 50-C skulu hafa sömu mál og sýnd eru á mynd 11.

Dráttarbeislisaugu í flokki D 50-C skulu hafa múffurnar sem sýndar eru á mynd 13.

4.5. Álagsgildi fyrir staðaldráttarbeislisaugu

Staðaldráttarbeislisaugu og festingar þeirra skulu hafa þeim álagsgildum sem um getur í töflu 5 og vera prófuð með tilliti til þeirra.

TAFLA 5

Einkennandi gildi fyrir staðaldráttarbeislisaugu:

D = hámarksgildi D (kN)

D_c = hámarksgildi D (kN) fyrir eftirvagna með miðlægum ási

S = lóðrétt hámarksburðarálág í kyrrstöðu (kg)

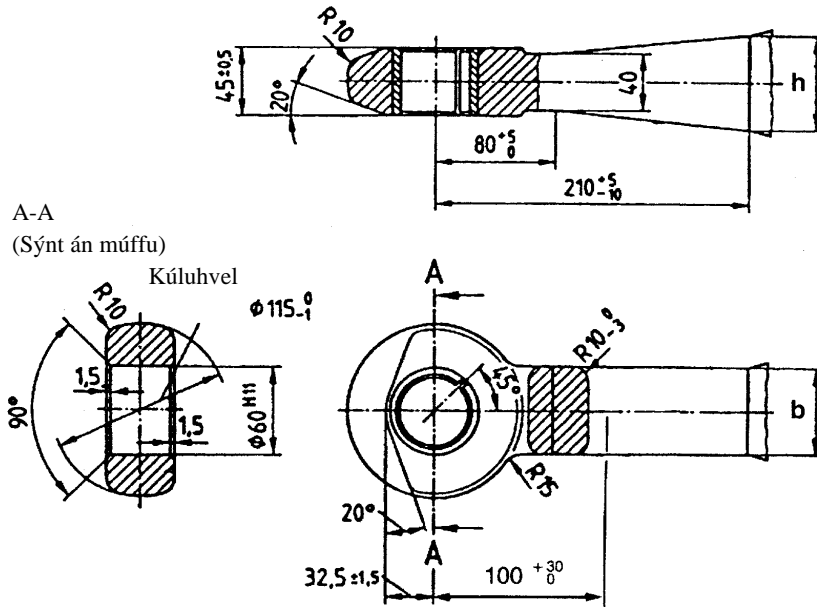
V = V-gildi (kN)

Flokkur	D	D_c	S	V
D 50-A	130	90	1 000	30
D 50-B	130	90	1 000	25
D 50-C	190	120	1 000	50

TAFLA 6

Mál fyrir dráttarbeislisaugu í flokki D 50-A og D 50-X, (sjá mynd 9)

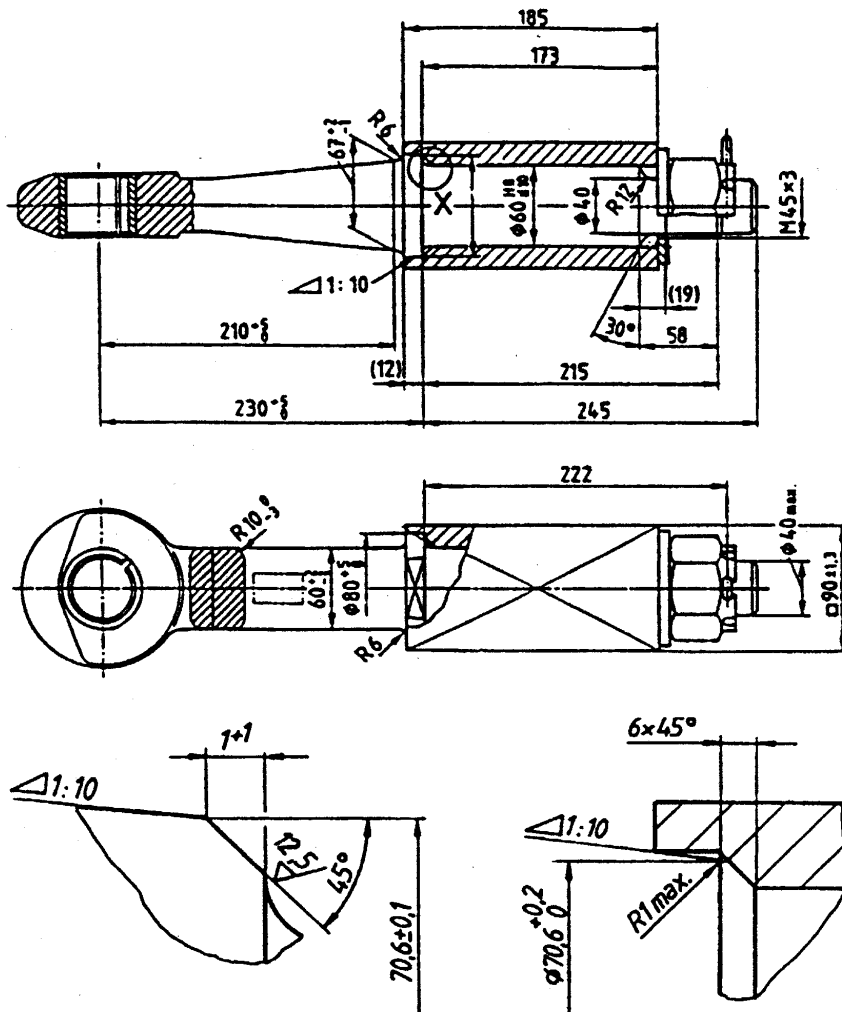
Flokkur	h (í millímetrum)	b (í millímetrum)
D 50-A	65^{+2}_{-1}	60^{+2}_{-1}
D 50-X	hámark 67	hámark 62

A-A
(Sýnt án múffu)

Mynd 9

Mál dráttarbeislisauga í flokki D 50-A og D 50-X (sjá töflu 6)

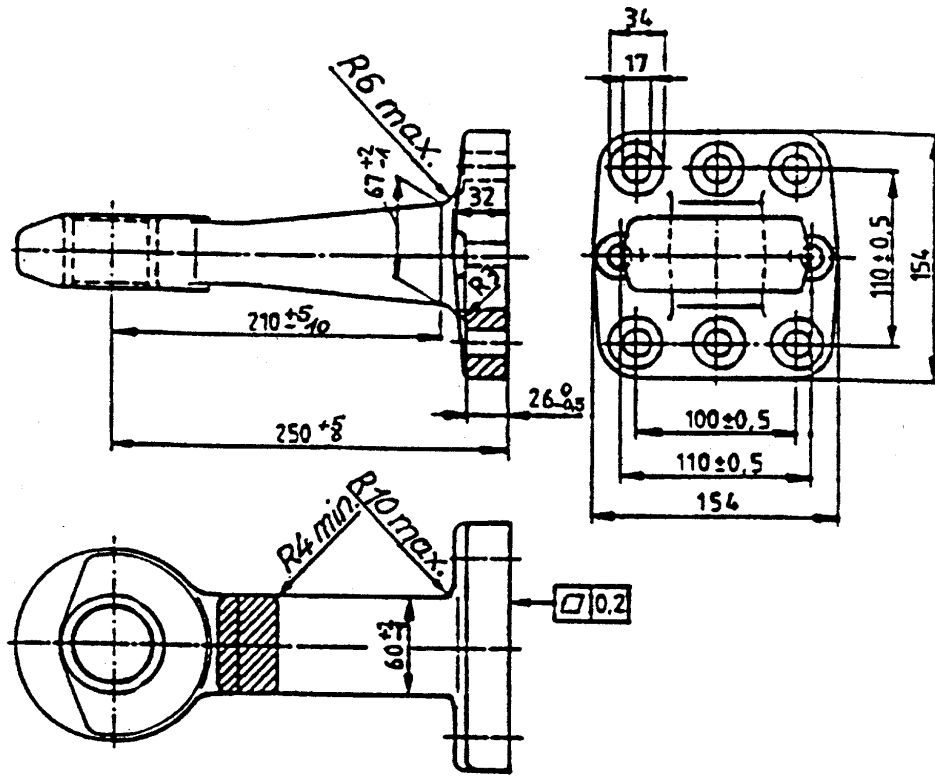
Dráttarbeislisauga

Dráttarbeislissæti

Mynd 10

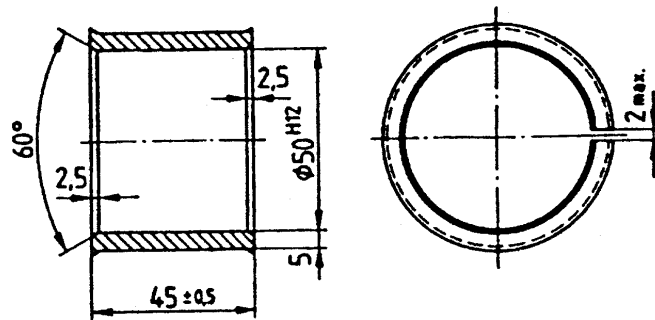
Mál dráttarbeislisauga í flokki D 50-B (mál sem vantar eru á mynd 9)

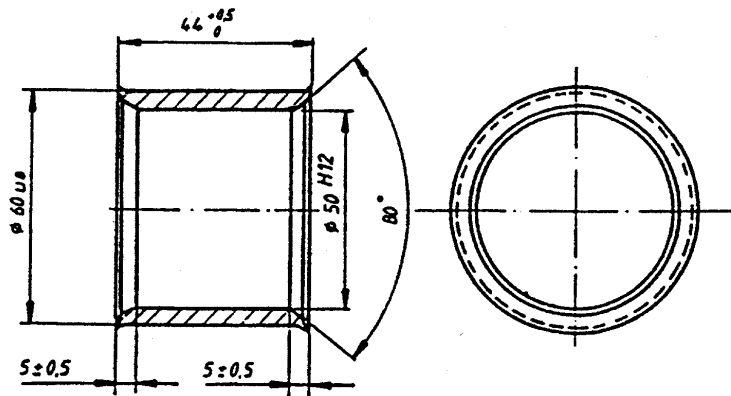
Mynd 11

Mál dráttarbeislisuga í flokki D 50-C1 (mál sem vantar eru á mynd 9)

Mynd 12

Raufuð múffa fyrir dráttarbeislisugu í flokki D 50

Mynd 13

Múffa án raufa fyrir dráttarbeislisugu í flokki D 50-C

5. DRÁTTARBEISLI

- 5.1. Dráttarbeisli í E-flokki skulu standast prófanir sem um getur í lið 4.5 í VI. viðauka.
- 5.2. Fyrir tengingu við ökutæki sem dregur geta dráttarbeisli annaðhvort verið búin tengihausum eins og um getur í 2. þætti eða dráttarbeislisaugum eins og um getur í 4. þætti þessa viðauka. Tengihausa og dráttarbeislisaugu má skrúfa, bolta eða sjóða.
- 5.3. Dráttarbeisli með liðamótum skulu ekki snerta jörð. Þau skulu ekki falla neðar en 200 mm frá jörðu þegar þau eru leyst úr lárétrri stöðu.
- 5.4. Hæðarstillibúnaður fyrir dráttarbeisli með liðamótum
  - 5.4.1. Dráttarbeisli með liðamótum skulu hafa búnað til að stilla dráttarbeislið í sömu hæð og tengibúnað eða kjálka. Þessi búnaður skal gerður með þeim hætti að einn maður geti stillt dráttarbeislið án verkfæra eða annarrar hjálpar.
  - 5.4.2. Með hæðarstillibúnaði skal vera hægt að stilla dráttarbeislisaugu eða tengikúlur að minnsta kosti 300 mm upp eða niður frá lárétrri stöðu fyrir ofan jörð. Innan þessa svigrúms skal vera hægt að stilla dráttarbeislið án fyrirstöðu eða mest í 50 mm þrepum, mælt við dráttarbeislisaugað eða tengikúluna.
  - 5.4.3. Hæðarstillibúnaðurinn skal ekki hindra frjálsa hreyfingu dráttarbeislisins að tengingu lokinni.
  - 5.4.4. Hæðarstillibúnaðurinn skal ekki hindra ágangshemlun.
- 5.5. Þegar um er að ræða dráttarbeisli sem tengd eru ágangshemlum skal fjarlægðin frá miðju dráttarbeislisauga að þeim enda dráttarbeislisaugnskankans sem er frjáls ekki vera minni en 200 mm í hemlunarstöðu. Þegar dráttarbeislisaugnskankinn er fullfestur skal fjarlægðin ekki vera minni en 150 mm.
- 5.6. Dráttarbeisli fyrir eftirvagna með miðlægum ási skulu a.m.k. hafa helmingstregðu gegn hliðarkröftum samanborið við tregðu gegn lóðréttum kröftum.

6. UPPSETNINGARGRINDUR

- 6.1. Uppsetningargrindur skulu henta til að festa þann tengibúnað sem um er að ræða við viðeigandi ökutæki.
- 6.2. Óheimilt er að sjóða uppsetningargrindur við undirvagn, yfirbyggingu eða aðra hluta ökutækis.
- 6.3. Uppsetningargrindur skulu standast prófanir sem um getur í lið 4.3 í VI. viðauka.

7. DRÁTTARSTÓLSTENGI OG STÝRISKÍLAR

Kröfurnar í lið 7.1 til 7.9 gilda um dráttarstólstengi í flokki G 50.

Í lið 7.10 eru taldar upp viðbótarkröfur sem staðaltengibúnaður skal uppfylla.

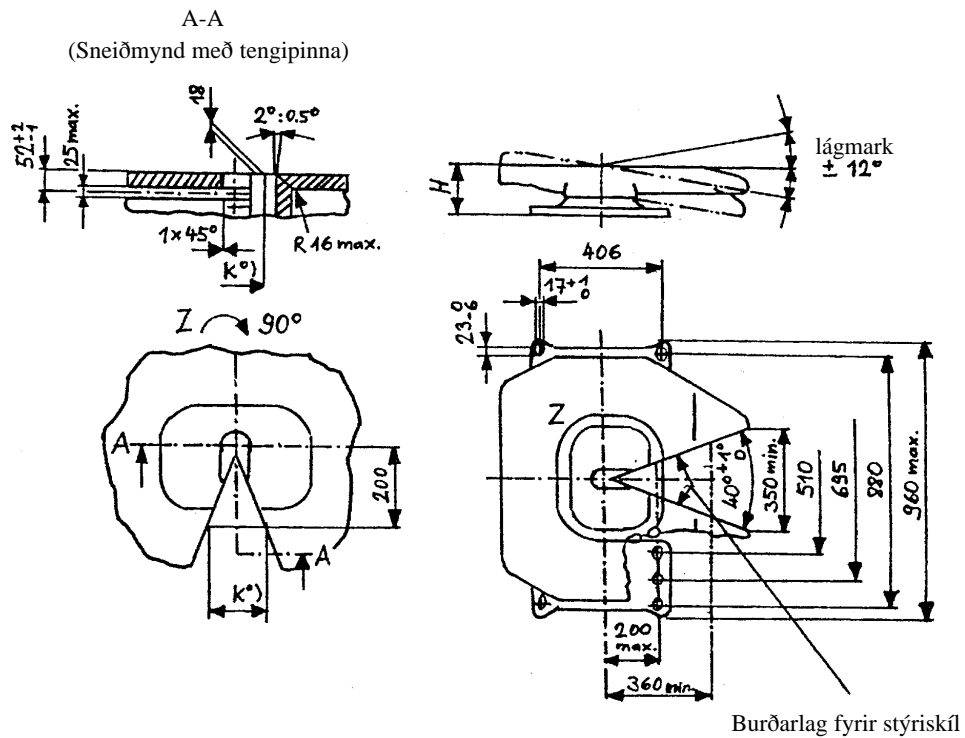
Stýriskílar skulu uppfylla kröfurnar sem taldar eru upp í lið 7.9.

- 7.1. Hentugir dráttarstólstengipinnar

Hanna skal dráttarstólstengi í flokki G 50 með þeim hætti að unnt sé að nota þau með tengipinum í flokki H 50 og að þau skapi ásamt þeim þá eiginleika sem eru tilgreindir.

- 7.2. Sjálfvirkni
- Dráttarstólstengi skulu vera sjálfvirk (sjá lið 2.1.17 í I. viðauka).
- 7.3. Stýringar
- Dráttarstólstengi skulu hafa stýringu sem tryggir örugglega og tryggilega að tengipinninn fari í virka stöðu. Inngangur stýringarinnar skal vera a.m.k. 350 mm á breidd.
- 7.4. Óheft lágmarkshreyfisvið dráttarstólstengis með tengipinna í virkri stöðu (en án þess að dráttarstólstengið sé fest við uppsetningarplötu eða ökutæki)
- Þegar tengipinninn er í virkri stöðu skulu dráttarstólstengi gera snúning hans mögulegan í akstursstöðu, samanber eftirtalin gildi:
- 7.4.1. $\pm 90^\circ$ um lóðrétta ásinn (á ekki við um dráttarstólstengi með jafnhliða stýringu) og á sama tíma,
- 7.4.2. $\pm 12^\circ$ um lárétta ásinn þvert á akstursstefnu. Með þessu horni er ekki nauðsynlega tekið tillit til aksturs utan vega.
- 7.4.3. Leyfður er snúningur um lengdarásinn allt að $\pm 3^\circ$. Heimilt er samt sem áður að auka horn á dráttarstólstengi sem getur snúist til fulls, að því tilskildu að læsing geri kleift að takmarka snúninginn um $\pm 3^\circ$.
- 7.5. Læsing sem kemur í veg fyrir að dráttarstólstengi aftengist
- Læsing á tenginu skal tryggja örugga stöðu tengipinnans með tvenns konar virkum hætti; seinni læsingin má virka á þá fyrri. Fyrri læsingin skal vera sjálfvirk þegar tengt er. Sé seinni læsingin handvirk skal aðeins hægt að setja hana á eftir að fyrri læsingin virkar fullkomlega. Sé seinni læsingin sjálfvirk skal lokuð staða beggja læsinga vera sýnileg.
- 7.6. Notkunarbúnaður
- Í lokaðri stöðu skal notkunarbúnaður tryggður gegn því að við honum sé hreyft í ógáti.
- 7.7. Yfirborðsáferð
- Yfirborð tengiplötu og tengilæsingar skal vera fullnægjandi með tilliti til notkunar og vandlega fræsað, eldsmíðað, mótað eða pressað.
- 7.8. Kröfur varðandi álag
- Öll dráttarstólstengi skulu standast prófanir sem um getur í lið 4.6 í VI. viðauka.
- 7.9. Stýriskílar
- Merkja skal tengi í flokki G 50-X sem hæfa ekki jafnhliða stýringu á viðeigandi hátt.
- 7.9.1. Mál stýriskíla fyrir jafnhliða stýringu festivagna skulu vera sömu og á mynd 15.
- 7.9.2. Stýriskíll skal gera trausta og örugga samtengingu mögulega. Stýriskíll skal vera áfestur með fjöður. Fjöðrunarstyrkur skal valinn með tilliti til þess að unnt sé að tengja óhlaðinn festivagn og að stýriskíllinn snerti hliðar tengisins örugglega þegar ekið er og festivagninn er fullhlaðinn. Unnt skal vera að aftengja dráttarstólinn bæði með festivagn hlaðinn og óhlaðinn.

- 7.10. Sérkröfur varðandi staðaldráttarstólstengi
- 7.10.1. Mál staðaldráttarstólstengja skulu vera sömu og á mynd 14 og í töflu 7.
- 7.10.2. Staðaldráttarstólstengi skulu hæfa D-gildinu 150 kN og U-gildinu 20 tonn og vera prófuð með tilliti til þeirra.
- 7.10.3. Opna skal tengið með handfangi sem er við tengið.
- 7.10.4. Staðaldráttarstólstengi skulu hæfa jafnhliða stýringu festivagna með hjálp stýriskíla (sjá lið 7.9).

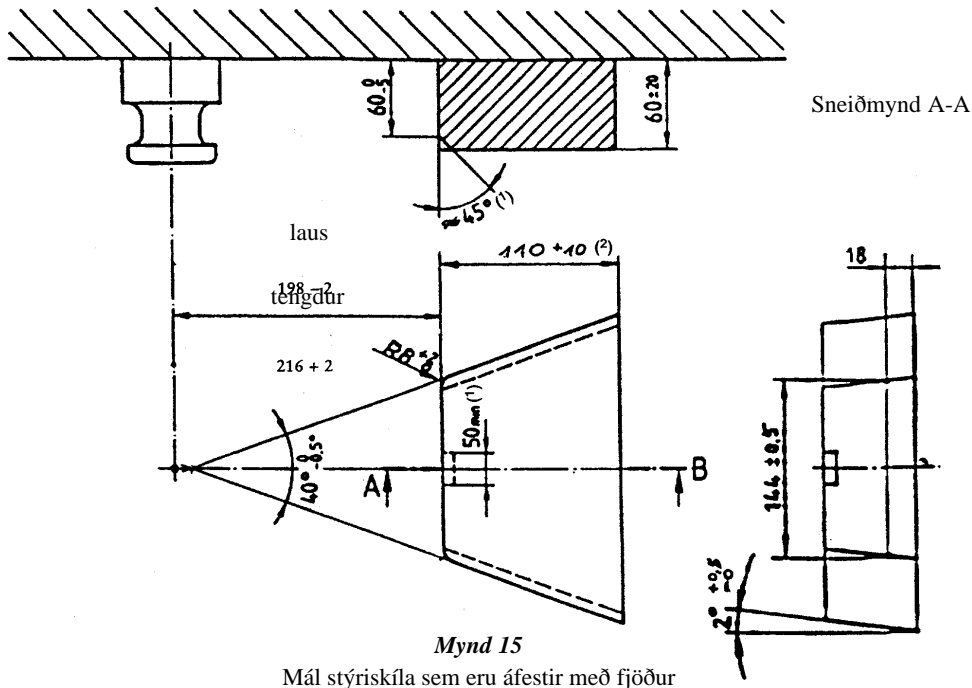
Mynd 14
Mál staðaldráttarstólstengja (sjá töflu 7)

(*) Ef gera á ráð fyrir notkun stýriskíla er viðmiðunarmál, k = 138 ±3 mm, tekið 18 mm neðan við efsta yfirborð í 200 mm fjarlægð.

TAFLA 7

Mál staðaldráttarstólstengja (í millímetrum) (sjá mynd 14)

	G 50-1	G 50-2	G 50-3	G 50-4	G 50-5	G 50-6
H	140 - 159	160 - 179	180 - 199	200 - 219	220 - 239	240 - 260

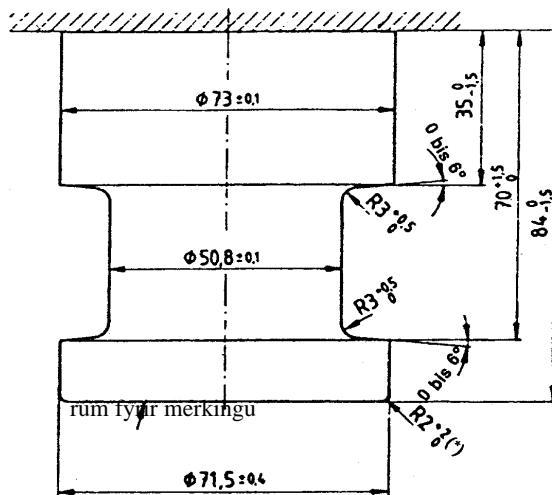

Mynd 15
Mál stýriskíla sem eru áfestir með fjöður

- (1) Gildir aðeins fyrir sverari stýriskíla en 60 mm.
- (2) Þetta mál á aðeins við um nýtanlegt yfirborð; sjálfur stýriskíllinn getur verið lengri.

8. DRÁTTARSTÓLSTENGIPINNAR

- 8.1. Mál dráttarstólstengipinna í flokki H 50 (ISO 337) skulu vera þau sömu og á mynd 16.
- 8.2. Tengipinnarnir skulu standast prófanir sem um getur í lið 4.8 í VI. viðauka.

Mynd 16
Mál dráttarstólstengipinna í flokki H 50

- (*) valfrjálst snið $2\frac{1}{2} \times 45^\circ$

9. UPPSETNINGARPLÖTUR

- 9.1. Uppsetningarplötur í J-flokki fyrir dráttarstólstengi skulu hafa göt sem eru staðsett í samræmi við mynd 14, eigi að nota þær fyrir staðaldráttarstólstengi.
- 9.2. Uppsetningarplötur fyrir staðaldráttarstólstengi skulu hæfa jafnhliða stýringu festivagna (með stýriskílum). Uppsetningarplötur fyrir óstöðluð dráttarstólstengi sem ekki hæfa jafnhliða stýringu skal merkja á viðeigandi hátt.
- 9.3. Uppsetningarplötur fyrir dráttarstólstengi skulu standast prófanir sem um getur í lið 4.7 í VI. viðauka.

10. FJARVÍSI- OG FJARSTÝRIBÚNAÐUR

10.1. Almennar kröfur

Fjarvísi- og fjarstýribúnaður er heimilaður á sjálfvirkum tengibúnaði í flokki C, 50-X og G, 50-X.

Fjarvísi- og fjarstýribúnaður skal ekki koma í veg fyrir óhefta hreyfingu tengds dráttarbeislisauga eða tengds festivagns. Búnaðurinn skal vera fastengdur við ökutækið.

Allur fjarvísi- og fjarstýribúnaður er háður prófunum og viðurkenningu eins og tengibúnaðurinn og einnig allir hlutar stjórn- og tengibúnaðar.

10.2. Fjarvísir

10.2.1. Þegar um sjálfvirka tengingu er að ræða skal fjarvísibúnaður gefa til kynna með sýnilegum hætti að tenging sé lokuð og tvílæst í samræmi við lið 10.2.2 og/eða 10.2.3.

10.2.2. Grænt ljósmerki gefur breytingu úr opinni í lokaða og tvílæsta stöðu til kynna.

10.2.3. Rautt ljósmerki gefur opna og/eða ólæsta stöðu til kynna.

10.2.4. Gefi búnaðurinn til kynna að sjálfvirk tenging hafi átt sér stað skal fjarvísirinn tryggja að tengipinninn sé í tvílæstri endastöðu.

10.2.5. Bilun í fjarvísibúnaði má ekki hafa í för með sér að lokuð og læst staða sé gefin til kynna meðan tenging á sér stað, hafi endastöðu ekki verið náð.

10.2.6. Ef önnur læsingin virkar ekki skal græna ljósmerkið hverfa og/eða rauða ljósmerkið birtast.

10.2.7. Vélrænir vísar skulu vera beint við tengibúnaðinn.

Fjarvísibúnaðurinn skal fara í gang með sjálfvirkum hætti í hvert sinn sem tenging á sér stað.

10.2.8. Gera skal ráð fyrir að unnt sé að slökkva á fjarvísibúnaðinum til að trufla ekki ökumann við eðlilegan akstur.

10.2.9. Setja skal stýrihnappa og vísa fjarvísibúnaðarins upp innan sjónsviðs ökumanns og þeir skulu merktir með varanlegum og skýrum hætti.

10.3. Fjarstýring

10.3.1. Ef nota á fjarstýringu skal einnig hafa fjarvísibúnað eins og lýst er í lið 10.2; þessi búnaður skal einnig gefa opna stöðu tengisins til kynna.

- 10.3.2. Sérstakur rofi skal vera til staðar (þ.e. höfuðrofi, handfang eða loki) til að unnt sé að opna tengið eða loka því með fjarstýringu. Ef höfuðrofinn er ekki í klefa ökumanns skal staðsetja hann þar sem óviðkomandi einstaklingar geta ekki haft frjálsan aðgang að honum eða hafa hann læsanlegan. Einungis skal unnt að stjórna tengingu úr klefa ökumanns ef stýring í ógáti er útilokuð (t.d. með báðum höndum).
- Unnt skal vera að ganga úr skugga um hvort tengið hafi opnast með sjálfstýringu eða ekki.
- 10.3.3. Sé fjarstýring háð því að tengið sé opnað með utanaðkomandi afli skulu ökumanni gefin til kynna, á viðeigandi hátt, þau skilyrði sem hafa áhrif á að það verkar á tengið. Þetta á ekki við ef hið utanaðkomandi afl virkar aðeins um leið og fjarstýringin.
- 10.3.4. Ef búnaðinum sem opnar tengið með fjarstýringu er komið fyrir á ökutækinu utanverðu skal unnt að hafa yfirsýn yfir svæðið milli hinna tengdu ökutækja, en ekki ber nauðsyn til, samt sem áður, að komast að svæðinu til að stjórna honum.
- 10.3.5. Tengið skal ekki opnast af slysi í venjulegum akstri á vegum vegna einstakra mistaka við stjórn búnaðarins eða einstakra bilana í honum. Bilanir í búnaðinum skulu vera greinanlegar með beinum hætti eða koma strax í ljós við næstu aðgerð, t.d. sem truflun á eðlilegri starfsemi.
- 10.3.6. Bili fjarstýring skal í neyðartilvikum vera unnt að opna tengið með að minnsta kosti einum öðrum hætti. Þurfi til þess verkfæri skal það að finna í verkfærakassa ökutækisins. Kröfurnar í lið 3.8 í V. viðauka gilda ekki um handföng sem einungis skal nota til að opna tengið í neyðartilviki.
- 10.3.7. Stýrihnappar og vísar fjarstýribúnaðarins skulu ávallt vera merktir með varanlegum og skýrum hætti.

VIÐAUKI VI

PRÓFUN VÉLRÆNS TENGIBÚNAÐAR

1. ALMENNAR PRÓFUNARKRÖFUR

- 1.1. Prófa skal eintök af tengibúnaði; prófa skal bæði styrkleika og með hvaða hætti búnaðurinn virkar. Viðkomandi tækniþjónusta er samt sem áður heimilt að fella styrkleikaprófun niður geri einföld hönnun íhluta fræðilega prófun mögulega. Fræðilegar prófanir skulu tryggja eins öruggar niðurstöður og hreyfi- eða kyrrstöðuprófun. Í vafatilvikum skulu niðurstöður hreyfiþrófana gilda. Tækniþjónustan sem sér um framkvæmd prófana skal ákveða hvaða prófanir verði gerðar.
- 1.2. Þegar um er að ræða tengibúnað skal sannreyna styrk með hreyfiþrófunum (þolprófun). Í sumum tilvikum kunna viðbótarkyrrstöðuprófanir að vera nauðsynlegar (sjá 4. lið).
- 1.3. Framkvæma skal hreyfiþrófun með sínusferilsálagi sem er nærri lagi (breytilegt og/eða með slætti) með fjölda spennuhringja sem hæfir efninu. Engar sprungur eða brot skulu koma fram.
- 1.4. Þær kyrrstöðuprófanir sem mælt er fyrir um skulu aðeins leiða til smávægiegrar varanlegrar aflögunar. Formaflögun eftir að álagi er aflétt skal ekki vera meiri en 10% af hámarksaflögun.
- 1.5. Áætlað álag í hreyfiþrófunum er byggt á láréttum kröftum í lengdarási ökutækisins og lóðréttum kröftum. Ekki er reiknað með láréttum kröftum þvert á lengdarás ökutækisins og kraftvægi að því tilskildu að þessir þættir séu veigalitlir.

Tækniþjónustan getur krafist viðbótarpófana ef hönnun tengibúnaðar, áfesting við ökutækið eða áfesting viðbótarbúnaðar (eins og stöðugleikabúnaðar, hraðtengibúnaðar, o.s.frv.) leiðir af sér viðbótarkrafta eða kraftvægi.

Fræðilega ákvarðaður viðmiðunarkraftur, D-gildið, eins og það er skilgreint í lið 2.1.18 í I. viðauka stendur fyrir láréttan kraft í lengdarási ökutækisins. Lóðrétt burðarálag í kyrrstöðu, S, við tengipunkt og áætlað lóðrétt álag, V, eins og það er skilgreint í lið 2.1.19 í I. viðauka eða lóðrétt burðarálag í kyrrstöðu, U, þegar um er að ræða dráttarstólstengi, standa fyrir lóðréttan kraft, þar sem við á.

- 1.6. Hin einkennandi gildi D, S, V og U sem prófanirnar byggjast á skal taka úr umsókn framleiðanda um EBE-gerðarviðurkenningu.

2. PRÓFUNARADFERÐIR

- 2.1. Þegar um er að ræða hreyfi- og kyrrstöðuprófanir skal setja prófunareintak í viðeigandi prófunarbúnað þar sem unnt er að beita viðeigandi krafti með þeim hætti að engir viðbótarkraftar eða kraftvægi beinist að því nema sá kraftur sem notaður er við prófunina. Þegar um er að ræða breytilegar prófanir skal stefna kraftsins ekki víkja umfram $\pm 1^\circ$ frá tilgreindri stefnu. Í sláttar- eða kyrrstöðuprófunum skal hornið vera sama og um hámarkskraft sé að ræða. Venjulega er liður á þeim punkti þar sem krafturinn verkar (þ.e. í tengipunkti) nauðsynlegur við þessar aðstæður og annar liður í hæfilegri fjarlægð.
- 2.2. Prófunartíðni skal ekki fara yfir 35 Hz. Velja skal prófunartíðni sem er vel aðgreind frá meðsvæflunartíðni prófunarsamstæðunnar, einnig þess búnaðar sem verið er að prófa. Við ósamhæfðar prófanir skal tíðni frávik kraftanna tveggja vera frá um það bil 1% til 3% í hæsta lagi. Fjöldi spennuhringja fyrir stáltengibúnað er 2×10^6 . Meiri fjöldi spennuhringja kann að vera nauðsynlegur fyrir búnað úr öðrum efnum en stáli. Við sprunguprófun skal beita litsmygniaðferð eða sambærilegri aðferð.

- 2.3. Þegar um er að ræða breytilega prófunarkrafta (þætti) er meðalkrafturinn núll. Í sláttarprófunum jafngildir prófunarkrafturinn hámarkskrafti; lágmarkskraftur getur verið allt að 5% af hámarkskrafti, nema annað sé tekið fram í hinum tilteknu prófunarkröfum.
- 2.4. Í kyrrstöðuprófunum, öðrum en sérprófunum sem krafist er samkvæmt lið 4.2.3, skal beita prófunarkrafti með jöfnum og fljótvirkum hætti í að minnsta kosti 60 sekúndur.
- 2.5. Venjulega skal koma tengibúnaði sem prófa á fyrir í prófunarbúnaði á eins traustan hátt og frekast er unnt í sömu stöðu og hann verður notaður á ökutækinu. Festingarbúnaður skal vera sá sem framleiðandi eða umsækjandi tilgreinir og er ætlaður til festingar við ökutækið og/eða skal hafa sömu vélrænu eiginleika.
- 2.6. Æskilegt er að tengi séu prófuð við raunverulegar aðstæður sem eru fyrirsjáanlegar við akstur á vegum. Að mati framleiðanda og með samþykki tækniþjónustunnar er heimilt að sleppa sveigjanlegum fhlutum, ef það er nauðsynlegt vegna prófunaraðferðarinnar og það gefur ekki tilefni til að efast um áreiðanleika niðurstaðna.

Meðan prófun stendur yfir er heimilt að skipta um sveigjanlega fhluta sem virðast ofhitna af völdum þessarar hraðvirku prófunar. Heimilt er að beita prófunarálagi með sérstökum slakalausum búnaði.

3. TÁKN OG SKILGREININGAR Í VI. VIÐAUKA

- A_v = leyfilegt hámarksálag á stýrðan ás í tonnum
- C = massi eftirvagns með miðlægum ási í tonnum (sjá lið 2.1.18 í I. viðauka)
- D = D-gildi í kN ((sjá lið 2.1.18 í I. viðauka)
- R = heildarmassi eftirvagns (sjá lið 2.1.18 í I. viðauka)
- T = massi ökutækis sem dregur í tonnum (sjá lið 2.1.18 í I. viðauka)
- F_A = lyftikraftur í kyrrstöðu í kN
- F_h = láréttur prófunarkraftur beitt á lengdarás ökutækis í kN
- F_s = lóðréttur prófunarkraftur í kN
- F_q = láréttur prófunarkraftur þvert á lengdarás ökutækis í kN
- $F_{hs\ res}$ = heildarprófunarkraftur F_h og F_s í kN
- $F_{hq\ res}$ = heildarprófunarkraftur F_h og F_q í kN
- S = lóðrétt kyrrstöðuálag í kílógrömmum
- U = lóðrétt álag á dráttarstól í tonnum
- V = V-gildi í kN (sjá lið 2.1.19 í I. viðauka)
- a = jafngild lóðrétt hröðun í tengipunkti eftirvagna með miðlægum ási sem fer eftir fjaðrabúnaði á afturási eða ásum ökutækisins sem dregur
- e = lóðrétt fjarlægð milli tengipunkts tengikúlna sem unnt er að taka af og lóðréttis plans festipunkta (sjá mynd 21 og 25) í millímetrum

- f = lóðrétt fjarlægð milli tengipunkts tengikúla sem unnt er að taka af og lárétts plans festipunkta (sjá mynd 21 og 25) í millímetrum
- g = þyngdarhröðun, ákveðin $9,81 \text{ m/s}^2$
- l = fræðileg lengd dráttarbeislis frá miðju dráttarbeislisauga til ássmiðju í metrum
- n = fjarlægð milli dráttarbeislisauga og miðlínu stýrðs áss í millímetrum
- r = rúlluradíus (fjarlægð, í plani vegar, milli miðlínu stýrisboltans og miðjuplans hjólsins) í millímetrum
- s = sporvidd í millímetrum
- x = hleðslulengd eftirvagns með miðlægum ási í metrum

Atriðaskrá:

- O = hámarkskraftur
- U = lágmarkskraftur
- w = breytilegur
- h = láréttur
- s = lóðréttur

4. SÉRSTAKAR PRÓFUNARKRÖFUR

4.1. Tengikúlur og dráttarfestingar

4.1.1. Vélrænn tengibúnaður fyrir tengikúlur má vera af eftirfarandi gerðum:

- heilar tengikúlur, meðal annars búnaður með kúlum sem hægt er að taka af en ekki skipta út (sjá mynd 20),
- tengikúlur sem samanstanda af hlutum sem unnt er að aðskilja hvern frá öðrum (sjá mynd 21, 22 og 23),
- dráttarfestingar (sjá mynd 24).

4.1.2. Grunnprófunin er þolprófun með breytilegum prófunarkrafti. Prófunareintak er tengikúlan, kúluhálsinn og nauðsynlegar festingar á ökutækis. Festa skal tengikúluna og dráttarfestingarnar tryggilega í prófunarbúnaðinn sem getur myndað breytilega krafta; festa skal hlutina í sömu stöðu og við raunverulegar notkunaraðstæður.

4.1.3. Framleiðandi ökutækis tilgreinir staðsetningu festipunkta fyrir uppsetningu tengikúlnnar og dráttarfestinganna (sjá lið 1.2 í VII. viðauka).

4.1.4. Búnaðurinn sem prófa á skal hafa alla hönnunarhluta sem kunna að hafa áhrif á styrkleikaviðmið (t.d. plata fyrir rafmagnsinnstungur, allar merkingar, o.s.frv.). Ytri prófunarmörk eru festingar eða festipunktar. Framleiðandi ökutækisins skal gefa upp í prófunarskýrslu rúmfræðilega staðsetningu tengikúlnnar og festipunkta tengibúnaðarins með tilliti til viðmiðunarlinunnar. Framleiðandi dráttarþreifreiðarinnar skal veita framleiðanda dráttarþreifreiðarinnar allar nauðsynlegar

upplýsingar um staðsetningu festinga með tilliti til viðmiðunarlínunnar og skal prófunin ná til allra þessara staða.

4.1.5. Prófa skal þær einingar sem komið er fyrir á prófunarþekk með prófunartæki sem gefur breytilegan þrýsting eða tog (t.d. meðsvæiflúsláttarbúnaði).

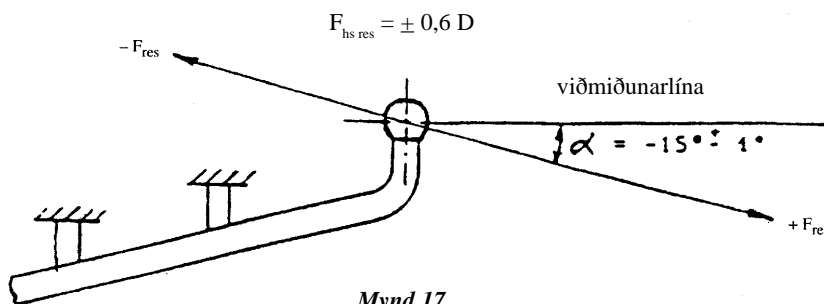
Prófunarálag skal vera breytilegur kraftur og því skal beitt á tengikúluna undir $15^\circ \pm 1^\circ$ horni eins og fram kemur á mynd 17 og/eða 18.

Liggi miðja kúlunnar ofan línu, sem er samsíða viðmiðunarlínunni sem er sýnd á mynd 19, og á er hæsti af þeim festipunktum sem næstir eru skal framkvæma prófunina undir horninu $\alpha = -15^\circ \pm 1^\circ$ (sjá mynd 17). Liggi miðja kúlunnar neðan línu, sem er samsíða viðmiðunarlínunni, eins og fram kemur á mynd 19, og á er hæsti af þeim festipunktum sem næstir eru skal framkvæma prófunina undir horninu $\alpha = +15^\circ \pm 1^\circ$ (sjá mynd 18).

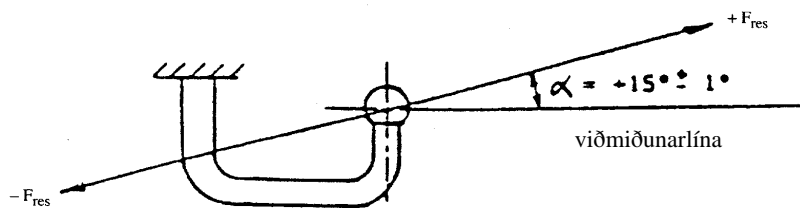
Þetta horn er valið til að unnt sé að taka tillit til lóðrétts kyrrstöðu- og hreyfiálags. Þessi prófunaraðferð gildir aðeins um leyfilegt stöðuálag sem er mest:

$$S = \frac{120 \times D}{g}$$

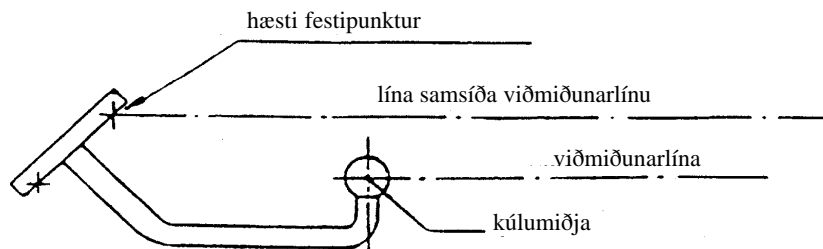
Sé stöðuálag yfir $120 \times D$ nauðsynlegt skal stækka prófunarhornið í 20° . Hreyfiprófun skal framkvæma með eftirfarandi prófunarkrafti:

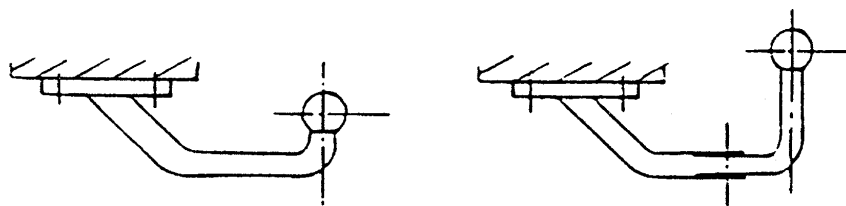
Mynd 17
Prófunarbúnaður I

Mynd 18
Prófunarbúnaður II

Mynd 19
Viðmið fyrir prófunarhorn

Mynd 20
Heil tengikúla

4.1.6. Prófunaraðferðin gildir um ólíkar gerðir tengibúnaðar (sjá lið 4.1.1) samanber eftirfarandi:

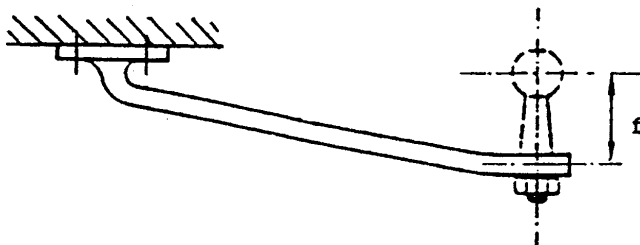
4.1.6.1. heilar tengikúlur, meðal annars búnaður sem hægt er að taka af en ekki skipta út (sjá mynd 20).

Frankvæma ber styrkleikaprófun á búnaðinum sem er á mynd 20 í samræmi við kröfurnar í lið 4.1.5;

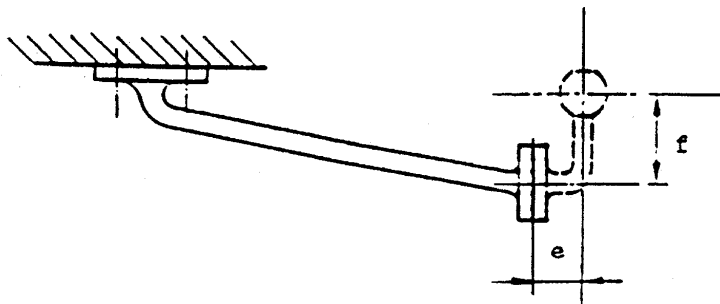
4.1.6.2. tengikúlur sem samanstanda af hlutum sem unnt er að skilja hvern frá öðrum.

Eftirfarandi flokkar eru skilgreindir:

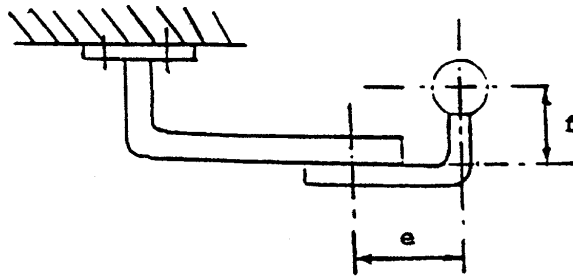
- dráttarfesting og kúla (sjá mynd 21),
- dráttarfesting og kúla á heilli undirstöðu (sjá mynd 22),
- dráttarfesting og kúla (sjá mynd 23),
- dráttarfesting án kúlu (sjá mynd 24).

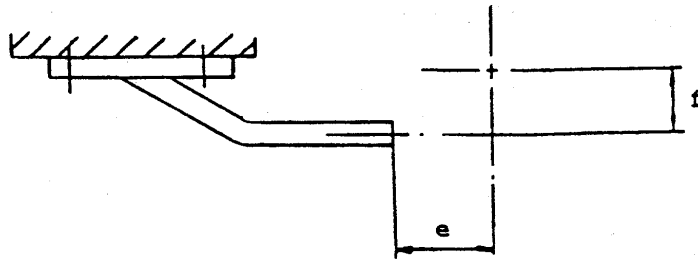
Mynd 21
Dráttarfesting og kúla

Mynd 22
Dráttarfesting og kúla á heilli undirstöðu

Mynd 23
Dráttarfesting og kúla

Mynd 24
Dráttarfesting

Framkvæma ber styrkleikaprófun á búnaðinum sem er á mynd 21 til 23 í samræmi við kröfurnar í lið 4.1.5. Mál e og f , með framleiðslufrávikum ± 5 mm, skulu koma fram í prófunarskýrslunni.

Framkvæma ber prófun á dráttarfestingu (sjá mynd 24) með áfestri kúlu (á undirstöðu). Aðeins skal taka tillit til niðurstaðna varðandi dráttarfestinguna milli festipunkta og uppsetningarflatar undirstöðu kúlunnar.

Framleiðanda tengibúnaðarins ber að tilgreina mál e og f .

4.1.6.3. Tengibúnaður með breytileg mál e og f fyrir tengikúlur sem hægt er að taka af og skipta um.

4.1.6.3.1. Framkvæma ber styrkleikaprófanir á slíkum dráttarfestingum (á mynd 25) í samræmi við kröfurnar í lið 4.1.5.

4.1.6.3.2. Ef framleiðandi og viðkomandi tæknipjónusta geta komið sér saman um skilgreiningu á verstu hugsanlegu stöðu, nægir að prófa þessa stöðu einvörðungu. Að öðrum kosti ber að prófa ólíkar stöður kúlunnar samkvæmt einfaldaðri prófunaráætlun í samræmi við lið 4.1.6.3.3.

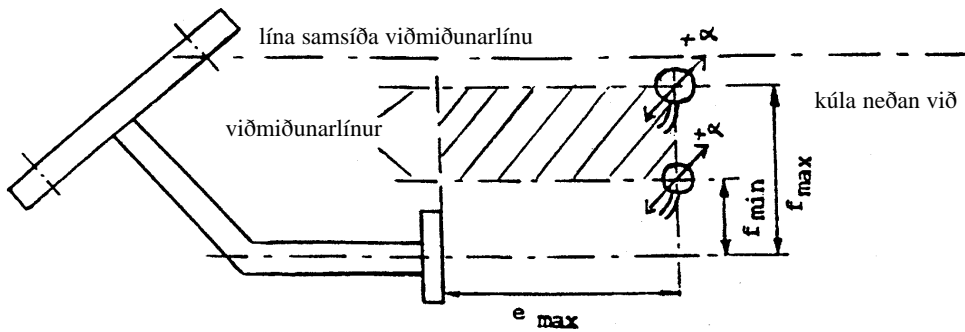
4.1.6.3.3. Þegar um einfaldaða prófunaráætlun er að ræða skal f -gildið vera milli skilgreinds gildis $f_{\min}$ og gildis $f_{\max}$ sem er ekki yfir 100 mm. Kúlan skal vera í 130 mm fjarlægð ($e_{\max}$) frá undirstöðunni. Til að prófunin nái yfir allar hugsanlegar stöður kúlunnar í sviðinu sem lárétt fjarlægð frá uppsetningarflatinum og lóðréttu sviðinu ($f_{\min}$ til $f_{\max}$) myndar skal prófa tvö sett af búnaði:

- annað með kúluna í efstu stöðu ($f_{\max}$), og
- hitt með kúluna í lægstu stöðu ($f_{\min}$).

Ef lína samsíða viðmiðunarlínu deilir sviðinu sem kúlan getur verið í í öllum hugsanlegum stöðum (sjá mynd 25c) eru prófunarhornin:

- a fyrir kúluna ofan við og + a fyrir kúluna neðan við þá viðmiðunarlínu (samanborið við mynd 19).

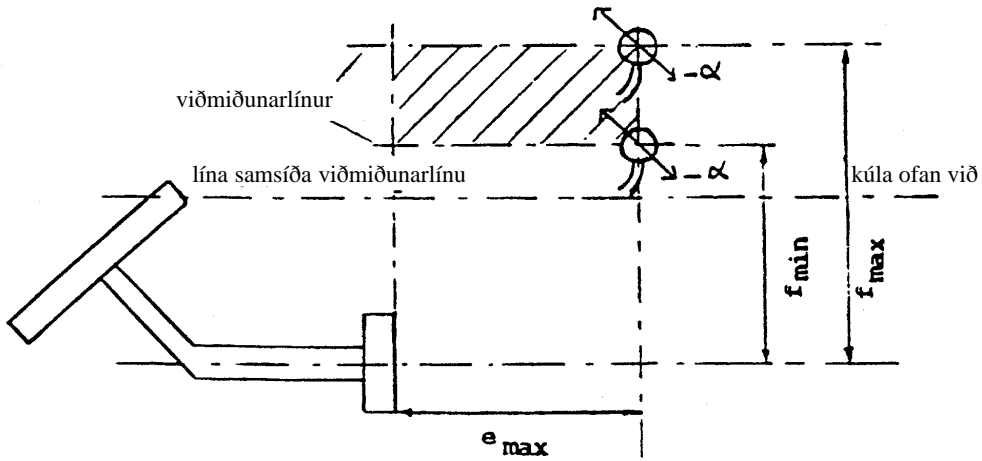
a) f_{max} neðan við prófunarhorn línu sem er samsíða viðmiðunarlínu: +a

Mynd 25a

Dráttarfesting og undirstaða fyrir ólíkar stöður kúlunnar

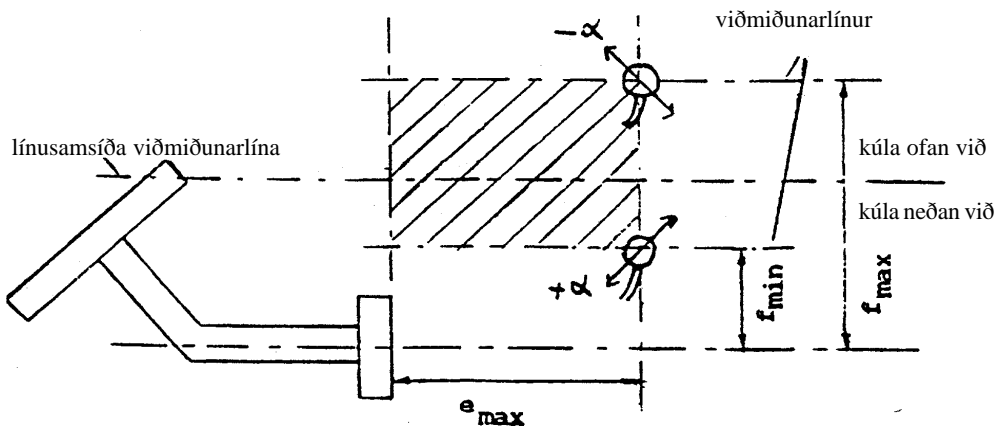
b) f_{min} ofan við prófunarhorn línu sem er samsíða viðmiðunarlínu: -a

Mynd 25b

Dráttarfesting og undirstaða fyrir ólíkar stöður kúlunnar

c) f_{max} ofan við línusamsíða viðmiðunarlínu
 f_{min} ofan við línusamsíða viðmiðunarlínuhorn: +a og -a

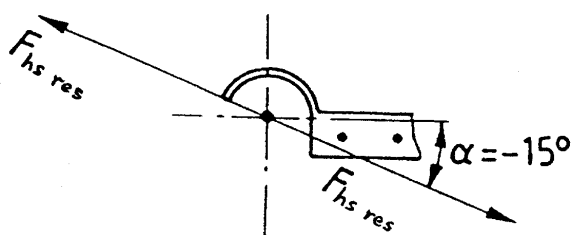
Mynd 25c

Dráttarfesting og undirstaða fyrir ólíka stöðu kúlunnar

4.2. TENGIKÚLUR

- 4.2.1. Grunnprófunin er þolprófun með breytilegum prófunarkrafti og kyrrstöðuprófun (lyftiprófun) á hverju prófunareintaki.
- 4.2.2. Framkvæma ber hreyfiprófunina með tengikúlu í A-flokki af hæfilegum styrkleika. Koma skal tengi og tengikúlu fyrir í prófunarbúnaðinum samkvæmt fyrirmælum framleiðandans og á þann hátt sem samsvarar festingu þeirra við ökutækið. Útiloka skal að utanaðkomandi kraftar verki á prófunareintakið auk prófunarkraftsins. Beita skal prófunarkrafti eftir línu sem gengur gegnum miðju kúlunnar og með 15° halla niður á við og aftur með (sjá mynd 26). Framkvæma ber þolprófun á prófunareintakinu með eftirfarandi prófunarkrafti:

$$F_{hs\ res\ w} = 0,6 D$$

Mynd 26
Hreyfiprófun

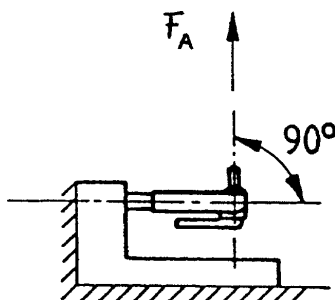
- 4.2.3. Einnig ber að framkvæma lyftiprófun í kyrrstöðu. Þvermál tengikúlunnar sem notuð er í prófuninni skal vera:

$$\begin{array}{r} + 0,13 \\ 49 \quad \text{mm} \\ - 0 \end{array}$$

til að líkjast slitinni tengikúlu. Auka skal lyftikraftinn F_A jafnt og hratt í

$$g \left(c + \frac{S}{1000} \right)$$

og viðhalda honum í 10 sekúndur (sjá mynd 27). Tengihausinn skal ekki skiljast frá kúlunni og engin varanleg aflögun skal koma fram í honum sem gæti haft neikvæð áhrif á hæfni hans til að gegna hlutverki sínu.

Mynd 27
Lyftiprófun

4.3. Dráttarbeislistengi og dráttarásar

4.3.1. Framkvæma ber þolprófun á prófunareintakinu. Tengibúnaðurinn skal hafa allar nauðsynlegar festingar til að festa hann við ökutækið. Prófa ber allan uppsetningarbúnað milli dráttarbeislistengja og grindar ökutækisins (þ.e. dráttarása) með sömu kröftum og tengið. Þegar dráttarásar sem eru ætlaðir fyrir staðaldráttarbeislistengi eru prófaðir skal beita lóðréttu álagi úr lengdarfjarlægð frá lóðréttu plani festipunktanna sem jafngildir stöðu samsvarandi staðaltengis.

4.3.2. Dráttarbeislistengi fyrir dráttarbeisli með liðamótum ($S = 0$)

Framkvæma ber hreyfiþrófun með breytilegum láréttum krafti, $F_{hw} = 0,6 D$, sem er beitt eftir línu samsíða jörðu og í lengdarmiðjuplanu ökutækisins sem dregur, gegnum miðju tengipinnans.

4.3.3. Dráttarbeislistengi fyrir eftirvagna með miðlægum ási ($S > 0$)

4.3.3.1. Eftirvagnar með miðlægum ási með leyfilegum massa allt að 3,5 tonn

Prófa ber dráttarbeislistengi fyrir eftirvagna með miðlægum ási sem að heildarmassa eru allt að 3,5 tonn á sama hátt og tengikúlur og dráttarfestingar sem lýst er í lið 4.1 í þessum viðauka.

4.3.3.2. Eftirvagnar með miðlægum ási með leyfilegum massa yfir 3,5 tonn

Prófunarálagi er beitt lárétt og lóðrétt á prófunareintakið í ósamhæfðri þolprófun. Lárétta kraftinum skal beitt samsíða jörðu og í lengdarmiðjuplanu ökutækisins sem dregur, gegnum miðju tengipinnans. Lóðréttu kraftinum skal beitt hornrétt á jörð og í lengdarmiðjuplanu ökutækisins sem dregur, gegnum miðju tengipinnans (sjá mynd 28).

Festa skal dráttarbeislistengið og dráttarbeisli sagað á prófunarbekkinn með sama hætti og fyrirhugað er að festa þau við ökutækið í samræmi við fyrirmæli framleiðanda.

Beita skal eftirfarandi prófunarálagi á tengipunktinn:

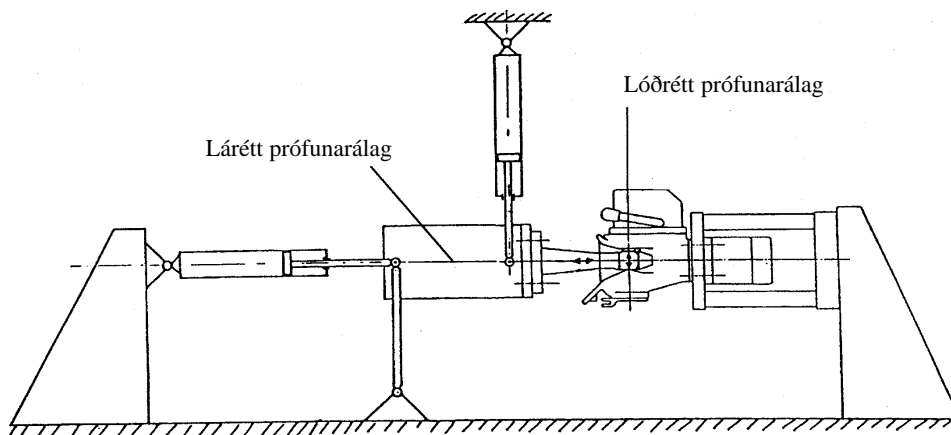
Prófunarálag	Meðalgildi (kN)	Sveifluviðd (kN)
Lárétt álag	0	$\pm 0,6 D$
Lóðrétt álag	$\frac{g \cdot S}{1000}$	$\pm 0,6 V$

Prófunarkrafturinn er rúmfræðileg summa lóðréttra og láréttra krafta. Unnt er að ná þessu fram með uppsetningu í prófunarbekk eins og kemur fram á mynd 28. Lóðréttir og láréttir kraftar skulu vera sínusferilsлагаðir og beita skal þeim á ósamhæfðan hátt, þar sem mismunur á tíðni þeirra er á bilinu 1 til 3%, þannig að niðurstöður fáið með tilliti til prófunarkrafta í allar áttir.

4.3.4. Kyrrstöðuprófun á læsingu fyrir tengipinna

Þegar um er að ræða dráttarbeislistengi er einnig nauðsynlegt að prófa lokun og læsingar með kyrrstöðukrafti $0,25 D$ sem beitt er í sömu átt og opnað er. Prófunin skal ekki leiða til þess að búnaðurinn opnast og ekki valda skemmdum. Þegar um er að ræða sívala tengipinna nægir prófunarkrafturinn $0,1 D$.

Mynd 28

Prófunarbúnaður fyrir dráttarbeislistengi (dæmi)

4.4. Dráttarbeislistaugu

4.4.1. Framkvæma ber sömu hreyfiprófanir á dráttarbeislistaugum og dráttarbeislistengjum. Beita skal breytilegu álagi á dráttarbeislistaugu, eins og lýst er í lið 4.3.2, sem einungis eru notuð á eftirvagna með dráttarbeislistaugu með liðamótum, sem gera óhefta lóðréttu hreyfingu mögulega. Prófa skal dráttarbeislistaugu sem einnig eru ætluð til nota á eftirvagna með miðlægum ási á sama hátt og kúlutengi (liður 4.2) fyrir leyfðan massa eftirvagns, C, allt að 3,5 tonn og á sama hátt og dráttarbeislistengi (liður 4.3.3.2) fyrir eftirvagna með miðlægum ási með yfir 3,5 tonna massa C.

4.4.2. Prófun dráttarbeislistaugna skal fara fram með þeim hætti að hið breytilega álag komi einnig á þá hluta sem eru notaðir til að festa dráttarbeislistauga við dráttarbeislið. Festa skal alla sveigjanlega milliáhluta með klemmu.

4.5. Dráttarbeisli

4.5.1. Prófa ber dráttarbeisli á sama hátt og dráttarbeislistaugu (sjá lið 4.4). Tækniþjónustunni er heimilt að fella þolprófun niður ef einföld hönnun íhluta gerir fræðilega styrkleikaprófun mögulega. Taka ber hönnunarálag vegna fræðilegrar sannprófunar dráttarbeisli eftirvagna með miðlægum ási með massa C, sem er allt að 3,5 tonn úr ISO-staðli 7641/1 (1983). Reikna skal hönnunarálag vegna fræðilegrar sannprófunar dráttarbeisla eftirvagna með miðlægum ási með yfir 3,5 tonna massa C á eftirfarandi hátt:

$$F_{sp} = \frac{g \times S}{1000} + V$$

þar sem sveifluvídd krafts, V, er sama og kemur fram í lið 2.1.19 í I. viðauka.

Leyfileg spenna sem er byggð á hönnunarálagi eftirvagna með heildarmassa C, sem er yfir 3,5 tonn, skal vera í samræmi við málsgrein 5.3 í ISO-staðli 7641/1. Þegar um er að ræða sveigð dráttarbeisli (t.d. álfarháls) og dráttarbeisli fullhlaðinna eftirvagna skal taka mið af lárétta kraftinum $F_{hp} = 1,0 \times D$.

4.5.2. Þegar um er að ræða dráttarbeisli fyrir fullhlaðna eftirvagna með óhefta hreyfingu í lóðréttu plani skal, auk þolprófunar eða fræðilegrar styrkleikasannprófunar, sannprófa sveigjutregðu annaðhvort með fræðilegum útreikningi með hönnunarálagi $3,0 D$ eða sveigjuþrófun með hönnunarálagi $3,0 \times D$. Leyfileg spenna, ef um útreikning er að ræða, skal vera í samræmi við málsgrein 5.3 í ISO-staðli 7641/1.

- 4.5.3. Þegar um er að ræða stýrða ása skal sannprófa sveigjutregðu með fræðilegum útreikningi eða sveigjuprófun. Beita skal kyrrstöðukrafti lárétt frá hlið á miðju tengipunkts. Velja ber styrkleika kraftsins þannig að kraftvægið $0,6 \times A \times g$ (kNm) komi gegnum miðju framássins. Leyfileg spennan skal vera í samræmi við málsgrein 5.3 í ISO-staðli 7641/1.
- 4.6. Dráttarstólstengi
- 4.6.1. Grunnstyrkleikaprófanir eru hreyfiprófun og kyrrstöðuprófun (lyftiprófun). Framkvæma ber viðbótarkyrrstöðuprófun (sveigjuprófun) á dráttarstólstengjum fyrir jafnhliða stýringu festivagna. Vegna prófunarinnar skal dráttarstólstengið búið öllum nauðsynlegum festingum til að festa það við ökutækið. Uppsetningaraðferðin skal vera sú sama og notuð er síðar á sjálfu ökutækinu.
- 4.6.2. Kyrrstöðuprófanir
- 4.6.2.1. Prófa skal staðaldráttarstólstengi sem eru hönnuð fyrir stýriskil eða áþekkan búnað fyrir jafnhliða stýringu festivagna (sjá lið 7.9 í V. viðauka) með tilliti til nægjanlegs styrkleika með sveigjuprófun í kyrrstöðu á því svæði þar sem stýribúnaðurinn vinnur um leið og dráttarstólsálagi er beitt. Beita skal leyfilegu hámarksdráttarstólsálagi, U , lóðrétt á tengið í virkri stöðu með harðri plötu sem er hæfilega stór til að þekja tengið fullkomlega.

Endanlegur kraftur þess álags sem er beitt skal fara gegnum miðju lárétts liðar dráttarstólstengisins.

Um leið skal beita láréttum hliðarkrafti, sem jafngildir nauðsynlegum krafti fyrir jafnhliða stýringu festivagnsins, á hliðar stýringar tengipinnans. Velja ber styrkleika kraftsins og þá stefnu sem hann verkar í þannig að kraftvæginu $0,75 \text{ m} \times D$ sé beitt umhverfis miðju tengipinnans. Beita ber kraftvæginu með krafti sem verkar á $0,5 \text{ m}$ langan arm. Heimil er varanleg (form) aflögun allt að 5% fyrir öll nafnmál. Engar sprungur skulu koma fram.

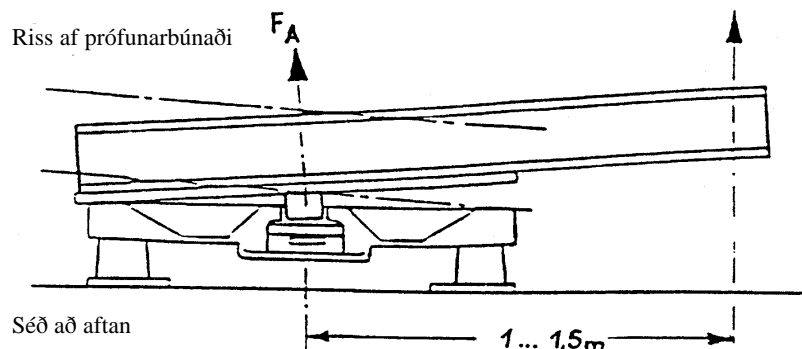
- 4.6.2.2. Framkvæma ber lyftiprófun í kyrrstöðu á öllum dráttarstólstengjum. Þegar lyftikrafti sem er allt að $F_A = g \times U$ er beitt skal engin meiriháttar varanleg sveigja koma fram í tengiplötunni sem er yfir 2% af breidd hennar.

Þegar um er að ræða staðaldráttarstólstengi í flokki G 50 og sambærileg tengi fyrir tengipinna með sama þvermál skal tengipinninn ekki skiljast frá tenginu við lyftikraft sem er:

$$F_A = g \times 2,5 \times U$$

Beita ber kraftinum með stöng sem þrýstir á annan enda tengiplötunnar og reisir hinn enda hennar í $1,0$ til $1,5 \text{ m}$ fjarlægð frá miðju tengipinnans (sjá mynd 29).

Stangarmurinn skal mynda 90° horn við inngangsstefnu tengipinnans í tengið. Komi verstu hugsanlegu aðstæður greinilega upp ber að prófa þær. Komi þessar aðstæður ekki greinilega upp skal tækniþjónustan ákvarða hvora hlið ber að prófa. Ekki er krafist annarra prófana.

Mynd 29

Lyftiprófun dráttarstólstengja

4.6.3. Hreyfiprófun

Beita ber breytilegu álagi á dráttarstólstengið í prófunarbúnaði (ósamhæfð hreyfiprófun) með láréttum breytilegum krafti og lóðréttum slætti samtímis.

4.6.3.1. Þegar um er að ræða dráttarstólstengi sem eru ekki ætluð fyrir jafnhliða stýringu festivagna skal beita eftirfarandi kröftum:

$$\text{Lárétt:} \quad F_{hw} = \pm 0,6 \times D$$

$$\text{Lóðrétt:} \quad F_{sO} = g 1,2 \times U$$

$$F_{sU} = g 0,4 \times U$$

Beita skal þessum tveimur kröftum á ökutækið í lengdarmiðjuhlani þess með $F_{sO,U}$ gegnum miðju liðamóta tengisins.

Lóðrétti krafturinn $F_{sO,U}$ er breytilegur milli markandi gildanna

$$+ 1,2 \times U \text{ og } + 0,4 \times U$$

og lárétti krafturinn milli

$$+ 0,6 \times D \text{ og } - 0,6 \times D.$$

4.6.3.2. Þegar um er að ræða dráttarstólstengi fyrir jafnhliða stýringu festivagna skal nota eftirfarandi krafta:

$$\text{Lárétt:} \quad F_{hw} = \pm 0,675 \times D$$

$$\text{Lóðrétt:} \quad F_{sO,U} \text{ eins og í lið 4.6.3.1}$$

Þær línur sem kröftunum er beint eftir koma fram í lið 4.6.3.1.

4.6.3.3. Þegar hreyfiprófun dráttarstólstengja fer fram skal setja hæfilegt smurefni milli tengiplötunnar og eftirvagnsplötunnar þannig að hámarksnúningsstuðull verði $m = 0,15$.

4.7. Uppsetningarplötur fyrir dráttarstólstengi

Framkvæma ber hreyfiprófun dráttarstólstengja sem lýst er í lið 4.6.3 og kyrrstöðuprófanir sem lýst er í lið 4.6.2 með viðeigandi hætti á uppsetningarplötum. Þegar um er að ræða uppsetningarplötur nægir að framkvæma lyftiprófun á annari hlið einvörðungu. Grundvalla skal prófunina á uppgefni hámarksuppsetningarhæð fyrir tengið, uppgefni hámarksbreidd og uppgefni lágmarkslengd uppsetningarplötunnar. Prófunin er óþörf ef uppsetningarplatan er þynnri og/eða lengri og heildarhæð hennar minni en plötu sem þessi prófun hefur þegar farið fram á, en eins að öðru leyti.

4.8. Dráttarstólstengipinnar fyrir festivagna

4.8.1. Framkvæma ber hreyfiprófun með breytilegu álagi á prófunareintaki í prófunarbúnaði. Ekki skal blanda prófun tengipinna saman við prófun dráttarstólstengis. Framkvæma ber prófunina þannig að álagið komi einnig á festingar sem eru nauðsynlegar til að festa tengipinnann við festivagninn.

- 4.8.2 Framkvæma ber hreyfiprófun með láréttu álagi $F_{hw} = \pm 0,6 \times D$ á tengipinnanum í virkri stöðu. Kraftinum skal beint gegnum miðju sívala hluta tengipinnans, sem er 50,8 mm í þvermál í flokki H 50, þar sem þvermál hans er minnst (sjá mynd 16 í V. viðauka).

VIÐAUKI VII

KRÖFUR VARÐANDI GERÐARVIÐURKENNINGU ÖKUTÆKISINS MEÐ TILLITI TIL VALFRJÁLSSRAR UPPSETNINGAR VÉLRÆNS TENGIBÚNAÐAR Á ÞAÐ

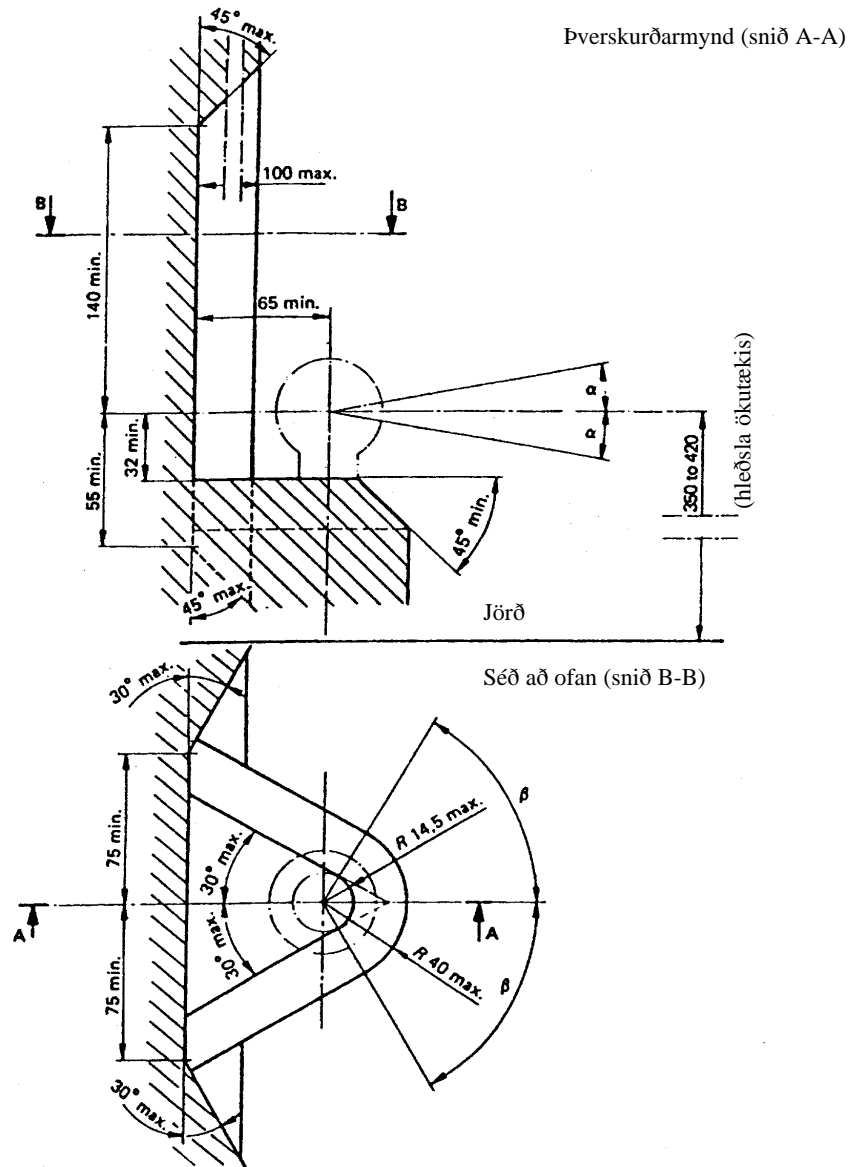
1. ALMENNAR KRÖFUR

- 1.1. Framleiðandi ökutækis skal tilgreina hvaða gerðir og flokka tengibúnaðar sé heimilt að festa við ökutækisgerðina og gefa upp gildin D, V⁽¹⁾, S eða U (ef við á) sem eru byggð á smíði ökutækisgerðarinnar í tengslum við þá gerð eða gerðir tengibúnaðar sem nota á. Einkennandi gildin D, V, S eða U fyrir tengibúnaðinn sem er samþykktur í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar skulu vera jöfn eða stærri en tilsvareandi gildi fyrir viðkomandi samtengd ökutæki.
- 1.2. Festa ber tengibúnaðinn við ökutækið í samræmi við uppsetningarleiðbeiningar framleiðandans í samráði við framleiðanda tengibúnaðarins og tæknipjónustuna. Framleiðandi ökutækisins skal tilgreina viðeigandi festipunkta fyrir tengibúnaðinn á ökutækinu og, ef nauðsyn krefur, uppsetningarfestingar, uppsetningarplötur, o.s.frv. sem festa á við viðkomandi ökutækisgerð.
- 1.3. Einungis skal nota sjálfvirkan tengibúnað, sem gerir kleift að tengja vélknúid ökutæki með sjálfvirkum hætti, til að tengja eftirvagna með yfir 3,5 tonna hámarks massa.
- 1.4. Við uppsetningu tengibúnaðar í B-, D-, E- og H-flokki skal taka mið af gildi sem er 32 tonn fyrir hámarks massa ökutækisins sem dregur, T, þegar D-gildið er reiknað út. Ef D-gildi tengibúnaðarins nægir ekki fyrir T = 32 tonn skal tilgreina takmörkun sem af því leiðir á massanum T fyrir ökutækið sem dregur eða massanum fyrir viðkomandi samtengd ökutæki í EBE-gerðarviðurkenningarvottorði eftirvagnsins (IX. viðauki).

2. SÉRKRÖFUR

- 2.1. Festing tengikúlna og dráttarfestinga
  - 2.1.1. Festa skal tengikúlur og dráttarfestingar við ökutæki í flokki M1, M2 undir 3,5 tonnum og flokki N1 á þann hátt sem er í samræmi við þau gildi fyrir hreyfirými og hæð sem koma fram á mynd 30. Þessi krafa gildir ekki um torfærutæki samkvæmt skilgreiningu í II. viðauka við tilskipun 92/53/EBE.

(¹) V-gildi aðeins fyrir ökutæki með tæknilega leyfilegan hámarks massa með hleðslu yfir 3,5 tonn.

Mynd 30

Hreyfirými fyrir tengikúlu

Velja ber þau atriði sem eru ekki uppgefin með viðeigandi hætti.

Nota ber viðeigandi verkfæri til að yfirfara mál og horn.

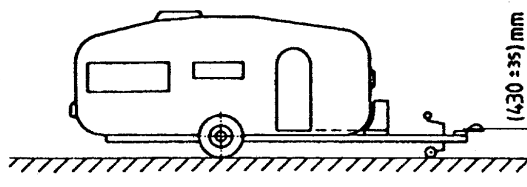
- 2.1.2. Framleiðandi ökutækisins skal leggja fram uppsetningarleiðbeiningar fyrir tengikúlu og dráttarfestingar og taka fram hvort nauðsyn beri til að styrkja svæðið þar sem festingar eru.
- 2.1.3. Þá skal vera hægt að tengja kúlutengi og aftengja þegar lengdarás kúlutengisins er, með tilliti til miðlínu tengikúlunnar og uppsetningar:
- lárétt $b = 60^\circ$ til hægri eða vinstri (sjá mynd 30);
  - lóðrétt $a = 10^\circ$ upp eða niður (sjá mynd 30);
  - snúið um ás 10° til hægri eða vinstri.
- 2.1.4. Uppsett skal tengikúla ekki skyggja á númeraplötu að aftan, að öðrum kosti ber að nota tengikúlu sem unnt er að taka af án sérstakra verkfæra.

2.2. Festing tengihausa

- 2.2.1. Leyfilegt er að nota tengihausa í B-flokki fyrir eftirvagna með hámarks massa sem er allt að 3,5 tonn. Þegar eftirvagninn er í láréttri stöðu og ber leyfilegan hámarksásþunga skulu tengihauser festir með þeim hætti að tengipunktur eftirvagnsins sé 430 ± 35 mm ofan við lárétt plan sem hjól eftirvagnsins standa á (sjá mynd 31).

Þegar um er að ræða hjólhýsi og eftirvagna fyrir vöruflutninga merkir lárétt staða að gólf eða hleðsluflötur sé láréttur. Þegar um er að ræða eftirvagna án slíks viðmiðunarflatar (t.d. bátaeftirvagna eða áþekka eftirvagna) skal framleiðandi eftirvagnsins gefa upp viðeigandi viðmiðunarlínu sem skilgreinir lárétta stöðu. Kröfur um hæð gilda aðeins um eftirvagna sem tengja á við ökutæki sem um getur í lið 2.1.1.

- 2.2.2. Unnt skal vera að stýra tengihausunum örugglega í hreyfirýminu kringum tengikúluna sem kemur fram á mynd 30.

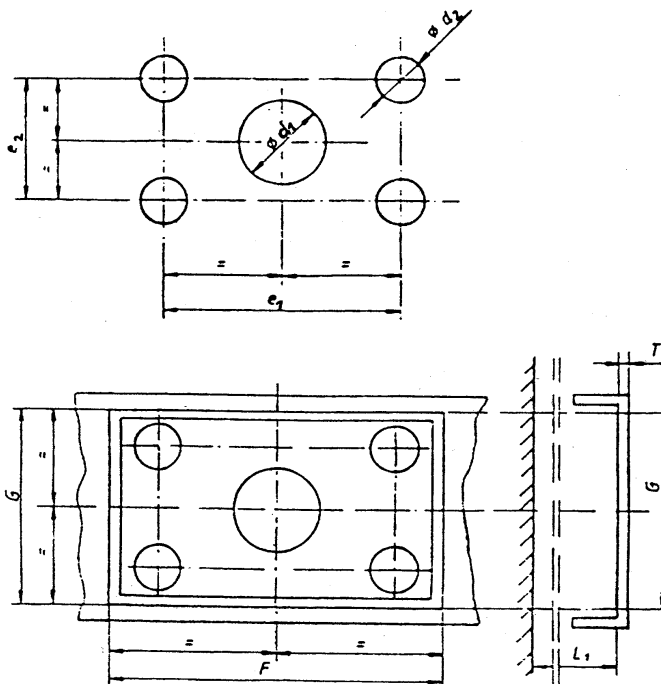

Mynd 31
Uppsetningarhæð tengihauss

2.3. Festing dráttarbeislistengja og uppsetningarblakka

- 2.3.1. Uppsetningarmál fyrir staðaldráttarbeislistengi

Eigi að festa gerðir staðaldráttarbeislistengja við ökutækið skal fara eftir þeim uppsetningarmálum sem koma fram á mynd 32 og í töflu 8.

Mynd 32
Uppsetningarmál fyrir staðaldráttarbeislistengi (sjá töflu 8)

2.3.2. Þörf fyrir fjarstýrð tengi

Nota ber tengi með fjarstýribúnaði sem lýst er í lið 10.3 í V. viðauka ef ekki er unnt að fara eftir einni eða fleiri eftirfarandi reglum um auðveldu og örugga notkun (liður 2.3.3), aðgengi (liður 2.3.4) eða hreyfirými handfangs (liður 2.3.5).

2.3.3. Auðveld og örugg notkun tengibúnaðar

Festa ber dráttarbeislistengi við ökutæki þannig að notkun þeirra sé auðveld og örugg.

Í þessu felst auk opunar (og lokunar, ef við á) að gengið sé úr skugga um stöðu vísis fyrir lokaða og örugga stöðu tengipinnans (á sjónrænan hátt og með snertingu).

Á svæðinu þar sem sá einstaklingur sem stýrir tenginu skal standa skulu engir staðir vera samkvæmt hönnun búnaðarins sem geta reynst hættulegir eins og skarpar brúnir, horn, o.s.frv. ella ber að verja þá til að draga úr slyshættu.

Áfestir hlutir skulu ekki takmarka eða loka undankomuleið af svæðinu til beggja handa.

Notandi búnaðarins skal geta tekið sér rétta stöðu til að stýra tengingunni óhindraður af varnarbúnaði hennar.

2.3.4. Aðgengi

Bilið milli miðju tengipinnans og aftari brúnar yfirbyggingar ökutækisins skal ekki vera meira en 420 mm.

Þó má bilið vera meira en 420 mm ef unnt er að sýna fram á tæknilega nauðsyn þess:

1. allt að 650 mm fyrir ökutæki með steypipalli eða áfestan búnað að aftan;
2. allt að 1 320 mm ef frjáls hæð er a.m.k. 1 150 mm;
3. fyrir bílaflutningaökutæki með a.m.k. tvö hleðsluplön þegar eftirvagninn er ekki aðskilinn frá ökutækinu sem dregur við venjulega flutninga,

að því tilskildu að ekki sé erfitt um vik að stýra dráttarbeislistenginu auðveldlega og örugglega.

2.3.5. Hreyfirými fyrir handfang

Hæfilegt hreyfirými skal vera umhverfis handfangið til að unnt sé að stýra dráttarbeislistengjunum örugglega.

Hreyfirýmið sem kemur fram á mynd 33 er talið nægja. Ef festa á breytilegar gerðir staðaldráttarbeislistengja við ökutækið skal hreyfirýmið einnig nægja til að fullnægja skilyrðum fyrir stærstu gerð tengja í viðeigandi flokki sem fjallað er um í 3. lið V. viðauka.

Málin sem eru uppgefin gilda og um dráttarbeislistengi með handföngum sem vísa niður eða dráttarbeislistengi af annarri gerð.

Hreyfirými skal einnig vera innan tilgreinds lágmarkshorns fyrir tengingu og aftengingu sem kemur fram í lið 3.6 í V. viðauka.

2.3.6. Hreyfirými fyrir frjálsa hreyfingu dráttarbeislistengis

Dráttarbeislistengi fest við ökutæki skal hafa a.m.k. 10 mm frjálst rými frá öllum öðrum hlutum ökutækisins með tilliti til allra hugsanlegra rúmfræðilegra staða í samræmi við ákvæði V. viðauka.

Ef festa á breytilegar gerðir staðaldráttarbeislistengja við ökutækið skal hreyfirýmið einnig nægja til að fullnægja skilyrðum fyrir stærstu hugsanlegu gerð tengja í viðeigandi flokki sem fjallað er um í 3. lið V. viðauka.

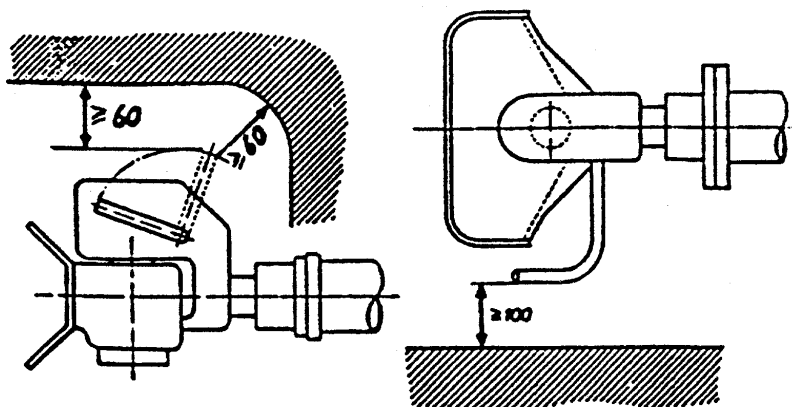
2.3.7. Lögmæti dráttarbeislistengja með sérstökum lóðréttum liðamótum

Tengi með sívölum pinna og sérstökum liðamótum sem valda lóðréttum snúningi tengds dráttarbeislistauga eru aðeins heimil í tilvikum þar sem unnt er að sýna fram á tæknilega nauðsyn þeirra. Þetta getur t.d. átt við um ökutæki með steypipalli þegar tengihaussinn skal hafa liðamót eða þegar um er að ræða tengi fyrir þungaflutningsökutæki, þegar notkun sívals tengipinna er nauðsynleg vegna styrkleika.

TAFLA 8

Uppsetningarmál fyrir staðaldráttarbeislistengi

	C 50-1	C 50-2	C 50-3	C 50-4	C 50-5	C 50-6	Athugasemdir
e_1	83	120	140	140	160	160	$\pm 0,5$
e_2	56	55	55	80	100	100	$\pm 0,5$
d_1	-	54	75	85	95	95	+ 1/-0,5
d_2	-	10,5	15	17	21	21	H13
T	-	15	20	35	35	35	hámark
F	-	120	165	190	190	210	lágmark
G	-	95	100	130	130	150	lágmark
L_1	-	200	300	300	300	300	400 lágmark

Mynd 33

Hreyfirými fyrir handfang

2.4. Festing dráttarbeislistaugna og dráttarbeisla við eftirvagna

2.4.1. Dráttarbeisli fyrir eftirvagna með miðlægum ási skulu hafa stoðir með hæðarstilli, ef lóðrétt burðarálág við dráttarbeislistauga eftirvagnsins er yfir 50 kg, þegar eftirvagninn er jafnt hlaðinn að tæknilega leyfilegum hámarks massa.

2.4.2. Þegar dráttarbeislistaugu og dráttarbeisli eru fest við eftirvagna með miðlægum ási með hámarks massa C, sem er yfir 3,5 tonn, og fleiri en einum ási skulu þeir hafa búnað til að jafna áþunga.

- 2.5. Festing dráttarstólstengja, uppsetningarplatna og tengipinna við ökutæki
- 2.5.1. Dráttarstólstengi í flokki G 50 skal ekki festa beint á grind ökutækisins nema framleiðandi þess leyfi það. Þau skal festa við grindina með uppsetningarplötu í samræmi við leiðbeiningar frá framleiðanda ökutækisins eða tengibúnaðarins.
- 2.5.2. Festivagnar skulu hafa stoðir eða annan búnað sem gerir kleift að aftengja þá og leggja þeim. Hafi festivagnar búnað sem gerir kleift að hafa áhrif á samtengingu tengibúnaðar, rafkerfa og hemlakerfa með sjálfvirkum hætti skal vagninn hafa stoðir sem lyftast sjálfvirkt frá jörðu eftir að hann hefur verið tengdur.
- 2.5.3. Festa skal dráttarstólstengipinnann við uppsetningarplötuna á festivagninum eins og leiðbeiningar framleiðanda ökutækisins eða dráttarstólstengisins segja fyrir um.
- 2.5.4. Ef festivagn er búinn stýriskíflum skulu þeir uppfylla kröfurnar sem er lýst í lið 7.9.1 og 7.9.2 í V. viðauka.

VIÐAUKI VIII

UPPLÝSINGASKJAL NR ...

samkvæmt I. viðauka við tilskipun ráðsins 70/156/EBE varðandi EBE-gerðarviðurkenningu ökutækja með tilliti til festingar vélræns tengibúnaðar (94/20/EB)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum kvarða og nægilega nákvæmar í A4 stærð eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef rafknúinn stjórnúnaður er á kerfum, íhlutum eða aðskildum tæknieiningum skulu fylgja upplýsingar um hvernig hann vinnur.

0. ALMENNT

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):.....
.....
- 0.2. Gerð og verslunarheiti:.....
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu^(b):.....
.....
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:.....
- 0.4. Flokkur ökutækisins (sjá II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE):.....
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:.....
.....
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:.....

1. ALMENN SMÍÐAEINKENNI ÖKUTÆKISINS

- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:.....
- 1.4. Undirvagn (ef um slíkt er að ræða) (yfirlitsteikning):.....
- 1.5. Efni notað í langbita^(d):.....

2. MASSI OG MÁL(e) (í kílógrömmum og millímetrum) (vísað er til teikninga þar sem við á)

- 2.2. Þegar um er að ræða ökutæki sem draga
- 2.2.1. Dráttarstólslögn (hámark og lágmark)^(*):.....
- 2.2.2. Hámarkshæð dráttarstóls (stöðluð)^(b):.....
- 2.4.2. *Fyrir undirvagna með yfirbyggingu*
- 2.4.2.5. Útskögungun að aftan^(a):.....

Númer liða og neðanmálsgreina í þessu upplýsingaskjali svara til númera og neðanmálsgreina í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 92/53/EBE.

Liðum sem eiga ekki við þessa tilskipun er sleppt.

- 2.6. Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs og með yfirbyggingu eða massi undirvagns með húsi ef framleiðandi hefur ekki fest yfirbyggingu á (þ.á.m. kælivökvi, olía, eldsneyti, varahjól og ökumaður)(o) (hámark og lágmark fyrir hverja gerð):
.....
.....
- 2.6.1. Dreifing þessa massa á ása og, þegar um er að ræða festivagna eða eftirvagna með miðlægum ási, álag á tengipunktinn (hámark og lágmark fyrir hverja gerð):
.....
.....
- 2.8. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu eins og framleiðandi hefur tilgreint hann (hámark og lágmark fyrir hverja gerð)(¹):.....
.....
- 2.8.1. Dreifing þessa massa á ása og, þegar um er að ræða festivagna eða eftirvagna með miðlægum ási, álag á tengipunktinn (hámark og lágmark fyrir hverja gerð):
.....
.....
- 2.9. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern ás og, þegar um er að ræða festivagna eða eftirvagna með miðlægum ási, álag á tengipunktinn eins og framleiðandi hefur tilgreint það:
.....
.....
- 2.10. Hámarksmassi eftirvagna sem heimilt er að tengja: .....
- 2.10.1. Eftirvagna, annarra en með miðlægum ási:.....
- 2.10.2. Festivagna:.....
- 2.10.3. Eftirvagna með miðlægum ási:.....
- 2.10.3.1. Hæsta hlutfall milli útskögunar tengisins(^P) og hjólhafs:.....
- 2.10.3.2. Hámarksgildi V: ..... (kN)(¹)
- 2.10.4. Hámarksmassi samtengdra ökutækja:.....
- 2.10.6. Hámarksmassi eftirvagns án hemla:.....
- 2.11. Lóðrétt hámarksálag:.....
- 2.11.1. Á tengipunkt ökutækisins fyrir eftirvagn:.....
- 2.11.2. Á dráttarbeisli eftirvagns:.....

9. YFIRBYGGING

- 9.1. Gerð yfirbyggingar:.....
- 9.2. Efni og smíðaaðferðir:.....

11. SAMTENGING MILLI ÖKUTÆKIS SEM DREGUR OG EFTIRVAGNA OG FESTIVAGNA

- 11.1. Flokkur og gerð tengibúnaðar(²):.....
.....
- 11.2. Hámarksgildi D..... (kN)(²)

(¹) Ef við á.

(²) Þegar um er að ræða óstöðluð tengi skal einnig tilgreina gerðarviðurkenningarnúmer.

- 11.3. Fyrirmæli um hvernig festa beri viðkomandi gerð tengis við ökutækið og ljósmyndir eða teikningar af festipunktum á ökutækinu sem framleiðandi tilgreinir; viðbótarupplýsingar ef notkun tengigerðarinnar er takmörkuð við sérstakar gerðir ökutækja:.....
 .....
 .....
- 11.4. Upplýsingar um uppsetningu sérstakra dráttarfestinga eða festingu uppsetningarplatna⁽¹⁾:
 .....
 .....

Dagsetning, skrá

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða óstöðluð tengi skal einnig tilgreina gerðarviðurkenningarnúmer.

VIÐAUKI IX

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 X 297 mm))

EBE-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stípill yfirvalds

Skýrsla varðandi:

- gerðarviðurkenningu⁽¹⁾
- útvíkkun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾

fyrir gerð ökutækis með tilliti til tilskipunar 94/20/EB.

EBE-gerðarviðurkenningarnúmer:.....

Ástæður fyrir útvíkkun:.....

I. Þáttur

0. ALMENNT

0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):.....

0.2. Gerð og verslunarheiti:.....
.....

0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu⁽²⁾:.....

0.3.1. Staðsetning auðkennisins:.....

0.4. Flokkur ökutækis⁽³⁾:.....

0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:.....
.....

0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:.....
.....

II. Þáttur

1. Viðbótarupplýsingar (ef við á): sjá I. viðbæti

2. Tækniþjónusta sem annast prófanir:.....
.....

3. Dagsetning prófunarskýrslu:.....

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.
⁽²⁾ Innihaldi gerðarauðkenni tákni sem eru ekki lýsandi fyrir gerðir íhluta sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð gildir um skal setja táknið '?' (t.d. ABC??123??) í stað viðkomandi tákni í upplýsingaskjalinu.
⁽³⁾ Samanber skilgreiningu í II.viðauka A við tilskipun 92/53/EBE.

4. Númer prófunarskýrslu:.....
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá I. viðbæti
6. Staður:.....
7. Dagsetning:.....
8. Undirskrift:.....
9. Hjalögð er skrá yfir þau skjöl sem saman mynda möppu með upplýsingum og er varðveitt hjá því yfirvaldi sem veitti gerðarviðurkenninguna og fæst afhent ef þess er óskað.

I. viðbætur

við EBE-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...
varðandi EBE-gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til tilskipunar 94/20/EB

1. Viðbótarupplýsingar

- 1.1. Smíði ökutækisins, yfirbygging/undirvagn:.....
- 1.1.1. Efni sem er notað:.....
- 1.2. Flokkur eða gerð tengibúnaðar⁽¹⁾:.....
- 1.3. Notkun dráttarfestinga eða uppsetningarplatna; leiðbeiningar um uppsetningu gerðar tengis:
.....
- 1.4. EBE-gerðarviðurkenning ökutækis er útvíkkuð og gildir um eftirfarandi gerð(ir) tengibúnaðar og flokk(a):.....
- 1.5. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu eins og framleiðandi hefur tilgreint hann (hámark og lágmark fyrir hverja gerð: ..... tonn
- 1.6. Hámarksmassi eftirvagns sem heimilt er að tengja
- 1.6.1. Eftirvagna, annarra en með miðlægum ási: ..... tonn⁽²⁾
- 1.6.2. Festivagna: .....tonn⁽²⁾
- 1.6.3. Eftirvagna með miðlægum ási: .....tonn⁽²⁾
- 1.6.3.1. Hámarksgildi V: .....kN
- 1.6.4. Hámarksmassi samtengdra ökutækja: .....tonn
- 1.7. Lóðrétt hámarksálág S eða dráttarstólsálág U⁽³⁾ á gerð ökutækisins samfara uppsetningu tengibúnaðar ..... kg/tonn
- 1.8. Hámarksgildi D: ..... kN:
- 1.9. Hámarksmassi ökutækisins sem dregur (T) eða hámarksmassi samtengdra ökutækja (ef T er minna en 32 tonn)
5. Athugasemdir⁽⁴⁾:.....
.....
.....
.....

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða óstöðluð tengi skal einnig tilgreina gerðarviðurkenningarnúmer.

⁽²⁾ Ef við á.

⁽³⁾ Strikið yfir það sem á ekki við.

⁽⁴⁾ Þar með taldar upplýsingar um það hvort dráttarstólstengi hæfi jafnhliða stýringu.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**94/EES/57/02****nr. 31/94
frá 15. desember 1994****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 14/94 frá 28. október⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/26/EB frá 15. júní 1994 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 79/196/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng með tiltekna varnartilhögun til notkunar á sprengihættustöðum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi nýr liður komi aftan við lið 7a (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB) í X. kafla II. viðauka við samninginn:

„7b. **394 L 0026:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/26/EB frá 15. júní 1994 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 79/196/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng með tiltekna varnartilhögun til notkunar á sprengihættustöðum (Stjtíð. EB nr. L 157, 24. 6. 1994, bls. 33).“.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 94/26/EB á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

(¹) Stjtíð. EB nr. L 160, 28.6.1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjtíð. EB nr. 17, 28.6.1994, bls. 1.

(²) Stjtíð. EB nr. L 157, 24. 6. 1994, bls. 33.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 94/26/EB

frá 15. júní 1994

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 79/196/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng með tiltekna varnartilhögun til notkunar á sprengihættustöðum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/117/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng til notkunar á sprengihættustöðum ⁽¹⁾, einkum 5. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 79/196/EBE frá 6. febrúar 1979 um samræmingu laga aðildarríkjanna um rafföng með tiltekna varnartilhögun til notkunar á sprengihættustöðum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 90/487/EBE ⁽³⁾, einkum 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að aðlaga innihald I. viðauka við tilskipun 79/196/EBE að tækniframförum með því að taka upp fimm nýja Evrópustaðla sem Rafstaðlasamtök Evrópu (CENELEC) hafa nýlega samið.

Með tilliti til tækniframfara sem hafa orðið er nauðsynlegt að aðlaga inntak samhæfðu staðlana sem um getur í I. viðauka við tilskipun 79/196/EBE.

Með tilliti til eðlis þess búnaðar sem um er að ræða verður að ákveða bráðabirgðafyrirkomulag til að gera iðnaðinum kleift að laga sig nægilega að þeim breytingum sem eru gerðar á stöðlunum.

Þær ráðstafanir sem kveðið er á um í þessari tilskipun eru í samræmi við álit nefndarinnar er sér um að breyta, í samræmi

við tækniframfarir, tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með rafföng til notkunar á sprengihættustöðum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað I. viðauka við tilskipun 79/196/EBE komi viðauki við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. mars 1995 og tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Fram að 30. júní 2003 skulu aðildarríkin halda áfram að beita þeim ráðstöfunum sem kveðið er á um í 4. gr. tilskipunar 76/117/EBE að því er varðar búnað þar sem samræmi við samhæfða staðla, sem getið er um í tilskipun 79/196/EBE, í útgáfu frá 17. september 1990, er vottað með samræmisvottorðinu sem um getur í 8. gr. tilskipunar 76/117/EBE, að því tilskildu að þetta vottorð sé gefið út fyrir 1. mars 1996.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 20 dögum eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. júní 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 157, 24. 6. 1994, bls. 33, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 31/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 24, 30. 1. 1976, bls. 45.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 43, 20. 2. 1979, bls. 20.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 270, 2. 10. 1990, bls. 23.

VIÐAUKI

„ I. VIÐAUKI

SAMHÆFDIR STAÐLAR

Samhæfðu staðlarnir sem búnaður verður að samræmast, eftir því hvaða varnartilhögun er beitt, eru þeir Evrópustaðlar sem taldir eru upp í eftirfarandi töflu.

Evrópustaðlar

(samdir af Rafstaðlasamtökum Evrópu (CENELEC), 35 Rue de Stassart, B-1050 Bruxelles)

Númer	Titill	Útgáfa	Dagsetning
EN 50014	- Rafföng til notkunar á sprengihættustöðum: almenn ákvæði	1	Mars 1977
	- 1. breyting		Júlí 1979
	- 2. breyting		Júní 1982
	- 3. og 4. breyting		Desember 1982
	- 5. breyting		Febrúar 1986
EN 50015	- Rafföng til notkunar á sprengihættustöðum: olíufylling „o“	1	Mars 1977
	- 1. breyting		Júlí 1979
EN 50016	- Rafföng til notkunar á sprengihættustöðum: yfirþrýstingsumlykja „p“	1	Mars 1977
	- 1. breyting		Júlí 1979
EN 50017	- Rafföng til notkunar á sprengihættustöðum: sallafylling „q“	1	Mars 1977
	- 1. breyting		Júlí 1979
EN 50018	- Rafföng til notkunar á sprengihættustöðum: sprengitraust umlykja „d“	1	Mars 1977
	- 1. breyting		Júlí 1979
	- 2. breyting		Desember 1982
	- 3. breyting		Nóvember 1985

Númer	Titill	Útgáfa	Dagsetning
EN 50019	- Rafföng til notkunar á sprengihættustöðum: aukið öryggi „e“	1	Mars 1977
	- 1. breyting		Júlí 1979
	- 2. breyting		September 1983
	- 3. breyting		Desember 1985
	- 4. breyting		Október 1989
	- 5. breyting		Ágúst 1990
EN 50020	- Rafföng til notkunar á sprengihættustöðum: sjálftrygg útfærsla „i“	1	Mars 1977
	- 1. breyting		Júlí 1979
	- 2. breyting		Desember 1985
	- 3. breyting		Maí 1990
	- 4. breyting		Maí 1990
	- 5. breyting		Maí 1990
EN 50028	- Rafföng til notkunar á sprengihættustöðum: innsteipt útfærsla „m“	1	Febrúar 1987
EN 50039	- Rafföng til notkunar á sprengihættustöðum: rafkerfi fyrir sjálftrygga útfærslu „i“	1	Mars 1980
EN 50050	- Handverkfæri til stöðurafmagnssprautunar	1	Janúar 1986
EN 50053 (1. hluti)	- Handbyssur til stöðurafmagnssprautunar á málningu með hámarksorku 0,24 mJ og fylgihlutir þeirra	1	Febrúar 1987(*)
EN 50053 (2. hluti)	- Handbyssur til stöðurafmagnssprautunar á dufti með hámarksorku 5 mJ og fylgihlutir þeirra	1	Júní 1989(*)
EN 50053 (3. hluti)	- Handbyssur til stöðurafmagnssprautunar á ull með hámarksorku 0,24 mJ eða 5 mJ og fylgihlutir þeirra	1	Júní 1989(*)

(*) Hér er einungis átt við þær greinar sem fjalla um smíði tækja sem eru tilgreind í stöðlunum EN 50053, 1. 2. og 3. hluta.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**94/EES/57/03****nr. 32/94****frá 15. desember 1994****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/94 frá 21 mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Tilskipun ráðsins 94/29/EB frá 23. júní 1994 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir 86/362/EBE og 86/363/EBE um hámarks magn varnarefnaleifa í og á kornvörum og matvælum úr dýraríkinu⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

1. Eftirfarandi undirliður bætist við í 38. lið (tilskipun ráðsins 86/362/EBE) í XII. kafla II. viðauka við samninginn á undan aðlöguninni:

„- **394 L 0029:** Tilskipun ráðsins 94/29/EB frá 23. júní 1994 (Stjttíð. EB nr. L 189, 23. 7. 1994, bls. 67).“.

2. Eftirfarandi undirliður bætist við í 39. lið (tilskipun ráðsins 86/363/EBE) í XII. kafla II. viðauka við samninginn á undan aðlöguninni:

„- **394 L 0029:** Tilskipun ráðsins 94/29/EB frá 23. júní 1994 (Stjttíð. EB nr. L 189, 23. 7. 1994, bls. 67).“.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 94/29/EB á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjttíð. EB nr. 17, 28.6.1994, bls. 1.

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. L 189, 23. 7. 1994, bls. 67.

TILSKIPUN RÁÐSINS 94/29/EB**frá 23. júní 1994****um breytingu á viðaukunum við tilskipanir 86/362/EBE og 86/363/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum og matvælum úr dýraríkinu(*)****RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, einkum 11. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽²⁾, einkum 11. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Framkvæmdastjórnin hefur fengið umboð með hliðsjón af tilskipunum 86/362/EBE og 86/363/EBE til að gera skrá yfir varnarefnaleifar og hámarksmagn þeirra sem ráðinu ber að samþykkja.

Í ljósi aukinnar þekkingar á sviði vísinda og tækni og þeirra krafna sem eru gerðar í tengslum við almannaeilbrigði og landbúnað ber að auka við II. viðauka við ofangreindar tilskipanir með því að bæta við ákvæðum varðandi aðrar varnarefnaleifar í

kornvörum og matvælum úr dýraríkinu, þ.e. damínósíð, lambda-sýalótrín, etefón, própírókónasól, karbófúran, karbósúlfan, benfúrakarb, fúraþíókarb, sýflútrín, metalaxýl, benalaxýl og fenarímól.

Þó eru tiltæk gögn ófullnægjandi að því er varðar ákveðnar samsetningar varnarefna fyrir kornvörur/matvæli úr dýraríkinu. Ekki lengri en fjögurra ára frest þarf til þess að afla slíkra gagna. Því ber að ákveða hámarksmagn á grundvelli slíkra gagna eigi síðar en 30. júní 1999. Reynist ekki unnt að afla fullnægjandi gagna fyrir þann tíma verður magnið ákveðið með hliðsjón af gildandi ákvörðunarmörkum.

Til þess að meta betur inntöku varnarefnaleifa með fæðu ber að ákveða samtímis, ef unnt er, hámarksmagn einstakra varnarefnaleifa í öllum meginefnisþáttum fæðunnar. Þetta magn jafngildir því lágmarksmagni varnarefna sem notað er til að ná viðunandi árangri þannig að magn leifa verður eins lítið og unnt er og ásættanlegt í eiturefnafræðilegu tilliti.

Endurskoða verður hámarksmagn varnarefnaleifa sem ákveðið er í þessari tilskipun með hliðsjón af endurmati á virkum efnem sem kveðið er á um í starfsáætlun 2. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna⁽³⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 189, 23. 7. 1994, bls. 67, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 221, 7. 8. 1986, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/57/EBE (Stjtið. EB nr. L 211, 23. 8. 1993, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 221, 7. 8. 1986, bls. 43. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/57/EBE (Stjtið. EB nr. L 211, 23. 8. 1993, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 230, 19. 8. 1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/71/EBE (Stjtið. EB nr. L 221, 31. 8. 1993, bls. 27).

1. gr.

Eftirfarandi varnarefnaleifum skal bætt við hluta A í II. viðauka:

Varnarefnaleifar	Hámarks magn í mg/kg (ppm)
42. SÝFLÚTRÍN, þ.m.t. önnur blönduð ísómerísk innihaldsefni (samtala ísómera)	0,05(*): maís 0,02(*): annað korn
43. METALAXÝL	0,05(*)
44. BENALAXÝL	0,05(*)
45. FENARÍMÓL	a): hveiti, bygg 0,02(*): annað korn
46. PRÓPÍKÓNASÓL	0,05(*)
47. DAMÍNÓSÍÐ, (samtala af damínósíði og 1,1-dímetýlhýdrasín gefið upp sem damínósíð)	0,02(*)
48. LAMBDA-SÝALÓTRÍN	0,05: bygg 0,02(*): annað korn
49. ETEFÓN	b): maís 0,2: hveiti og rúghveiti 0,5: bygg og rúgur 0,05(*): annað korn
50. KARBÓFÚRAN (samtala karbófúrans og 3-hýdroxý-karbófúrans gefið upp sem karbófúran)	c): hrísgrjón og hafrar 0,1(*): annað korn
51. KARBÓSÚLFAN	0,05(*)
52. BENFÚRAKARB	b): maís 0,05(*): annað korn
53. FÚRAÞÍÓKARB	0,05(*)

(*) Sýnir önnur mörk greiningarákvörðunar.

a) b) c) Hafi annað ekki verið samþykkt skulu eftirfarandi hámarks mörk gilda frá og með 30. júní 1999:

a): 0,02(*),

b): 0,05(*),

c): 0,1(*)

2. gr.

1. Eftirtöldum varnarefnaleifum skal bætt við hluta A í II. viðauka tilskipunar 86/363/EBE:

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg (ppm)		
	í kjöti, kjötvörum, öðrum hlutum og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir tollskrárnúmerum úr 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00, 1602 ⁽¹⁾ , ⁽⁴⁾	fyrir ógerilsneydda mjólk og nýmjólk úr kúm sem skráð eru í I. viðauka undir tollskrárnúmeri 0401: fyrir önnur matvæli undir tollskrárnúmerum 0401, 0402, 0405 00, 0406 samkvæmt ⁽²⁾ og ⁽⁴⁾	af skurnlausum ferskum eggjum, fyrir fuglsegg og eggjarauður sem skráð eru í I. viðauka undir tollskrárnúmeri úr 0407 og 0408 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
15. SÝFLÚTRÍN, þ.m.t. önnur blönduð ísómerísk innihaldsefni (samtala ísómera)	0,05	0,02(*)	0,02(*)
16. LAMBDA-SÝALÓTRÍN, þ.m.t. önnur blönduð ísómerísk innihaldsefni (samtala ísómera)	0,5 (þó ekki 0207 kjöt af alifuglum) 0,02(*) (0207 kjöt af alifuglum)	0,05(*)	0,02(*)

(*) Sýnir mörk greiningarákvörðunar.

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða matvæli með 10% fituinnihald eða minna miðað við þyngd miðast leifarnar við heildarþyngd úrbeinaðra matvæla. Í slíkum tilvikum er hámarks magnið einn tíundi af magninu miðað við fituinnihald, en verður að vera að minnsta kosti 0,01 mg/kg.

⁽²⁾ Þegar ákvarða skal varnarefnaleifar í ógerilsneyddri kúamjólk og nýmjólk er miðað við 4% fituinnihald af þyngd. Fyrir ógerilsneydda mjólk og nýmjólk úr öðrum dýrum eru leifarnar gefnar upp miðað við fituinnihald.

Fyrir önnur matvæli sem talin eru upp í I. viðauka undir tollskrárnúmerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406:

- með fituinnihald innan við 2% miðað við þyngd, er hámarksgildið helmingur af því sem sett er fyrir ógerilsneydda mjólk og nýmjólk.

- með fituinnihald 2% eða meiri miðað við þyngd, er hámarksgildið gefið upp í mg/kg af fitu. Í slíkum tilvikum er hámarksgildið 25 sinnum það sem sett er fyrir ógerilsneydda mjólk og nýmjólk.

⁽³⁾ Fyrir eggjaafurðir með meira fituinnihald en 10% skal gefa hámarksgildi upp í mg/kg af fitu. Í slíkum tilvikum er hámarksgildið 10 sinnum hærra en hámarksgildi fyrir fersk egg.

⁽⁴⁾ Neðanmálgreinar (1), (2) og (3) gilda ekki þegar mörk greiningarákvörðunar eru sýnd.

2. Eftirtöldum varnarefnaleifum skal bætt við hluta B í II. viðauka tilskipunar 86/363/EBE:

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg (ppm)		
	í kjöti, kjötvörum, öðrum hlutum og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir tollskrárnúmerum úr 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602	fyrir mjólk og mjólkurafurðir sem skráðar eru í I. viðauka undir tollskrárnúmerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406	af skurnlausum ferskum eggjum, fyrir fuglasegg og eggjarauður skráðar í I. viðauka undir tollskrárnúmeri úr 0407 00 og 0408
17. FENARÍMÓL	úr 0208 a) lifur + nýra 0,02(*) aðrar afurðir	0,02(*)	0,02(*)
18. METALAXÝL	0,5(*)	0,05(*)	0,05(*)
19. BENALAXÝL	0,5(*)	0,05(*)	0,05(*)
20. DAMÍNÓSÍÐ (samtala damínósíðs og 1,1-dímetyl- hýdrasín gefið upp sem damínósíð)	0,05	0,05(*)	0,05(*)
21. ETEFÓN	0,05(*)	0,05(*)	0,05(*)
22. PRÓPÍKÓNASÓL	úr 0206 0,1 lifur úr jörturdýrum	0,1(*)	0,05(*)
23. KARBÓFÚRAN (samtala karbófúran og 3-hýdroxý-karbófúran gefið upp sem karbófúran)	0,1(*)	0,1(*)	0,1(*)
24. KARBÓSÚLFAN	0,5(*)	0,05(*)	0,05(*)
25. BENEFÚRAKARB	0,5(*)	0,05(*)	0,05(*)
26. FÚRAÐÍÓKARB	0,5(*)	0,05(*)	0,05(*)

(*) Sýnir mörk greiningarákvörðunar.

(a) Hafi annað ekki verið samþykkt skulu eftirfarandi hámarksörk gilda frá og með 30. júní 1999: 0,02

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 1995.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 23. júní 1994.

Fyrir hönd ráðsins,

G. MORAITIS

forseti

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

94/EES/57/04

nr. 33/94

frá 15. desember 1994

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

Með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/94 frá 21. mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3457/92 frá 30. nóvember 1992 um nákvæmar reglur varðandi skoðunartottorð vegna innflutnings frá þriðju löndum til bandalagsins eins og kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu á landbúnaðarvörum og upplýsingar þar að lútandi um landbúnaðarvörur og matvæli⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3713/92 frá 22. desember 1992 um að fresta gildistöku 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu á landbúnaðarvörum og upplýsingar þar að lútandi um landbúnaðarvörur og matvæli, hvað varðar innflutning frá tilteknum þriðju löndum⁽³⁾ skal felld inn í samninginn.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 468/94 frá 2. mars 1994 um breytingu á VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu á landbúnaðarvörum og upplýsingar þar að lútandi um landbúnaðarvörur og matvæli⁽⁴⁾ skal felld inn í samninginn.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 688/94 frá 28. mars 1994 um breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3713/92 um að fresta gildistöku 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu á landbúnaðarvörum og upplýsingar þar að lútandi um landbúnaðarvörur og matvæli, hvað varðar innflutning frá tilteknum þriðju löndum⁽⁵⁾ skal felld inn í samninginn.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjttíð. EB nr. 17, 28. 6. 1994, bls. 1.

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. L 350, 1. 12. 1992, bls. 56.

⁽³⁾ Stjttíð. EB nr. L 378, 23. 12. 1992, bls. 21.

⁽⁴⁾ Stjttíð. EB nr. L 59, 3. 3. 1994, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjttíð. EB nr. L 84, 29. 3. 1994, bls. 9.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

- a) Eftirfarandi undirliðir bætist við í lið 54b (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91) í XII. kafla II. viðauka við samninginn, á milli reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2083/92 (392 R 2083) og reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2608/93 (393 R 2608):

„- **392 R 3457:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3457/92 frá 30. nóvember 1992 (Stjttíð. EB nr. L 350, 1. 12. 1992, bls. 56),

- **392 R 3713:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3713/92 frá 22. desember 1992 (Stjttíð. EB nr. L 378, 23. 12. 1992, bls. 21).“

- b) Eftirfarandi undirliðir bætast við á undan aðlögunarliðunum:

„- **394 R 0468:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 468/94 frá 3. mars 1994 (Stjttíð. EB nr. L 59, 3. 3. 1994, bls. 1),

- **394 R 0688:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 688/94 frá 28. mars 1994 (Stjttíð. EB nr. L 84, 29. 3. 1994, bls. 9).“

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3457/92, reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3713/92, reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 468/94 og reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 688/94 á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EBE) nr. 3457/92**frá 30. nóvember 1992**

um nákvæmar reglur um skoðunarvottorð vegna innflutnings frá þriðju löndum til bandalagsins, sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum (1), einkum b-lið 3. mgr. og 4. mgr. 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nauðsynlegt er að ákveða innihald og fyrirmynd skoðunarvottorðs sem á að fylgja framleiðsluvörum sem eru fluttar inn frá þriðju löndum og ætlaðar til markaðssetningar sem vörur framleiddar með lífrænum aðferðum.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

1. Skoðunarvottorðið sem um getur í b-lið 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 er gefið út af útgefanda, sem er samþykktur að lokinni þeirri athugun sem kveðið er

á um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 94/92 (2) með það fyrir augum að semja skrá sem er sett fram í viðauka við þá reglugerð, að því er varðar þriðja land þar sem afurðin var framleidd og tilreidd og þaðan sem hún var send til bandalagsins.

Gefa skal út vottorð fyrir sérhvern viðtakanda.

2. Skoðunarvottorðið skal samið á einu af opinberum tungumálum bandalagsins og fyllt út, að undanskilinni stimplun og undirskrift, annaðhvort eingöngu með hástöfum eða eingöngu með vélritun og helst á einu af opinberum tungumálum ákvörðunaraðildarríkis.
3. Skoðunarvottorðið skal vera ein síða og skal frumritið fylgja framleiðsluvörinni. Á öll afrit af vottorðinu skal prenta eða stimpla „afrit“ eða „eftirrit“.
4. Fyrirmynd að skoðunarvottorðinu er sett fram í viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á fimmtánda degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 30. nóvember 1992.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ray MAC SHARRY

framkvæmdastjóri

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 350, 1. 12. 1992, bls. 56, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 198, 22. 7. 1991, bls. 1.

(2) Stjtið. EB nr. L 11, 17. 1. 1992, bls. 14.

VIÐAUKI

Fyrirmynd að skoðunarvottorði vegna innflutnings lífrænna framleiðsluvara til Evrópubandalagsins.

Fyrirmynd að vottorðinu er ákveðið að því er varðar:

- texta,
- snið,
- staðsetningu og stærð reita.

**VOTTORÐ EVRÓPUBANDALAGSINS
VEGNA INNFLUTNINGS LÍFRÆNNA FRAMLEIÐSLUVARA TIL EVRÓPUBANDALAGSINS**

1. Útgefandi vottorðs (nafn og heimilisfang)	2. Reglugerð (EBE) nr. 2092/91, 11. gr. Tilvísunarnúmer vottorðs
3. Útflytjandi framleiðsluvöru (nafn og heimilisfang)	4. Gæðaeftirlit* (nafn og heimilisfang)
5. Framleiðandi eða vinnslustöð framleiðsluvöru* (nafn og heimilisfang)	6. Sendingarland
7. Viðtakandi framleiðsluvöru í bandalaginu (nafn og heimilisfang)	8. Viðtökuland
	9. Heimilisfang viðtökustaðar*
10. Merki og númer, númer á umbúðum, fjöldi og tegund. Viðskiptaheiti framleiðsluvöru.	11. Brúttó massi (kg)
	12. Nettó massi (kg)
	13. Aðrar einingar *
14. Yfirlýsing útgefanda vottorðsins. Hér með vottast að fyrrnefndar framleiðsluvörur eru framleiddar í samræmi við framleiðslureglur og skoðunarreglur um lífrænar framleiðsluaðferðir, settar fram af gæðaeftirlitinu sem um getur í 4. reit sem fylgist með því að þeim sé hlítt.	
15. Viðbótaryfirlýsing (ef við á)	
16. Útgáfustaður vottorðs Dagsetning Nafn og undirskrift umboðsmanns	Stimpill útgefanda

* Skýringar

4. reitur: Gæðaeftirlit þar sem fylgst er með því að farið sé að reglum um lífrænar framleiðsluaðferðir.

5. reitur: Fyrirtæki þar sem síðast var unnið við framleiðslulotuna (að vinnslu, þökkun, merkingu).

9. reitur: Heimilisfang fyrirtækis þar sem framleiðslulotan er afhent, ef heimilisfangið er ekki það sama og í 7. reit.

13. reitur: T.d. magn í lítrum ef um vökva er að ræða, sem ber að tilgreina sem viðbót við yfirlýsingarnar í 11. og 12. reit, ef við á.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EBE) nr. 3713/92**frá 22. desember 1992****um frestun á beitingu ákvæða 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum, með tilliti til innflutnings frá tilteknum þriðju löndum(*)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, einkum öðrum undirlið 3. mgr. 16. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Nokkur þriðju lönd hafa lagt fyrir framkvæmdastjórnina beiðni um að verða bætt í skrána yfir þriðju lönd sem kveðið er á um í 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 ásamt upplýsingunum sem kveðið er á um í 2. mgr. 2. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 94/92 ⁽²⁾.

Fyrsta könnun fyrrnefndra upplýsinga hefur leitt í ljós að í sumum þessara landa eru í gildi reglur um framleiðslu og eftirlit sem virðast fullnægja kröfunni um samsvörum sem kveðið er á um í 2. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91. Samt sem áður ber að ljúka rannsókninni varðandi ákveðin atriði og kanna gögnin í smáatriðum, sem hefur í för með sér að ekki er unnt, á því stigi sem rannsókn fyrrnefndra upplýsinga er, að taka ákvörðun um að bæta þessum þriðju löndum inn á skrána sem kveðið er á um í 1. mgr. 11. gr. fyrir 1. janúar 1993, sem er gildistökudagur þessa ákvæðis.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð eru í samræmi við álit nefndarinnar sem kveðið er á um í 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

Framkvæmd ákvæða 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 er frestað um sex mánuði frá gildistökudegi núgildandi reglugerðar að því er varðar framleiðsluvörur sem eru innfluttar frá eftirtöldum þriðju löndum:

- Argentína, vegna afurða sem vottað er af Instituto Argentino para la Certificacion y Promocion de los Productos Biologicos eða Fundacion de Alimentos Ecologicos Argentinos að séu framleiddar þar í landi með lífrænum aðferðum ;
- Austurríki, vegna afurða sem vottað er af opinberum stofnunum í hverju fylki sem sjá um matvælaeftirlit að séu framleiddar þar í landi með lífrænum aðferðum;
- Ástralía, vegna afurða sem vottað er af Australian Quarantine and Inspection Service (AQUIS) að séu framleiddar þar í landi með lífrænum aðferðum;
- Ísrael, vegna afurða sem vottað er af landbúnaðarráðuneytinu, plöntuverndar- og plöntuskoðunardeild (DPPI) eða skoðunarþjónustu iðnaðar- og viðskiptaráðuneytisins í tengslum við útflutning matvæla og jurtaafurða, að séu framleiddar þar í landi með lífrænum aðferðum;
- Sviss, vegna afurða sem vottað er af Vereinigung Schweizerischer Biologischer Landbau-Organisationen (VSBLO) að séu framleiddar þar í landi með lífrænum aðferðum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 1993.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. desember 1992.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ray MAC SHARRY

framkvæmdastjóri

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtfð. EB nr. L 378, 23. 12. 1992, bls. 21, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtfð. EB nr. L 198, 22. 7. 1991, bls. 1.

(2) Stjtfð. EB nr. L 11, 17. 1. 1992, bls. 14.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EBE) nr. 468/94**frá 2. mars 1994****um breytingu á VI. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum(*)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2608/93 ⁽²⁾, einkum 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í samræmi við 5. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 er notkun efna, sem ótalin eru í VI. viðauka óheimil í 12 mánuði eftir að ákvæði VI. viðauka hafa verið ákveðin og gildir þetta einnig um efni sem áður hafa verið heimilud samkvæmt gildandi innlendum ákvæðum.

Tiltekin aðildarríki telja rétt að bæta tilteknum efnum við VI. viðauka og hafa sent framkvæmdastjórninni beiðni um að styðja þá málaleitan.

Í beiðninni kemur fram að tiltekin innihaldsefni sem eru ekki upprunnin í landbúnaði eru afar nauðsynleg til að framleiða og geyma tiltekin matvæli á viðunandi hátt. Efni þessi eru einnig mjög algeng í náttúrunni.

Í beiðninni kemur fram að nauðsynlegt er að bæta tilteknum landbúnaðarafurðum við C-hluta VI. viðauka og þær eru nauðsynlegar vegna þess að svo virðist sem þessar afurðir séu ekki framleiddar samkvæmt lífrænu framleiðsluaðferðinni í nægilegu magni í bandalaginu og því ber að fella út aðrar tilteknar afurðir.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 er breytt samkvæmt skilgreiningu í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 15 dögum eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 2. mars 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

René STEICHEN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjttö. EB nr. L 59, 3. 3. 1994, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjttö. EB nr. L 198, 22. 7. 1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjttö. EB nr. L 239, 24. 9. 1993, bls. 10.

VIÐAUKI

1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á þætti A. 1. (Aukefni í matvælum, þar með talin burðarefni):

- á eftir E 330 (sítónusýra) bætist eftirfarandi efni við:

	heiti	sérstök skilyrði
„E 333	Kalsíumsítrat	-“
- á eftir E 336 (kalfumtartrat) bætist eftirfarandi efni við:

	heiti	sérstök skilyrði
„E 341 i)	Mónókalsíumfosfat	lyftiduft fyrir sjálfhefandi hveiti“
- á eftir E 300 (askorbínsýra) bætist eftirfarandi efni við:

	heiti	sérstök skilyrði
„E 306	Tókóferólfrukur kjarni	þrávarnarefni í fitu og olíu“
- á eftir E 406 (agar) bætist eftirfarandi efni við:

	heiti	sérstök skilyrði
„E 407	Karragenan	-“
- á eftir E 516 (kalsíumsúlfat) bætist eftirfarandi efni við:

	heiti	sérstök skilyrði
„E 524	Natríumhýdroxíð	yfirborðsmeðferð Laugengebäck“

2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á B-hluta:

- eftirfarandi efni bætast við á eftir „Kalfumkarbónat“:

	heiti	sérstök skilyrði
„Natríumkarbónat		Sykurframleiðsla
Natríumhýdroxíð		Sykurframleiðsla, meðhöndlun ólífa
Brennisteinssýra		Sykurframleiðsla“
- Í stað sérstöku skilyrðanna „smurnings- eða slípiefni“ vegna efnisins „Jurtaolía“ kemur „smurnings-, slípi- eða froðueyðandi efni“:
- Eftirfarandi efni bætist við á eftir „Heslihnetuhýði“:

	heiti	sérstök skilyrði
„Hrís mjöl		-“

3. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á C-hluta:

- Eftirfarandi afurðum er bætt við lið C.1.1. á eftir „hreðkufra“:

Akarn
Geitasmári
Akeróla
Kaffifill
- Eftirfarandi afurðir eru felldar brott í lið C.1.1.:
Graskersfra
- Eftirfarandi afurðir eru felldar brott í lið C.1.3.:
Hirsi
- Eftirfarandi afurðum er bætt við í lið C.2.2.: Ávaxtasykur
- Í lið C.2.3. breytist „Edik úr gerjuðum drykkjum öðrum en víni“ í „Annað edik en edik úr víni og eplasafa“.
- Í lið C.3. breytist „Mjólkurduft og undanrennuduft“ í „Súrmjólkurduft“.
- Eftirfarandi afurðum er bætt við í lið C.3.:
Laktósi

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 688/94**frá 28. mars 1994****um breytingu á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3713/92 um frestun á beitingu ákvæða 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum, með tilliti til innflutnings frá tilteknum þriðju löndum(*)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og ábendingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2608/93 ⁽²⁾, einkum öðrum undirlið 3. mgr. 16. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3713/92 frá 22. desember 1992 ⁽³⁾, eins og henni var breytt með reglugerð (EBE) nr. 1593/93 ⁽⁴⁾, var beitingu ákvæða 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 frestað í 15 mánuði með tilliti til innfluttra afurða frá tilteknum þriðju löndum.Nokkur þriðju lönd hafa lagt fyrir framkvæmdastjórnina beiðni um að verða bætt í skrána yfir þriðju lönd sem kveðið er á um í 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 ásamt tilteknum upplýsingum sem kveðið er á um í 2. mgr. 2. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 94/92 ⁽⁵⁾ áður en fresturinn sem um getur í öðrum undirlið 3. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 rennur út.

Gagnvart sumum tiltekinna þriðju landa hefur athugun á fyrrnefndum upplýsingum leitt í ljós að í gildi eru reglur um framleiðslu og eftirlit sem virðast í aðalatriðum fullnægja kröfunni

um samræmi sem kveðið er á um í 2. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91. Samt sem áður ber að ljúka athuginni varðandi ákveðin atriði og kanna gögnin í smáatriðum sem hefur í för með sér að ekki er unnt, á því stigi sem athugun fyrrnefndra upplýsinga er, að taka ákvörðun um að bæta þessum þriðju löndum inn á skrána sem kveðið er á um í a-lið 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

Að því er tiltekin EFTA-lönd varðar mun fyrirkomulag á innflutningi frá þeim löndum til landa bandalagsins brátt heyrja undir ákvæði EES-samningsins.

Af þessu leiðir að þörf er á að lengja frestinn til að ljúka athuginni.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð eru í samræmi við álit nefndarinnar sem kveðið er á um í 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3713/92: orðin „í 26 mánuði“ komi í stað „í sex mánuði“.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. apríl 1994.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. mars 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

René STEICHEN

framkvæmdastjóri

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 84, 29. 3. 1994, bls. 9, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 198, 22. 7. 1991, bls. 9.

(2) Stjtið. EB nr. L 239, 24. 9. 1993, bls. 10.

(3) Stjtið. EB nr. L 378, 23. 12. 1992, bls. 21.

(4) Stjtið. EB nr. L 153, 25. 6. 1993, bls. 15.

(5) Stjtið. EB nr. L 11, 17. 1. 1992, bls. 14.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**94/EES/57/05****nr. 34/94
frá 15. desember 1994****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES- nefndarinnar nr. 7/94 frá 21. mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Tilskipun ráðsins 94/30/EB frá 23. júní 1994 um breytingu á II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE um hámarks magn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum, og skrá yfir hámarks magn⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi undirliður bætist við í 54. lið (tilskipun ráðsins 90/642/EBE) í XII. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **394 L 0030:** Tilskipun ráðsins 94/30/EB frá 23. júní 1994 (Stjtið. EB nr. L 189, 23. 7. 1994, bls. 70).“.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 94/30/EB á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 17, 28. 6. 1994, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 189, 23. 7. 1994, bls. 70.

TILSKIPUN RÁÐSINS 94/30/EB

frá 23. júní 1994

um breytingu á II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum, og skrá yfir hámarksmagn(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, einkum 1. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642 hefur framkvæmdastjórnin fengið umboð til að gera skrá yfir varnarefnaleifar og hámarksmagn þeirra, sem ráðinu ber að samþykka.

Varnarefnaleifar geta verið á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum, sem afleiðing ræktunaraðferða. Þegar hámarksmagn varnarefnaleifa er ákveðið skal bæði taka tillit til tilskildra gagna um leyfilega notkun varnarefna og tilrauna sem eftirlit er haft með. Samkvæmt núgildandi stöðlum nægja fyrirbyggjandi gögn þó ekki alltaf til að unnt sé að ákveða hámarksmagn.

Til að auðveldara verði að meta varnarefnaleifar í fæðu skal jafnframt ákveða hámarksmagn leifa fyrir mismunandi varnarefni í öllum meginþáttum fæðunnar eftir því sem unnt er. Viðkomandi hámark svarar til notkunar á minnsta magni varnarefna er nægir

til að halda plágum í skefjum, þannig að leifarnar verði eins litlar og mögulegt er og viðunandi frá eiturefnafræðilegu sjónarmiði.

Tímabært er að ákveða hámarksmagn tiltekinna varnarefna, þ.e. damínósíð, lambda-sýalótrín, própíkáonasól, karbófúran, karbósúlfan, benfúrakarb, fúrapíókarb, sýflútrín, metalaxýl, benalaxýl, fenarímól og etefón, í vörum úr jurtaríkinu. Samt sem áður er ekki hægt, sökum ónógra gagna, að ákveða hámarksmagn varnarefnaleifa í öllum samsetningum varnarefnaleifa og vara.

Þegar fyrirbyggjandi gögn eru ófullnægjandi skal veita frest til að safna saman nauðsynlegum gögnum. Fjögurra ára frestur telst hæfilegur í þessu skyni og því ber að ákveða hámarksmagn á grundvelli slíkra gagna eigi síðar en 30. júní 1999. Takist ekki að afla fullnægjandi gagna er hámarksmagn yfirleitt ákveðið með hliðsjón af gildandi ákvörðunarmörkum.

Það hámarksmagn varnarefnaleifa sem er ákveðið með þessari tilskipun ber að endurskoða á grundvelli endurmats á virkum efnunum, sem ákveðið er á um í starfsáætlun sem um getur í 2. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 94/414/EBE frá 15. júlí 1991 um um markaðssetningu plöntuvarnarefna⁽²⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi varnarefnaleifum skal bætt við II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE:

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 189, 23. 7. 1994, bls. 70, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 350, 14. 12. 1990, bls. 71. Tilskipunin eins og henni var breytt með tilskipun 93/58/EBE (Stjtið. EB nr. L 211, 23. 8. 1993, bls. 6).

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 230, 19. 8. 1991, bls. 1. Tilskipunin eins og henni var breytt með tilskipun 93/71/EBE (Stjtið. EB nr. L 221, 31. 8. 1993, bls. 27).

Flokkar og dæmi um vörutegundir sem MRL gildir um	Varnarefnaleifar og hámarks magn leifa (mg/kg)		
	Damínósíð (samtala vörutegundir sem damínósíðs og 1,1- dímetýl- hýdrasíns, gefið upp sem damínasíð)	Lambda-sýalótrín	Própíkónasól
1. Ávextir, ferskir, þurrkaðir eða ósoðnir, varðir með frystingu en ekki með auknum sykri; hnetur			
i) SÍTRUSÁVEXTIR	0,02 (*)	a)	0,05 (*)
Greipaldin Sítrónur Súraldin (límónur) Mandarínur (þar á meðal klementínur og álíka blendingar) Appelsínur Pómelóaldin Aðrir			
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án skurnar)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Möndlur Brasilíuhnetur Kasúhnetur Kastaníuhnetur Kókoshnetur Heslihnetur Makadamíahnetur Pekanhnetur Furuhnetur Hjartaaldin (pístasúhnetur) Valhnetur Aðrar			
iii) KJARNAÁVEXTIR		0,1	0,05 (*)
Epli Perur Kveðar Aðrir	0,02 (*) (x) 0,02 (*)		
iv) STEINALDIN	0,02 (*)		
Apríkósur Kirsuber Ferskjur (þar á meðal nektarínur og álíka blendingar) Plómur Önnur		0,2 0,2 0,1	0,2 b) 0,2 b) 0,05 (*)

Flokkar og dæmi um vörutegundir sem MRL gildir um	Varnarefnaleifar og hámarks magn leifa (mg/kg)		
	Damínósíð (samtalavörutegundir sem damínósíðs og 1,1-dímetyl-hýdrasíns, gefið upp sem damínasíð)	Lambda-sýalótrín	Própíkónasól
v) BER OG AÐRIR SMÁIR ÁVEXTIR	0,02 (*)		
a) Vínber vínber til átu vínber til vínframleiðslu		0,2	0,5
b) Jarðarber (önnur en villt)		a)	0,05 (*)
c) Reyraðvextir (aðrir en villtir): Brómber Elgsber Lóganber Hindber Aðrir		0,02	0,05 (*)
d) Aðrir smááavextir og ber (annað en villt) Bláber (af tegundinni <i>vaccinium myrtyllus</i>) Trönuber Rífsber (rauð og hvít sólber) Garðaber Aðrir		0,1 0,1 0,02 (*)	0,05
e) Villt ber og ávextir		0,02 (*)	0,05 (*)
vi) ÝMSIR ÁVEXTIR	0,02 (*)	0,02 (*)	
Avókadó (lárperur) Bananar Döðlur Fíkjur Kíví (loðber) Dvergappelsína Litkaber Mangó Ólífur Ástaraldin Ananas Granatepli Aðrir			0,05 (*)

Flokkar og dæmi um vörutegundir sem MRL gildir um	Varnarefnaleifar og hámarks magn leifa (mg/kg)		
	Damínósíð (samtala vörutegundir sem damínósíðs og 1,1- dímetýl- hýdrasíns, gefið upp sem damínasíð)	Lambda-sýalótrín	Próþíkónasól
2. Matjurtir, ferskar eða ósoðnar, frosnar eða þurrar			
i) RÓTAR- OG HNÝÐISMATJURTIR	0,02 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)
Rauðrófur			
Gulrætur			
Seljurót			
Piparrót			
Ætíffíll			
Nípa			
Steinseljurót			
Radísur			
Hafursrót			
Sæthnúður			
Gulrófur			
Næpur			
Kínakartöflur			
Aðrar			
ii) LAUKAR	0,02 (*)		0,05 (*)
Hvítlaukur			
Laukur			
Skalottlaukur			
Perlulaukur		a)	
Aðrir		0,02 (*)	
iii) MATJURTAALDIN	0,02 (*)		
a) Kartöfluætt		a)	
Tómatar			
Paprikur			
Eggaldin			
Annað			b) 0,05 (*)
b) Graskersætt - neysluhæft hýði			
Agúrkur		0,1	b)
Asíur (þrúgugúrkur)			
Grasker með neysluhæfu hýði			
Annað			
c) Graskersætt - óneysluhæft hýði		a)	b)
Melónur			
Grasker með óneysluhæfu hýði			
Vatnsmelónur			
Annað			

Flokkar og dæmi um vöruhegundir sem MRL gildir um	Varnarefnaleifar og hámarksþagn leifa (mg/kg)		
	Damínósíð (samþala vöruhegundir sem damínósíðs og 1,1- dímetýl- hýðrasíns, gefið upp sem damínasíð)	Lambda-sýalótrín	Própíkónasól
d) Sykurmaís		0,02 (*)	0,05 (*)
iv) KÁL	0,02 (*)		0,05 (*)
a) Blómstrandi kál Spergilkál Blómkál Annað		a)	
b) Höfuðkál			
Rósakál			
Höfuðkál Annað		0,05 0,2 0,02 (*)	
c) Blaðkál Kínakál Grænkál Annað		a)	
d) Hnúðkál		a)	
v) BLAÐMATJURTIR OG FERSKAR KRYDDJURTIR	0,02 (*)		0,05 (*)
a) Salat og álíka Karsi (garðperla) Vorsalat Íssalat Vetrarsalat Annað		1	
b) Spínat og álíka Blaðbeðja (strandblaðka)		a)	
c) Vatnakarsi		0,02 (*)	
d) Jólalalat		a)	

Flokkar og dæmi um vöruhegundir sem MRL gildir um	Varnarefnaleifar og hámarks magn leifa (mg/kg)		
	Damínósíð (samtal vöruhegundir sem damínósíðs og 1,1- dímetýl- hýdrasíns, gefið upp sem damínasíð)	Lambda-sýalótrín	Própíkónasól
vi) ERTUR OG BELGÁVEXTIR (ferskt) Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Aðrar	0,02 (*)	0,2 0,2 0,2 0,02 (*)	0,05 (*)
vii) STILKMATJURTIR Spergill Fingrakornblóm Stilksellerí Fennika Ætíþistill Blaðlaukur Rabarbari Annað	0,02 (*)	0,02 (*) a)	b) b) 0,05 (*)
viii) SVEPPIR Ræktaðir ætisveppir Viltir ætisveppir	0,02 (*)	a) 0,02 (*)	0,05 (*)
3. Belgjurtir Baunir Linsubaunir Ertur Annað	0,02 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)
4. Olíufræ Hörfræ Jarðhnetur Valmúafrae (birki) Sesamfræ Sólblómafrae (í skurn) Repjufræ Sojabaunir Sinnepsfræ Baðmullarfræ Annað	0,05 (*)	0,02	b) 0,05 (*)
5. Kartöflur Nýjar kartöflur Matarkartöflur	0,02 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)
6. Te (svart te unnið úr laufum camellia sinensis)	0,1 (*)	1	0,1 (*)
7. Humall (þurrkaður), þar með taldar humaltöflur og óblandað duft	0,1 (*)	10	0,1 (*)

Varnarefnaleifar og hámarks magn leifa (mg/kg)

Flokkar og dæmi um vörutegundir sem MRL gildir um	Karbófúran (samtala karbófúrans og 3-hýdroxý- karbófúrans, gefið upp sem karbófúran)	Karbósúlfan	Benfúrakarb	Fúrapíókarb
1. Ávextir, ferskir, þurrkaðir eða ósoðnir, varðir með frýstingu en ekki með auknum sykri; hnetur				
i) SÍTRUSÁVEXTIR	c)	b)	b)	0,05 (*)
Greipaldin Sítrónur Súraldin (límónur) Mandarínur (þar á meðal klementínur og álíka blendingar) Appelsínur Pómelóaldin Aðrir				
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án skurnar)		0,05 (*)		0,05 (*)
Möndlur Brasilúhnetur Kasúhnetur Kastaníuhnetur Kókoshnetur Heslihnetur Makadamíahnetur Pekanhnetur Furuhnetur Hjartaaldin (pístasíuhnetur) Valhnetur Aðrar	c)		b)	
	0,1 (*)		0,05 (*)	
iii) KJARNAÁVEXTIR	c)	b)	0,05 (*)	0,05 (*)
Epli Perur Kveðar Aðrir				
iv) STEINALDIN	c)	b)	0,05 (*)	0,05 (*)
Apríkósur Kirsuber Ferskjur (þar á meðal nektarínur og álíka blendingar) Plómur Önnur				
v) BER OG AÐRIR SMÁIR ÁVEXTIR		0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
a) Vínber vínber til átu vínber til vínframleiðslu	0,01 (*)			

Flokkar og dæmi um vöruhegundir sem MRL gildir um	Varnarefnaleifar og hámarks magn leifa (mg/kg)			
	Karbófúran (samta- la karbófúrans og 3-hýdroxý- karbófúrans, gefið upp sem karbófúran)	Karbósúlfan	Benfúrakarb	Fúrapíókarb
b) Jarðarber (önnur en villt) Reyrárvextir(aðrir en villtir): Brómber Elgsber Lóganber Hindber Aðrir	c) 0,1 (*)			
d) Aðrir smáárvextir og ber (annað en villt) Bláber (af tegundinni <i>vaccinium myrtyllus</i>) Trönuber Rífsber (rauð og hvít sólber) Garðaber Aðrir	0,1 (*)			
e) Villt ber og árvextir	0,1 (*)			
vi) ÝMSIR ÁVEXTIR Avókadó (lárperur) Bananar Döðlur Fíkjur Kíví (loðber) Dvergappelsína Litkaber Mangó Ólífur (til átu) Ólífur (til olíuframleiðslu) Ástaraldin Ananas Granatepli Aðrir	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
2. Matjurtir, ferskar eða ósoðnar, frosnar eða þurrar;				
i) RÓTAR- OG HNÝÐISMATJURTIR Rauðrófur Gulrætur Seljurót Piparrót	0,3 c)	0,1	0,05 (*)	0,05 (*)

Flokkar og dæmi um vörutegundir sem MRL gildir um	Varnarefnaleifar og hámarks magn leifa (mg/kg)			
	Karbófúran (samtala karbófúrans og 3-hýdroxý- karbófúrans, gefið upp sem karbófúran)	Karbósúlfan	Benfúrakarb	Fúrapíókarb
Hafursrót				
Sæthnúður				
Gulrófur	c)	b)		
Næpur	c)	b)		
Kínakartöflur				
Aðrar	0,1 (*)	0,05 (*)		
ii) LAUKAR			0,05 (*)	0,05 (*)
Hvítlaukur	0,3			
Laukur	0,3	b)		
Skalottlaukur	0,3			
Perlulaukur				
Aðrir	0,1 (*)	0,05 (*)		
iii) MATJURTAALDIN				
a) Kartöfluætt	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Tómatar				
Paprikur				
Eggaldin				
Annað				
b) Graskersætt - neysluhæft hýði	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Agúrkur				
Asíur (þrúgugúrkur)				
Grasker með neysluhæfu hýði				
Annað				
c) Graskersætt - óneysluhæft hýði	b)	b)	0,05 (*)	
Melónur	c)			
Grasker með óneysluhæfu hýði				
Vatnsmelónur				
Annað	0,1 (*)			
d) Sykurmaís	c)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
iv) KÁL				
a) Blómstrandi kál	0,2	b)	b)	0,1
Spergilkál				
Blómkál				
Annað				
b) Höfuðkál	c)	b)	b)	0,05
Rósakál				
Höfuðkál				
Annað				

Flokkar og dæmi um vöruhegundir sem MRL gildir um	Varnarefnaleifar og hámarks magn leifa (mg/kg)			
	Karbófúran (samtala karbófúrans og 3-hýdroxý- karbófúrans, gefið upp sem karbófúran)	Karbósúlfan	Benfúrakarb	Fúrapíókarb
c) Blaðkál Kínakál Grænkál Annað	c)	b)	0,05 (*)	0,05 (*)
d) Hnúðkál	0,2	b)	0,05 (*)	0,05 (*)
v) BLAÐMATJURTIR OG FERSKAR KRYDDJURTIR	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
a) Salat og álíka Karsi (garðperla) Vorsalat Íssalat Vetrarsalat Annað				
b) Spínat og álíka Blaðbeðja (strandblaðka)				
c) Vatnakarsi				
d) Jólusalat				
e) Kryddjurtir Kerfill Graslaukur Steinselja Selleríblöð Annað				
vi) ERTUR OG BELGÁVEXTIR (ferskt)		0,05 (*)	0,05 (*)	
Baunir (með fræbelg)	c)			b)
Baunir (án fræbelgs)	c)			b)
Ertur (með fræbelg)				
Ertur (án fræbelgs)				
Aðrar	0,1 (*)			0,05 (*)
vii) STILKMATJURTIR			0,05 (*)	
Spergill				
Fingrakornblóm				
Stilksellerí	c)	b)		b)
Fennika				
Ætíþistill				

Varnarefnaleifar og hámarks magn leifa (mg/kg)				
Flokkar og dæmi um vöruhegundir sem MRL gildir um	Karbófúran (samtal karbófúrans og 3-hýdroxý- karbófúrans, gefið upp sem karbófúran)	Karbósúlfan	Benfúrakarb	Fúraþíókarb
Blaðlaukur Rabarbari Annað	c) 0,1 (*)	b) 0,05 (*)		0,05 (*)
viii) SVEPPIR Ræktaðir ætisveppir Viltir ætisveppir	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
3. Belgjurtir		0,05 (*)	0,05 (*)	
Baunir Linsubaunir Ertur Annað	c) 0,1 (*)			b) 0,05 (*)
4. Olíufræ		0,05 (*)		
Höfræ Jarðhnetur Valmúafrae (birki) Sesamfræ Sólblómfræ (í skurn) Repjufræ Sojabaunir Sinnepsfræ Baðmullarfræ Annað	c) c) c) c) c) c) c) c) c) 0,1 (*)	b) b) b) b) b) b) b) b) 0,05 (*)	b) 0,05 (*)	b) 0,05 (*)
5. Kartöflur	c)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Nýjar kartöflur og matarkartöflur				
6. Te (svart te unnið úr laufum camellia sinensis)	0,2 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)
7. Humall (purrrkaður), þar með taldar humaltöflur og óblandað duft	10	b)	5	5

Flokkar og dæmi um vöruhegundir sem MRL gildir um	Varnarefnaleifar og hámarksþagn leifa (mg/kg)				
	Sýflútrín, þar með talin önnur blönduð ísómerefni (samþala ísómera)	Metalaxýl	Benalaxýl	Fenarímól	Etefón
1. Ávextir, ferskir, þurrkaðir eða ósoðnir, varðir með frýstingu en ekki með auknum sykri; hnetur					
i) SÍTRUSÁVEXTIR Greipaldin Sítrónur Súraldin (límónur) Mandarínur (þar á meðal klementínur og álíka blendingar) Appelsínur Pómelóaldin Aðrir	0,02 (*)	b)	0,05 (*)	0,02 (*)	b)
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án skurnar) Möndlur Brasiluhnetur Kasúhnetur Kastaníuhnetur Kókoshnetur Heslihnetur Makadamíahnetur Pekanhnetur Furuhnetur Hjartaaldin (pístasíuhnetur) Valhnetur Aðrar	0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)
iii) KJARNÁVEXTIR Epli Perur Kveðar Aðrir	0,2	1	0,05 (*)	0,3	3
iv) STEINALDIN Apríkósur Kirsuber Ferskjur (þar á meðal nektarínur og álíka blendingar) Plómur Önnur	0,2	b)	0,05 (*)		a) 3 0,05 (*)
v) BER OG AÐRIR SMÁIR ÁVEXTIR					
a) Vínber vínber til átu vínber til vínframleiðslu	0,3	0,2 2 1	0,3		b)

Varnarefnaleifar og hámarks magn leifa (mg/kg)					
Flokkar og dæmi um vöruhegundir sem MRL gildir um	Sýflútrín, þar með talin önnur blönduð ísómerefni (samtala ísómera)	Metalaxýl	Benalaxýl	Fenarímól	Etefón
b) Jarðarber (önnur en villt)	a)	0,5	0,05 (*)	0,3	0,05 (*)
c) Reyrávextir (aðrir en villtir): Brómber Elgsber Lóganber Hindber Aðrir	0,02 (*)	b)	0,05 (*)	a) 0,02 (*)	0,05 (*)
d) Aðrir smáávextir og ber (annað en villt) Bláber (af tegundinni <i>vaccinium myrtillus</i>) Trönuber Rífsber (rauð og hvít sólber) Garðaber Aðrir	a) a) 0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	1 1 0,02 (*)	5 0,05 (*)
e) Villt ber og ávextir	0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)
vi) ÝMSIR ÁVEXTIR Avókadó (lárperur) Bananar Döðlur Fíkjur b) Kíví (loðber) Dvergappelsína Litkaber Mangó Ólífur (til átu) b) Ólífur (til olúframleiðslu) b) Ástaraldin Ananas b) Granatepli Aðrir	0,02 (*)	b) b) 0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)
2. Matjurtir, ferskar eða ósoðnar, frosnar eða þurrar;					
i) RÓTAR- OG HNÝÐISMATJURTIR Rauðrófur Gulrætur Seljurót Píparrót Ætífíll Nípa Steinseljurót Radísur	0,02 (*)	0,1 0,1		0,02 (*)	0,05 (*)

Flokkar og dæmi um vöruhegundir sem MRL gildir um	Varnarefnaleifar og hámarks magn leifa (mg/kg)				
	Sýflútrín, þar með talin önnur blönduð ísómerefni (samtala ísómera)	Metalaxýl	Benalaxýl	Fenarímól	Etefón
Hafursrót Sæthnúður Gulrófur Næpur Kínakartöflur Aðrar		0,05 (*)	b) 0,05 (*)		
ii) LAUKAR Hvítlaukur Laukur Skalottlaukur Perlulaukur Aðrir	0,02 (*)	b)	0,2 b) 0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)
iii) MATJURTAALDIN					a)
a) Kartöfluætt Tómatar Paprikur Eggaldin Annað	0,05 (*) a) 0,02 (*)	b) b)	0,05 (*) 0,05 (*)	0,2 0,2	3 3 0,05 (*)
b) Graskersætt - neysluhæft hýði Agúrkur Asíur (þrúgugúrkur) Grasker með neysluhæfu hýði Annað	a)	b)	0,05 (*)	a)	0,05 (*)
c) Graskersætt - óneysluhæft hýði Melónur Grasker með óneysluhæfu hýði Vatnsmelónur Annað	0,02 (*)	b) b) 0,05 (*)	b) b) 0,05 (*)	a)	0,05 (*)
d) Sykurmaís	0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	b)
iv) KÁL			0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)
a) Blómstrandi kál Spergilkál Blómkál Annað	a) 0,05 0,02 (*)	b)			
b) Höfuðkál Rósakál Höfuðkál Annað	0,2	1 0,05 (*)			

Flokkar og dæmi um vöruhegundir sem MRL gildir um	Varnarefnaleifar og hámarks magn leifa (mg/kg)				
	Sýflútrín, þar með talin önnur blönduð ísómerefni (samtala ísómera) a)	Metalaxýl b)	Benalaxýl b)	Fenarímól a)	Etefón
c) Blaðkál Kínakál Grænkál Annað		b) b) 0,05 (*)			
d) Hnúðkál	0,02 (*)	0,05 (*)			
v) BLAÐMATJURTIR OG FERSKAR KRYDDJURTIR			0,02 (*)	0,05 (*)	
a) Salat og álfka Karsi (garðperla) Vorsalat Íssalat Vetrarsalat Annað	0,5	b)	b) 0,05 (*)		
b) Spínat og álfka Blaðbeðja (strandblaðka)	0,02 (*)	b)	0,05 (*)		
c) Vatnakarsi	0,02 (*)	b)	0,05 (*)		
d) Jólasalat	0,02 (*)	b)	0,05 (*)		
e) Kryddjurtir Kerfill Graslaukur Steinselja Selleríblöð Annað	0,02 (*)	b)	0,05 (*)		
vi) ERTUR OG BELGÁVEXTIR (ferskt) Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Aðrar	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	a) a) 0,02 (*)	0,05 (*)
vii) STILKMATJURTIR Spergill Fingrakornblóm Stilksellerí Fennika Ætíþistill Blaðlaukur Rabarbari Annað			0,05 (*)		0,05 (*)
	a) 0,02 (*)	b) b) 0,05 (*)		a) 0,02 (*)	

Flokkar og dæmi um vöruhegundir sem MRL gildir um	Varnarefnaleifar og hámarksþagn leifa (mg/kg)				
	Sýflútrín, þar með talin önnur blönduð ísómerefni (samþala ísómara)	Metalaxýl	Benalaxýl	Fenarímól	Etefón
viii) SVEPPIR Ræktaðir ætisveppir Viltir ætisveppir	0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)
3. Belgjurtir	0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)
Baunir Linsubaunir Ertur Annað					
4. Olúfræ				0,02 (*)	0,05 (*)
Höfræ Jarðhnetur Valmúafæ (birki) Sesamfræ Sólblómafæ (í skurn) Repjufræ Sojabaunir Sinnepsfræ Baðmullarfræ Annað	0,05 0,02 (*)	b) 0,05 (*)	b) b) 0,05 (*)		
5. Kartöflur	0,02 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)
Nýjar kartöflur og matarkartöflur					
6. Te (svart te unnið úr laufum camellia sinensis)	c)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
7. Humall (þurrkaður), þar með taldar humaltöflur og óblandað duft	20	10	0,1 (*)	5	0,1 (*)

(x) Frá 1. janúar 1996.

(*) Gefur til kynna mörk greiningarákvörðunar.

a) b) c) Eftirfarandi hámarksþagn gildir frá 30. júní 1999, nema önnur mörk verði samþykkt:

a) 0,02 (*).

b) 0,05 (*).

c) 0,1 (*).

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsluákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 1995.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 23. júní 1994.

Fyrir hönd ráðsins,

G. MORAITIS

forseti.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**94/EES/57/06****nr. 35/94
frá 15. desember 1994****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/94 frá 21 mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/458/EB frá 29. júní 1994 um reglur um stjórn samstarfs um vísindalegar athuganir á sviði matvæla⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi nýr liður komi aftan við lið 54n (tilskipun ráðsins 93/99/EBE) í XII. kafla II. viðauka við samninginn:

„54o. **394 D 0458:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/458/EB frá 29. júní 1994 um reglur um stjórn samstarfs um vísindalegar athuganir á sviði matvæla (Stjttö. EB nr. L 189, 23. 7. 1994, bls. 84).“.

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/458/EB á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjttö. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjttö. EB nr. 17, 28. 6. 1994, bls. 1.

⁽²⁾ Stjttö. EB nr. L 189, 23. 7. 1994, bls. 84.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 29. júní 1994

um reglur um stjórn samstarfs um vísindalegar athuganir á sviði matvæla(*)

(94/458/EB)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/5/EBE frá 25. febrúar 1993 um aðstoð við framkvæmdastjórnina og samstarf af hálfu aðildarríkjanna um vísindalegar athuganir á sviði matvæla (1), einkum 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt ákvæðum fyrsta liðar 2. mgr. 3. gr. í tilskipun 93/5/EBE skal setja reglur um stjórn samstarfsins.

Reglurnar eiga að þjóna ýmsum markmiðum.

Nauðsynlegt er að setja nákvæmari reglur um þær aðferðir sem ber að fara eftir á ýmsum stigum samstarfsins.

Einnig ber að setja nákvæm ákvæði um samstarf milli þeirra stofnana og yfirvalda sem aðildarríkin tilnefna.

Nauðsynlegt er að tryggja að tilmæli vísindanefndar um matvæli séu auðskilin.

Ráðstafanir sem kveðið er á um með þessari tilskipun eru í samræmi við álit fastanefndar um matvæli.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari ákvörðun eru settar reglur um stjórn samstarfs milli aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar um vísindalegar athuganir á sviði matvæla í samræmi við tilskipun 93/5/EBE.

2. gr.

1. Í samvinnu við yfirvöld eða stofnanir sem aðildarríki tilnefna í samræmi við fyrstu málsgrein 2. gr. tilskipunar 93/5/EBE skal framkvæmdastjórnin a.m.k. sjötta hvern mánuð undirbúa drög að ákvörðun um gerð og uppfærslu skrár yfir verkefni og forgangsroð þeirra í skilningi annars liðar 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 93/5/EBE.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 189, 23. 7. 1994, bls. 84, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 35/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 52, 4. 3. 1993, bls. 18.

2. Í drögunum skal greina á milli málefna sem falla undir a-lið 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 93/5/EBE og málefna sem falla undir b-lið 2. mgr. 1. gr.

3. gr.

1. Þegar aðildarríki tilnefnir yfirvald eða stofnun samkvæmt 2. gr. tilskipunar 93/5/EBE skal það gefa upp heiti eins yfirvalds eða stofnunar ásamt nafni og heimilisfangi milligöngumanns fyrir framkvæmdastjórnina og hin aðildarríkin.

2. Aðildarríki skal þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni um allar breytingar á upplýsingunum sem um getur í 1. mgr.

4. gr.

Þegar innlent yfirvald eða stofnun sem hefur verið tilnefnt áformar þátttöku í framkvæmd sérstaks verkefnis skal yfirvaldið eða stofnunin leggja fram lista yfir þær stofnanir sem mega taka þátt í samstarfinu, ásamt:

- nöfnum þeirra og heimilisföngum og nafni einstaklings eða lögpersónu sem ber ábyrgð á framkvæmd verkefnisins,
- upplýsingum um tiltæk úrræði og sérþekkingu á viðkomandi sviði.

5. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að þeir sem eiga hagsmuna að gæta, að tilnefndum yfirvöldum og stofnunum meðtöldum, fái eins fljótt og auðið er aðgang að álitum vísindanefndar um matvæli ásamt samantekt þeirra röksemda sem álitid grundvallast á.

2. Ef einstaklingur eða lögpersóna, stofnun sem er þátttakandi, tilnefnt yfirvald, tilnefnd stofnun eða framkvæmdastjórnin greinir frá trúnaðarkvöðum á upplýsingum eða skjölum notuðum í vísindalegu samstarfi, skal framkvæmdastjórnin sjá til þess að viðkomandi upplýsingar eða skjöl séu greinilega merkt sem trúnaðarmál.

Þeim sem taka við slíkum upplýsingum eða skjölum ber að virða trúnaðarkvaðir þeirra.

Að beiðni tilnefnds yfirvalds eða tilnefndrar stofnunar skal framkvæmdastjórnin endurskoða trúnaðarkvaðir upplýsinganna eða skjalanna í samráði við þá aðila sem hafa sett þær.

6. gr.

Í ákvörðun um skrá yfir verkefni og forgangsröð þeirra samkvæmt öðrum lið 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 93/5/EBE skulu vera nákvæmar upplýsingar, einkum um:

- inntak þess starfs sem á að inna af höndum,
- eðli og umfang starfsins,
- frest til að ljúka starfinu.

7. gr.

1. Í samvinnu við yfirvöld eða stofnanir sem aðildarríki tilnefna í samræmi við fyrstu málsgrein 2. gr. tilskipunar 93/5/EBE skal framkvæmdastjórnin a.m.k. sjötta hvern mánuð undirbúa drög að ákvörðun um skiptingu verkefna milli tilnefndra yfirvalda og stofnana.

Þegar ákvörðunin hefur verið samþykkt skal sérhvert yfirvald eða stofnun láta framkvæmdastjórnina vita um heiti þeirrar stofnunar eða stofnana sem skulu annast framkvæmd hinna sérstöku verkefna. Yfirvaldið eða stofnunin skal þegar í stað láta framkvæmdastjórnina vita um allar breytingar.

2. Heimilt er að gera viðeigandi ráðstafanir til að koma á beinu sambandi milli framkvæmdastjórnarinnar og stofnananna varðandi tæknileg atriði, með fyrirvara um skilyrði sem kunna að verða sett af tilnefndum yfirvöldum eða stofnunum.
3. Þegar einu verkefni er skipt á milli tilnefndra yfirvalda eða stofnana í tveimur eða fleiri aðildarríkjum er heimilt að gera

viðeigandi ráðstafanir til að koma á beinu sambandi milli þeirra stofnana sem hafa verið beðnar að annast framkvæmd slíkra verkefna, með fyrirvara um skilyrði sem kunna að verða sett af tilnefndum yfirvöldum eða stofnunum.

8. gr.

1. Öll yfirvöld eða stofnanir sem hafa verið tilnefnd skulu a.m.k. sjötta hvern mánuð senda framkvæmdastjórninni skýrslu um framgang þeirra verkefna sem þeim var úthlutað. Framkvæmdastjórnin skal dreifa skýrslunni til hinna yfirvaldanna eða stofnananna sem voru tilnefnd.
2. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða verkefnin reglulega, í samráði við tilnefnd yfirvöld eða tilnefnda stofnun.

9. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal eiga náð samstarf við tilnefnd yfirvöld eða tilnefndar stofnanir um allar framkvæmdahlíðar tilskipunar 93/5/EBE.
2. Framkvæmdastjórnin skal auðvelda samskipti og upplýsingaskipti milli vísindanefndar um matvæli og tilnefndra yfirvalda eða stofnana um þau málefni sem heyrta undir gildissvið tilskipunar 93/5/EBE.
3. Framkvæmdastjórninni er enn fremur heimilt að hafa frekara samráð eftir því sem hún telur nauðsynlegt og skal hún þá láta tilnefnd yfirvöld eða tilnefndar stofnanir vita um það.

10. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. júní 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

forseti

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**94/EES/57/07****nr. 36/94****frá 15. desember 1994****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/94 frá 21 mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 955/94 frá 28. apríl 1994 um breytingu á I. og II. viðauka reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð innan bandalagsins til að ákvarða hámarks magn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi undirliður bætist við í 14. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90) í XIII. kafla II. viðauka við samninginn á undan aðlöguninni:

„- **394 R 0955:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 955/94 frá 28. apríl 1994 (Stjttíð. EB nr. L 108, 29.4.1994, bls. 8).“

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 955/94 á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjttíð. EB nr. 17, 28. 6. 1994, bls. 1.

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. L 108, 29. 4. 1994, bls. 8.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EBE) nr. 955/94**frá 28. apríl 1994****um breytingu á I. og II. viðauka reglugerðar ráðsins 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3426/93 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.

Ekki skal ákvarða hámarksmagn lyfjaleifa fyrr en dýrallyfjanefnd hefur kannað allar upplýsingar sem máli skipta og varða skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif leifanna á iðnaðarvinnslu matvæla.

Við ákvörðun á hámarksmagni dýrallyfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu verður að tilgreina dýrategundina sem lyfjaleifarnar kunna að finnast í, magnið sem kann að finnast í hverjum viðkomandi kjötvef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvefur) og hvaða eiginleikar leifanna hafa gildi við eftirlit með lyfjaleifum (leifamerki).

Til að auðvelda eftirlit með lyfjaleifum, eins og kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal yfirleitt ákvarða hámarksmagn lyfjaleifa í lifur eða nýrum. En lifur og nýru eru

oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því skal einnig ávallt ákvarða hámarksmagn lyfjaleifa í vöðva- eða fituvef.

Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða hunangsflugur skal einnig ákvarða hámarksmagn lyfjaleifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

Bæta ber tilmikósíni við I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

Bæta ber joði og joðsamböndum, natríumklóríti, mjólkursýru og melatóníni í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar sem nauðsynlegar kunna að vera, með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem veitt hafa verið fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð eru í samræmi við álit nefndar um að laga að tækniframförum þær tilskipanir er fjalla um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

Á I. og II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 eru hér með gerðar breytingar sem tilgreindar eru í viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. apríl 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjttö. EB nr. L 108, 29. 4. 1994, bls. 8, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 36/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjttö. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 1.⁽²⁾ Stjttö. EB nr. L 312, 15. 12. 1993, bls. 15.⁽³⁾ Stjttö. EB nr. L 317, 6. 11. 1981, bls. 1.⁽⁴⁾ Stjttö. EB nr. L 214, 24. 8. 1993, bls. 31.

VIÐAUKI

A. I. viðauki breytist sem hér segir:

eftirfarandi fyrir sögn er bætt við lið 1.2. „Sýklalyf“:

„1.2.1. Makrólíður

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	MRL	Markvefur	Önnur ákvæði
1.2.4.1. Tilmikósín	Tilmikósín	Nautgripir	100 mg/kg 50 mg/kg	Lifur, nýru Vöðvafita“	

B. II. viðauki breytist sem hér segir:

eftirfarandi liðum er bætt við lið 1. „Ólífræn efnasambönd“:

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategundir	Önnur ákvæði
„1.3. Joð og ólífræn joðsambönd: þar með talin: - Natríum og kalíumjoðíð - Natríum og kalíumjoðíð - Joðfór	Allar tegundir sem nýttar eru til matar	
1.4. Natríumklórít	Nautgripir	Aðeins til útvortis notkunar“

Eftirfarandi liðum er bætt við lið 2. „Lífræn efnasambönd“:

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategundir	Önnur ákvæði
„2.5 Mjólkursýra 2.6 Melatónín	Allar tegundir sem nýttar eru til matar Sauðfé Geitur	
2.7 Lífræn joðsambönd - Joðform - Pólývínýlpyrrolíðon-joð	Allar tegundir sem nýttar eru til matar“	

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**94/EES/57/08****nr. 37/94****frá 15. desember 1994****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES- nefndarinnar nr. 7/94 frá 21. mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1430/94 frá 22. júní 1994 um breytingu á I., II., III. og IV. viðauka reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi undirliður bætist við í 14. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90/EBE) í XIII. kafla II. viðauka við samninginn á undan aðlöguninni:

„- **394 R 1430:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1430/94 frá 22. júní 1994 (Stjtið. EB nr. L 156, 23. 6. 1994, bls. 6).“.

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1430/94 á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

(¹) Stjtið. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 17, 28. 6. 1994, bls. 1.

(²) Stjtið. EB nr. L 156, 23. 6. 1994, bls. 6.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1430/94**frá 22. júní 1994****um breytingu á I., II., III. og IV. viðauka reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu (1), eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 955/94 (2), einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða hámarks magn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýralyf ætluð dýrum sem gefa af sér afurðir til manneldis.

Ekki skal ákvarða hámarks magn lyfjaleifa fyrir en nefndin um dýralyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif leifanna á iðnaðarvinnslu matvæla.

Við ákvörðun á hámarks magni dýralyfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundina sem lyfjaleifarnar kunna að finnast í, magnið sem kann að finnast í hverjum viðkomandi kjötvef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvefur) og hvaða eiginleikar leifanna skipta máli fyrir eftirlit með lyfjaleifum (leifamerki).

Til að auðvelda eftirlit með lyfjaleifum, eins og kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða hámarks magn lyfjaleifa í lifur eða nýrum. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því skal einnig ávallt ákvarða hámarks magn lyfjaleifa í vöðva- eða fituvef.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. júní 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjttíð. EB nr. L 156, 23. 6. 1994, bls. 6, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 37/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjttíð. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 1.

(2) Stjttíð. EB nr. L 108, 29. 4. 1994, bls. 8.

Þegar um er að ræða dýralyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða hunangsflugur skal einnig ákvarða hámarks magn lyfjaleifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

Bæta ber dóramektíni við í I. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90. Bæta ber asetyl systémi við í II. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90.

Svo að unnt sé að ljúka vísindalegum rannsóknum ætti að framlengja gildistíma bráðabirgðahámarks leifa, sem kveðið er á um í III. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90, fyrir amitrás.

Bæta ber klóramfenikóli við í IV. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90.

Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar sem nauðsynlegar kunna að vera, með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýralyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE (3), eins og henni var breytt með tilskipun 93/40/EBE (4)

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð eru í samræmi við álit nefndarinnar er sér um að breyta, í samræmi við tækniframfarir, tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með dýralyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

Ákvæðum I., II., III. og IV. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.

(3) Stjttíð. EB nr. L 317, 6. 11. 1981, bls. 1.

(4) Stjttíð. EB nr. L 214, 24. 8. 1993, bls. 31.

VIÐAUKI

A. Lið „2.1. Innsníklalyf“ í I. viðauka er breytt sem hér segir:

2.1.1. Avermektín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	MRL	Markvefur	Önnur ákvæði
„2.1.1.3. Dóramektín	Dóramektín	Nautgripir	15 mg/kg	Lifur	
			25 mg/kg	Fita“	

B. Eftirfarandi bætist við lið „2. Lífræn sambönd“ í II. viðauka:

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„2.8. Asetýl systeín	Öll dýr sem gefa af sér afurðir til mannelis“	

C. Lið „2.2. Útsníklalyf“ í III. viðauka er breytt sem hér segir:

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	MRL	Markvefur	Önnur ákvæði
„2.2.1. Amitras	Summan af amitras og um brotsefnum sem eru mæld sem 2,4-dímetylanilín	Svín	50 mg/kg 200 mg/kg	Vöðvar Nýru, lifur	Bráðabirgðagildi fyrir MRL falla úr gildi 1. júlí 1996“

D. Eftirfarandi efni bætist við IV. viðauka:

„4. Klóramfeníkól“.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**94/EES/57/09****nr. 38/94****frá 15. desember 1994****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES- nefndarinnar nr. 7/94 frá 21. mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Sautjándi tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/32/EB frá 29. júní 1994 um aðlögun að tækniframförum á II., III., V., VI. og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi undirliður bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins 76/768/EBE) í XVI. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **394 L 0032:** Sautjándi tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/32/EB frá 29. júní 1994 (Stjttíð. EB nr. L 181, 15. 7. 1994, bls. 31).“

2. gr.

Fullgiltur texti sautjándi tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 94/32/EB á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjttíð. EB nr. 17, 28. 6. 1994, bls. 1.

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. L 181, 15. 7. 1994, bls. 31.

SAUTJÁNDA TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 94/32/EB**frá 29. júní 1994****um aðlögun að tækniframförum á II., III., V., VI. og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur(*)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 93/47/EBE ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 8. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefnd um fegrunarfræði,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Á grundvelli nýjustu vísinda- og tæknirannsóknna er heimilt að leyfa endanlega tiltekin efni, rotvarnarefni og útfjólublá geislasúefni sem leyfð voru til bráðabirgða en önnur ber að banna endanlega eða leyfa þau áfram í tiltekinn tíma.

Til að tryggja almannaeilbrigði er nauðsynlegt að banna notkun á 2-metýl-m-fenýlendíamíni.

Á grundvelli nýjustu vísinda- og tæknirannsóknna er heimilt að leyfa notkun strontíumhýdroxíðs með tilteknum takmörkunum og skilyrðum, að því tilskildu að varað sé við heilsuspillandi áhrifum þess á merkimiðanum.

Á grundvelli nýjustu vísinda- og tæknirannsóknna er heimilt að nota fjölliðu N-(2 og 4)-[2-oxóborn-3-ýlíden) metýl] bensýlakrýlamíðs sem útfjólublátt geislasúefni í snyrtivörur til 30. júní 1995, með tilteknum takmörkunum og skilyrðum.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari tilskipun eru í samræmi við álit nefndar um að laga að tækniframförum þær tilskipanir er fjalla um afnám tæknilegra hindrana á viðskiptum með snyrtivörur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 181, 15. 7. 1994, bls. 31, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 38/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 262, 27. 9. 1976, bls. 169.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 203, 13. 8. 1993, bls. 24.

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 76/768/EBE:

1. Í II. viðauka bætist eftirfarandi númer við:

„413. 2-metýl-m-fenýlendíamín“;

2. í 1. hluta III. viðauka:

a) komi eftirfarandi tilvísunarnúmer í stað nr. 59:

a	b	c	d	e	f
„59	Talk: Vatnað magnesíumsílfkat	a) Vörur í duftformi fyrir börn yngri en þriggja ára b) aðrar vörur			Duftið má ekki berast í nef og munn barna“

b) bætist eftirfarandi tilvísunarnúmer við:

a	b	c	d	e	f
„63	Strontíum-hýdroxíð	pH-stýriefni í háreyðingarvörum	3,5% reiknað sem strontíum, hæsta pH-gildi 12,7		- Geymið þar sem börn ná ekki til - Varasamt fyrir augu
64	Strontíum-peroxíð	Hárnæringarvörur skolaðar burt eftir notkun, til faglegra nota	4,5% reiknað sem strontíum í vörunni, tilbúinni til notkunar	Allar vörur skulu uppfylla kröfur um losun vetnisperoxíðs	- Varasamt fyrir augu - Skolið augun án tafar ef efnið kemst í þau - Aðeins til faglegra nota - Notið viðeigandi hlífðarhanska“

3. Í 2. hluta III. viðauka:

a) falli tilvísunarnúmer 1 niður;

b) komi „30. 6. 1995“ í stað „30. 6. 1994“ við tilvísunarnúmer 3.

4. Í V. viðauka komi eftirfarandi tilvísunarnúmer í stað nr. 5:

„5. Strontíum og efnasambönd þess, þó ekki strontíumlaktat, strontíumnítrat og strontíumpólýkarboxýlat, sem talin eru upp í II. viðauka, strontíumsúlfíð, strontíumklóríð, strontíumasetat, strontíumhýdroxíð og strontíumperoxíð, samkvæmt þeim skilyrðum sem sett eru í 1. hluta III. viðauka og strontíumlegir, dreifulitir og sölt litarefnanna sem talin eru upp í tilvísun (3) í 1. hluta IV. viðauka;“

5. Í 1. hluta VI. viðauka:

a) komi eftirfarandi tilvísunarnúmer í stað nr. 14:

a	b	c	d	e	f
„14	Maurasýra og natríumsölt hennar	0,5% (gefið upp sem sýra)“			

b) bætist eftirfarandi tilvísunarnúmer við:

a	b	c	d	e	f
„48	Glútaraldehyð (Pentan-1,5-díal)	0,1 %	Bannað í úðabrusa	Inniheldur glútaraldehyð (ef styrkur glútaraldehyðs í fullunninni vöru er meiri en 0,05%)	
49	5-etyl-3,7-díoxa-1- asabísýkló [3.3.0]oktan	0,3%		Bannað í vörur til munnhirðu og vörur sem ætlað er að komast í snertingu við slímhimnu“	

6. Í 2. hluta VI. viðauka:

a) falli tilvísunarnúmer 26, 27 og 28 niður;

b) komi eftirfarandi tilvísunarnúmer í stað nr. 21:

a	b	c	d	e	f
„21	Bensýlhemiformal	0,03%	Má aðeins nota í vörur sem skola á burt eftir notkun		30. 6. 1995“

c) komi „30. 6. 1995“ í stað „30. 6. 1994“ við tilvísunarnúmer 2, 15, 16, 29 og 30.

7. Í 1. hluta VII. viðauka:

a) komi eftirfarandi tilvísunarnúmer í stað nr. 7:

a	b	c	d	e
„7	3,3'-(1,4-fenýlendí- metýlen) bis (7,7- dímetýl-2-oxó- bísýkló-[2,2,1] hept- 1-ýlmetansúlfónsýra) og sölt hennar	10% (gefið upp sem sýra)“		

b) bætist eftirfarandi tilvísunarnúmer við:

a	b	c	d	e
„9	Alfa-(2-oxóborn-3-ýliden) -tólúen-4-súlfónsýra og sölt hennar	6% (gefið upp sem sýra)“		

8. Í 2. hluta VII. viðauka:

- a) falli tilvísunarnúmer 24 og 28 niður;
 b) bætist eftirfarandi tilvísunarnúmer við:

a	b	c	d	e	f
„34.	Fjölliða N- (2 og 4)- [2-oxóborn-3ýliden) metýl]bensýlakrý- lamíðs	6%			30. 6. 1995“

- c) komi „30. 6. 1995“ í stað „30. 6. 1994“ við tilvísunarnúmer 2, 5, 6, 12, 13, 17, 25, 26, 29, 32 og 33.

2. gr.

- Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að frá 1. júlí 1995, að því er varðar efnin sem um getur í 1. gr., geti hvorki framleiðendur né innflytjendur með staðfestu innan bandalagsins markaðssett vörur sem standast ekki kröfur þessarar tilskipunar.
- Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að eftir 30. júní 1996 verði hvorki hægt að selja né láta af hendi við neytendur vörurnar sem um getur í 1. mgr. ef þær innihalda efnin sem um getur í 1. gr., nema þær samræmist kröfum þessarar tilskipunar.

3. gr.

- Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar

en 30. júní 1995. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

- Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi frá því að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 29. júní 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Christiane SCRIVENER

framkvæmdastjóri

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

94/EES/57/10

nr. 39/94

frá 15. desember 1994

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/94 frá 21 mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/470/EB frá 18. júlí 1994 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum sem eru gerðar til skilflata notendabúnaðar fyrir stafrænar óskipulegar leigulínur með 2 048 kílóbita/s flutningsgetu í fjálsa netaðgangskerfinu (ONP-kerfinu)⁽²⁾, ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/471/EB frá 18. júlí 1994 um sameiginlega tækniforskrift að almennum tengikröfum sem eru gerðar til stafrænna þráðlausra fjarskipta í Evrópu (DECT)⁽³⁾ og ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/472/EB frá 18. júlí 1994 um sameiginlega tækniforskrift að talsímakröfum sem eru gerðar til notendabúnaðar fyrir stafræn þráðlaus fjarskipti í Evrópu (DECT)⁽⁴⁾ skulu felldar inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi nýir liðir komi aftan við lið 4b (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/12/EB) í XVIII. kafla II. viðauka við samninginn:

„4c. **394 D 0470:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/470/EB frá 18. júlí 1994 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum sem eru gerðar til skilflata notendabúnaðar fyrir stafrænar óskipulegar leigulínur með 2 048 kílóbita/s flutningsgetu í fjálsa netaðgangskerfinu (ONP-kerfinu) (Stjtið. EB nr. L 194, 29. 7. 1994, bls. 87).

4d. **394 D 0471:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/471/EB frá 18. júlí 1994 um sameiginlega tækniforskrift að almennum tengikröfum sem eru gerðar til stafrænna þráðlausra fjarskipta í Evrópu (DECT) (Stjtið. EB nr. L 194, 29. 7. 1994, bls. 89).

4e. **394 D 0472:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/472/EB frá 18. júlí 1994 um sameiginlega tækniforskrift að talsímakröfum sem eru gerðar til notendabúnaðar fyrir stafræn þráðlaus fjarskipti í Evrópu (DECT) (Stjtið. EB nr. L 194, 29. 7. 1994, bls. 91).“

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/470/EB, ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/471/EB og ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/472/EB á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

(¹) Stjtið. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1, eins og hann var leiðréttur í Stjtið. EB nr. L 263, 13. 10. 1994, bls. 23, og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 17, 28.6.1994, bls. 1, eins og hann var leiðréttur í EES-viðbæti við Stjtið. EB nr. 38, 13. 10. 1994, bls. 8.

(²) Stjtið. EB nr. L 194, 29. 7. 1994, bls. 87.

(³) Stjtið. EB nr. L 194, 29. 7. 1994, bls. 89.

(⁴) Stjtið. EB nr. L 194, 29. 7. 1994, bls. 91.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 18. júlí 1994

um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum sem eru gerðar til skilflata notendabúnaðar fyrir stafrænar óskipulegar leigulínur með 2 048 kílóbita/s flutningsgetu í frjálsa netaðgangskerfinu (ONP-kerfinu)(*)

(94/470/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/263/EBE frá 29. apríl 1991 um samþæfingu laga aðildarríkjanna um notendabúnað til fjarskipta ásamt gagnkvæmri viðurkenningu á samræmi⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE⁽²⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 14. gr. tilskipunar 91/263/EBE, og ekki síst í samræmi við álit sem samþykkisnefnd notendabúnaðar (ACTE) lagði fram hinn 23. apríl 1992, hefur framkvæmdastjórnin mælt fyrir um hvaða gerð af notendabúnaði skuli falla undir þessa sameiginlegu tækniforskrift og lagt fram tilheyrandi yfirlýsingu um gildissvið.

Viðkomandi stöðlunaraðili hefur samið samþæfðu staðlana til framkvæmdar viðeigandi grunnkröfum.

Framkvæmdastjórnin hefur lagt fram drög að ákvæðum fyrir samþykkisnefndina með álit í samræmi við annan undirlið 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/263/EBE í huga.

Samkvæmt ákvæðum annars undirliðar 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/263/EBE ber framkvæmdastjórnin ábyrgð á því að settir verði samsvarandi samþæfðir staðlar til framkvæmdar grunnkröfum sem síðan verða að sameiginlegum tækniforskriftum.

Sameiginlega tækniforskriftin sem er samþykkt með þessari ákvörðun er í samræmi við álit samþykkisnefndar notendabúnaðar (ACTE) sem var lagt fram 14. desember 1993.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi ákvörðun gildir um notendabúnað sem á að tengja við nettengipunktinn fyrir stafrænar óskipulegar leigulínur með 2 048 kílóbita/s flutningsgetu í frjálsa netaðgangskerfinu (ONP-kerfinu), þar sem 120 ohma skilfletir eru notaðir, og fellur undir gildissvið samþæfða staðalsins sem er tilgreindur í 1. mgr. 2. gr. þessarar ákvörðunar.

2. Með þessari ákvörðun er mælt fyrir um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum sem eru gerðar til skilflata notendabúnaðar fyrir leigulínur í frjálsa netaðgangskerfinu (ONP-kerfinu), eins og um getur í 1. mgr.

2. gr.

1. Sameiginlega tækniforskriftin tekur til samþæfða staðalsins sem viðkomandi stöðlunaraðili hefur samið til framkvæmdar grunnkröfunum sem um getur í c-, d- og f-lið 4. gr. tilskipunar 91/263/EBE, að því marki sem þær eiga við. Tilvísun í þennan staðal er tilgreind í viðaukanum.

2. Notendabúnaður sem fellur undir þessa ákvörðun skal vera í samræmi við sameiginlegu tækniforskriftina sem um getur í 1. mgr., uppfylla grunnkröfurnar sem um getur í a- og b-lið 4. gr. tilskipunar 91/263/EBE, auk þess að uppfylla kröfur annarra tilskipana sem gilda um búnaðinn, einkum tilskipana ráðsins 73/23/EBE⁽³⁾ og 89/336/EBE⁽⁴⁾.

3. gr.

Tilkynntir aðilar, sem eru útnefndir til að hafa umsjón með framkvæmd þeirrar málsmeðferðar sem um getur í 9. gr. tilskipunar 91/263/EBE, skulu sjá til þess að samþæfði staðallinn sem er tilgreindur í viðaukanum sé notaður fyrir notendabúnaðinn sem fjallað er um í 1. mgr. 1. gr. og 4. gr. þessarar ákvörðunar, í síðasti lagi frá þeim degi er þessi ákvörðun öðlast gildi.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 194, 29. 7. 1994, bls. 87, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 39/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 128, 23. 5. 1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 220, 31. 8. 1993, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 77, 26. 3. 1973, bls. 29.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 139, 23. 5. 1989, bls. 19.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. júlí 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Tilvísun í gildandi samhæfðan staðal

Heiti samhæfða staðalsins sem vísað er til í lok 2. gr. þessarar ákvörðunar er:

Tæknilegar kröfur í tengslum við frjálsan aðgang að netum (ONP)

Stafrænar óskipulegar leigulínur með 2 048 kílóbita/s flutningsgetu (D2048 U)

Tengikröfur sem eru gerðar til skilflata fyrir notendabúnað

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu

TBR 12 - desember 1993

(að formálsorðunum undanskildum)

Viðbótarupplýsingar

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) er viðurkennd samkvæmt tilskipun ráðsins 83/189/EBE ⁽¹⁾.

Samhæfði staðallinn sem um getur hér að framan er saminn samkvæmt umboði gefnu út í samræmi við viðeigandi málsmeðferð í tilskipun 83/189/EBE.

Unnt er að fá orðréttan texta framangreinds samhæfðs staðals með því að snúa sér til:

Fjarskiptastaðlastofnunar Evrópu
(European Telecommunications Standards Institute),
F-06921 Sophia Antipolis Cedex.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB nr. L 109, 26. 4. 1993, bls. 8.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 18. júlí 1994

um sameiginlega tækniforskrift að almennum tengikröfum sem eru gerðar til stafrænna þráðlausra fjarskipta í Evrópu (DECT)(*)

(94/471/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/263/EBE frá 29. apríl 1991 um samþæfingu laga aðildarríkjanna um notendabúnað til fjarskipta ásamt gagnkvæmri viðurkenningu á samræmi ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE⁽²⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 14. gr. tilskipunar 91/263/EBE, og ekki síst í samræmi við álit sem samþykkisnefnd notendabúnaðar (ACTE) lagði fram hinn 23. apríl 1992, hefur framkvæmdastjórnin mælt fyrir um hvaða gerð af notendabúnaði skuli falla undir þessa sameiginlegu tækniforskrift og lagt fram tilheyrandi yfirlýsingu um gildissvið.

Viðkomandi stöðlunaraðili hefur samið samþætta staðlana til framkvæmdar viðeigandi grunnkröfum.

Framkvæmdastjórnin hefur lagt fram drög að ákvæðum fyrir samþykkisnefndina með álit í samræmi við annan undirlið 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/263/EBE í huga.

Samkvæmt ákvæðum annars undirliðar 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/263/EBE ber framkvæmdastjórnin ábyrgð á því að settir verði samsvarandi samþættri staðlar til framkvæmdar grunnkröfum sem síðan verða að sameiginlegum tækniforskriftum.

Sameiginlega tækniforskriftin sem er samþykkt með þessari ákvörðun er í samræmi við álit samþykkisnefndar notendabúnaðar (ACTE) sem var lagt fram 14. desember 1993.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi ákvörðun gildir um notendabúnað sem á að tengja við, eða sem gert er ráð fyrir samkvæmt 3. mgr. 1. gr. tilskipunar 91/263/EBE að verði tengdur við almennt fjarskiptanet og sem fellur undir gildissvið samþættra staðalsins sem er tilgreindur í 1. mgr. 2. gr. þessarar ákvörðunar.
2. Með þessari ákvörðun er mælt fyrir um sameiginlega tækniforskrift að almennum tengikröfum sem eru gerðar til notendabúnaðar fyrir stafræn þráðlaus fjarskipti í Evrópu (DECT) sem notar tíðnisviðið 1 880 til 1 900 Mhz.

2. gr.

1. Sameiginlega tækniforskriftin tekur til samþættra staðalsins sem viðkomandi stöðlunaraðili hefur samið til framkvæmdar grunnkröfunum sem um getur í a-, d- og e-lið 4. gr. tilskipunar 91/263/EBE, að því marki sem þær eiga við. Tilvísun í þennan staðal er tilgreind í viðaukanum.
2. Notendabúnaður sem fellur undir þessa ákvörðun skal vera í samræmi við sameiginlegu tækniforskriftina sem um getur í 1. mgr., uppfylla grunnkröfurnar sem um getur í a- og b-lið 4. gr. tilskipunar 91/263/EBE, auk þess að uppfylla kröfur annarra tilskipana sem gilda um búnaðinn, einkum tilskipana ráðsins 73/23/EBE⁽³⁾ og 89/336/EBE⁽⁴⁾.

3. gr.

Tilkynntir aðilar, sem eru útnefndir til að hafa umsjón með framkvæmd þeirrar málsmeðferðar sem um getur í 9. gr. tilskipunar 91/263/EBE, skulu sjá til þess að samþættri staðallinn sem er tilgreindur í viðaukanum sé notaður fyrir notendabúnaðinn sem fjallað er um í 1. mgr. 1. gr. og 4. gr. þessarar ákvörðunar, í síðasti lagi frá þeim degi er þessi ákvörðun öðlast gildi.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. júlí 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjttíð. EB nr. L 194, 29. 7. 1994, bls. 89, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 39/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 128, 23. 5. 1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. L 220, 31. 8. 1993, bls. 1.

⁽³⁾ Stjttíð. EB nr. L 77, 26. 3. 1973, bls. 29.

⁽⁴⁾ Stjttíð. EB nr. L 139, 23. 5. 1989, bls. 19.

VIÐAUKI

Tilvísun í gildandi samhæfðan staðal

Heiti samhæfða staðalsins sem vísað er til í lok 2. gr. þessarar ákvörðunar er:

Loftskjotábúnaður og -kerfi (RES: Radio Equipment and Systems)

Stafræn þráðlaus fjarskipti í Evrópu (DECT: Digital European Cordless Telecommunications)

Almennar tengikröfur sem eru gerðar til notendabúnaðar

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu

TBR 6 - desember 1993

(að formálsorðunum undanskildum)

Viðbótarupplýsingar

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) er viðurkennd samkvæmt tilskipun ráðsins 83/189/EBE⁽¹⁾.

Samhæfði staðallinn sem um getur hér að framan er saminn samkvæmt umboði gefnu út í samræmi við viðeigandi málsmeðferð í tilskipun 83/189/EBE.

Unnt er að fá orðréttan texta framangreinds samhæfðs staðals með því að snúa sér til:

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu
(European Telecommunications Standards Institute),
F-06921 Sophia Antipolis Cedex.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 109, 26. 4. 1993, bls. 8.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 18. júlí 1994

um sameiginlega tækniforskrift að talsímakröfum
sem eru gerðar til notendabúnaðar fyrir stafræn þráðlaus fjarskipti í Evrópu (DECT)(*)

(94/472/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/263/EBE frá 29. apríl 1991 um samþefingu laga aðildarríkjanna um notendabúnað til fjarskipta ásamt gagnkvæmri viðurkenningu á samræmi⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE⁽²⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 14. gr. tilskipunar 91/263/EBE, og ekki síst í samræmi við álit sem samþykkisnefnd notendabúnaðar (ACTE) lagði fram hinn 23. apríl 1992, hefur framkvæmdastjórnin mælt fyrir um hvaða gerð af notendabúnaði skuli falla undir þessa sameiginlegu tækniforskrift og lagt fram tilheyrandi yfirlýsingu um gildissvið.

Viðkomandi stöðlunaraðili hefur samið samþætta staðlana til framkvæmdar viðeigandi grunnkröfum.

Framkvæmdastjórnin hefur lagt fram drög að ákvæðum fyrir samþykkisnefndina með álit í samræmi við annan undirlið 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/263/EBE í huga.

Samkvæmt ákvæðum annars undirliðar 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/263/EBE ber framkvæmdastjórnin ábyrgð á því að settir verði samsvarandi samþættdir staðlar til framkvæmdar grunnkröfum sem síðan verða að sameiginlegum tækniforskriftum.

Sameiginlega tækniforskriftin sem er samþykkt með þessari ákvörðun er í samræmi við álit samþykkisnefndar notendabúnaðar (ACTE) sem var lagt fram 14. desember 1993.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi ákvörðun gildir um notendabúnað sem á að tengja við almennt fjarskiptanet og sem fellur undir gildissvið samþættra staðalsins sem er tilgreindur í 1. mgr. 2. gr. þessarar ákvörðunar.
2. Að því er þessa ákvörðun varðar tekur sameiginlega tækniforskriftin til talsímakrafna sem eru gerðar til notendabúnaðar fyrir stafræn þráðlaus fjarskipti í Evrópu (DECT) sem notar tíðnisviðið 1 880 til 1 900 MHz.

2. gr.

1. Sameiginlega tækniforskriftin tekur til samþættra staðalsins sem viðkomandi stöðlunaraðili hefur samið til framkvæmdar grunnkröfunum sem um getur í g-lið 4. gr. tilskipunar 91/263/EBE, að því marki sem þær eiga við. Tilvísun í þennan staðal er tilgreind í viðaukanum.
2. Notendabúnaður sem fellur undir þessa ákvörðun skal vera í samræmi við sameiginlegu tækniforskriftina sem um getur í 1. mgr., uppfylla grunnkröfunar sem um getur í a- og b-lið 4. gr. tilskipunar 91/263/EBE, auk þess að uppfylla kröfur annarra tilskipana sem gilda um búnaðinn, einkum tilskipana ráðsins 73/23/EBE⁽³⁾ og 89/336/EBE⁽⁴⁾.

3. gr.

Tilkynntir aðilar, sem eru útnefndir til að hafa umsjón með framkvæmd þeirrar málsmeðferðar sem um getur í 9. gr. tilskipunar 91/263/EBE, skulu sjá til þess að samþættdir staðallinn sem er tilgreindur í viðaukanum sé notaður fyrir notendabúnaðinn sem fjallað er um í 1. mgr. 1. gr. og 4. gr. þessarar ákvörðunar, í síðasti lagi frá þeim degi er þessi ákvörðun öðlast gildi.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. júlí 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjttíð. EB nr. L 194, 29. 7. 1994, bls. 91, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 39/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjttíð. EB nr. L 128, 23. 5. 1991, bls. 1.

(²) Stjttíð. EB nr. L 220, 31. 8. 1993, bls. 1.

(³) Stjttíð. EB nr. L 77, 26. 3. 1973, bls. 29.

(⁴) Stjttíð. EB nr. L 139, 23. 5. 1989, bls. 19.

VIÐAUKI

Tilvísun í gildandi samhæfðan staðal

Heiti samhæfða staðalsins sem vísað er til í lok 2. gr. þessarar ákvörðunar er:

Stafrænt hólfskipt fjarskiptakerfi í Evrópu (European digital cellular telecommunications system)

Stafræn þráðlaus fjarskipti í Evrópu (DECT: Digital European Cordless Telecommunications)

Almennar tengikröfur sem eru gerðar til DECT-notendabúnaðar - Talsími

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu

TBR 10 - desember 1993

(að formálsorðunum undanskildum)

Viðbótarupplýsingar

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) er viðurkennd samkvæmt tilskipun ráðsins 83/189/EBE⁽¹⁾.

Samhæfði staðallinn sem um getur hér að framan er saminn samkvæmt umboði gefnu út í samræmi við viðeigandi málsmeðferð í tilskipun 83/189/EBE.

Unnt er að fá orðréttan texta framangreinds samhæfðs staðals með því að snúa sér til:

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu
(European Telecommunications Standards Institute),
F-06921 Sophia Antipolis Cedex.

⁽¹⁾ Stjóri. EB nr. L 109, 26. 4. 1993, bls. 8.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar

94/EES/57/11

nr. 40/94

frá 15. desember 1994

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/94 frá 21 mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/10/EB frá 23. mars 1994 um aðra efnisbreytingu á tilskipun 83/189/EBE sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

- Eftirfarandi undirliður bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins 83/189/EBE) í XIX. kafla II. viðauka við samninginn á undan aðlögunarliðunum:

„- **394 L 0010:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/10/EB frá 23. mars 1994 (Stjtið. EB nr. L 100, 19. 4. 1994, bls. 30).“

- Í 1. lið (tilskipun ráðsins 83/189/EBE)

a) í aðlögunarlið a) komi tilvísun í „1. mgr. 1. gr.“ í stað tilvísunar í „7. mgr. 1. gr.“ og í stað tölunnar „7“ komi talan „1.“;

b) eftirfarandi verði nýr aðlögunarliður b):

„b) Í stað annarrar undirgreinar í 2. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„Hugtakið „tækniforskrift“ tekur einnig til framleiðslu- og vinnsluáðferða sem notaðar eru að því er varðar vörur sem eru ætlaðar mönnum og dýrum til neyslu og í lyf svo sem skilgreint er í 1. gr. tilskipunar 65/65/EBE (1. liður XIII. kafla II. viðauka við samninginn), svo og framleiðslu- og vinnsluáðferðar að því er varðar aðrar vörur þar sem þær hafa áhrif á eiginleika þeirra.““

c) aðlögunarliður er áður var e) falli niður;

d) aðlögunarliðir er áður voru b), c) og d) verði aðlögunarliðir c), d) og e);

e) í aðlögunarlið d), þ.e. áður aðlögun c), komi orðið „fjórðu“ í stað „annarrar“;

f) í innganginum að aðlögunarlið g), komi orðin „II. viðauka“ í stað „lista nr. 1 í viðaukanum.“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/10/EB á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

(¹) Stjtið. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 17, 28.6.1994, bls. 1.

(²) Stjtið. EB nr. L 100, 19. 4. 1994, bls. 30.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 94/10/EB**frá 23. mars 1994****um aðra efnisbreytingu á tilskipun 83/189/EBE sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða(*)****EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. A, 213. og 43. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar (1),

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar (2),

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 189. gr. B í sáttmálanum,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Til að stuðla að því að innri markaðurinn starfi eðlilega ber að tryggja gagnsæi eins og frekast er unnt með tilliti til innlends frumkvæðis við samþykki tæknilegra staðla eða reglugerða með því að breyta málsmeðferð um upplýsingamiðlun sem kveðið er á um í tilskipun 83/189/EBE (3).

Víkka ber gildissvið fyrrnefndrar tilskipunar í þeim tilgangi að fjarlægja hindranir fyrir eðlilegri starfsemi hins innri markaðar.

Breyta ber því með hvaða hætti tilkynnt er um vinnuáætlanir innlendra staðlastofnana í ljósi fenginnar reynslu í þeim tilgangi að skilgreina betur þær upplýsingar sem ber að tilkynna og gera málsmeðferðina sveigjanlegri og léttari í vöfum.

Kerfisbundnar tilkynningar eru í raun aðeins nauðsynlegar þegar um ný stöðlunarviðfangsefni er að ræða og að því marki sem innlend meðferð þessara viðfangsefna kann að leiða til fráviks í innlendum stöðlum sem kynni að trufla starfsemi markaðarins. Allar tilkynningar eða síðari orðsendingar um framvindu þeirrar vinnu sem fer fram á innlendum vettvangi eru komnar undir því mikilvægi sem þeir, sem þegar hefur borist orðsending um þetta nýja viðfangsefni, ætla slíkri vinnu.

Framkvæmdastjórnin skal engu að síður vera þess umkomin að æskja orðsendingar um allar innlendar stöðlunaráætlanir eða hluta

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 100, 19. 4. 1994, bls. 30, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. C 340, 23. 12. 1992, bls. 7.

(2) Stjtið. EB nr. C 201, 26. 7. 1993, bls. 11.

(3) Stjtið. EB nr. L 109, 26. 4. 1983, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun 92/400/EBE (Stjtið. nr. L 221, 6. 8. 1992, bls. 55).

þeirra til að henni sé gert kleift að endurskoða þróun stöðlunarstarfs í tilteknum atvinnuvegum.

Hlutaðeigandi aðilum ber að skipuleggja evrópska stöðlunarkerfið í eigin þágu á grundvelli samfellu, gagnsæis, hreinskilni, samstöðu, óháð sérhagsmunum, skilvirkni og ákvarðanatöku með þátttöku aðildarríkja.

Byggja ber stöðlun í bandalaginu á grundvallarrétti innlendra staðlastofnana, eins og að eiga kost á frumvarpi að staðli, fá upplýsingar um aðgerðir sem gripið er til í kjölfar athugasemda sem borist hafa, vera þátttakendur í innlendu stöðlunarstarfi eða mælast til þess að evrópskir staðlar séu undirbúnir í stað innlendra staðla. Aðildarríkjunum ber að grípa til viðeigandi ráðstafana í þeirra valdi til að tryggja að staðlastofnanir þeirra virði þennan rétt.

Samræma ber ákvæði í tilskipun 83/189/EBE um reglur um stöðvun sem gilda fyrir innlendar staðlastofnanir þegar evrópskur staðall er í undirbúningi og viðeigandi ákvæði sem innlendar staðlastofnanir samþykkja innan þeirra marka sem evrópsku staðlastofnanirnar setja.

Meðal ráðstafana sem ætlað er að tryggja eðlilega starfsemi eða áframhaldandi þróun markaðarins, að því er varðar tæknilegar reglugerðir um vörur, eru aukið gagnsæi fyrirætlaða á innlendum vettvangi og víkkun viðmiða og skilyrða með tilliti til þess að meta hugsanleg áhrif fyrirhugaðra reglugerða á markaðinn.

Því ber nauðsyn til að meta öll ákvæði sem gilda um vörur og taka mið af því með hvaða hætti löggjafarstarf einstakra aðildarríkja um vörur þróast.

Ákvæði, önnur en tækniforskriftir, sem tengjast líftíma vöru eftir að hún er markaðssett kunna að hafa áhrif á frjálsa flutninga hennar eða hindra eðlilega starfsemi hins innri markaðar.

Við framkvæmd tilskipunar 83/189/EBE hefur komið í ljós að nauðsyn ber til að skýra hugtakið „tæknileg reglugerð sem ber að hlíta í raun“. Reglur, sem opinber stjórnvöld nota til að vísa til tækniforskrifta eða annarra ákvæða, eða hvetja til að eftir þeim sé farið, og reglur um vörur sem opinber stjórnvöld taka þátt í að framfylgja í þágu almennings, hafa einkum áhrif í þá veru að gefa þessum ákvæðum eða forskriftum bindandi gildi í ríkari mæli en þau myndu annars hafa sakir síns eigin uppruna.

Því er brynt að samþykkingu bráðameðferð með þeim hætti að tekið sé mið af fenginni reynslu.

Við framkvæmd tilskipunar 83/189/EBE hefur og komið í ljós að nauðsyn ber til að skýra eða gera nákvæmar grein fyrir tilteknum skilgreiningum, reglum um málsmeðferð eða skuldbindingum aðildarríkjanna sem fjallað er um í tilskipuninni, með fyrirvara um skuldbindingar þeirra varðandi framkvæmd annarra tilskipana bandalagsins.

Tilgangurinn með innri markaðinum er að skapa umhverfi sem stuðlar að samkeppnishæfi fyrirtækja. Ein leið til að aðstoða fyrirtæki við að færa sér betur í nyt þá kosti sem felast í þessum markaði er að efla upplýsingamiðlun. Því ber nauðsyn til að gera atvinnurekendum kleift að leggja mat á áhrif innlendra tæknilegra reglugerða, sem önnur aðildarríki leggja fram, með því að kveða á um að yfirskriftir frumvarpa sem tilkynnt hefur verið um séu birtar reglulega og breyta ákvæðum sem gilda um trúnaðarkvaðir sem þessi frumvörp eru háð.

Vegna réttaröryggis er við hæfi að aðildarríkin tilkynni opinberlega að innlend tæknileg reglugerð hafi verið samþykkt í samræmi við formsatriðin í tilskipun 83/189/EBE, eins og henni var síðast breytt með þessari tilskipun.

Á innri markaðinum er gert ráð fyrir að framkvæmdastjórnin leggi fram tillögu um samþykki bindandi gerða á vettvangi bandalagsins, einkum þegar aðildarríkjunum er ókleift að viðhafa meginregluna um gagnkvæma viðurkenningu. Sérstakt tímabundið stöðvunartímabil hefur verið samþykkt til að koma í veg fyrir að samþykki innlendra ráðstafana torveldi ráðinu að samþykkingu tillögur framkvæmdastjórnarinnar á sama sviði.

Reynslan hefur leitt í ljós nauðsyn þess að lengja stöðvunartímabilið, eigi það að ná tilgangi sínum, til að veita ráðinu auknið svigrúm til umfjöllunar. Aðildarríkin skulu og, með það í huga að auðvelda ráðinu að samþykkingu tillögur framkvæmdastjórnarinnar, láta ógert að samþykkingu tæknilegar reglugerðir hafi ráðið mótað sameiginlega afstöðu til tillögu framkvæmdastjórnarinnar um sama efni.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 83/189/EBE:

1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. gr.:

a) 7. mgr. verði 1. mgr.;

b) eftirfarandi komi í stað 1. mgr.:

„2. „tækniforskrift“: forskrift í skjali þar sem tilgreindir eru þeir eiginleikar sem vara verður að hafa, þar með talið gæðastig, skil, öryggi eða

stærðir og aðrar kröfur er lúta að því heiti sem varan er seld undir, íðorðanotkun, táknum, prófunum og prófunaraðferðum, umbúðum, áletrun eða umbúðamerkingum og samræmismatsaðferðum.

Hugtakið „tækniforskrift“ gildir einnig um framleiðslu- og vinnsluaðferðir landbúnaðarvara, eins og um getur í 1. mgr. 38. gr. sáttmálans, matvæla og dýrafæðu og lyfja samkvæmt skilgreiningu í 1. gr. tilskipunar 65/65/EBE(*) og um framleiðslu- og vinnsluaðferðir annarra vara, hafi þessar aðferðir áhrif á einkenni þeirra;

3. „önnur krafa“: önnur krafa en tækniforskrift, sem vara skal uppfylla í þeim tilgangi að vernda, einkum og sér í lagi, neytendur eða umhverfið og sem hefur áhrif á líftíma hennar eftir að hún er markaðssett, eins og skilyrði fyrir notkun, endurvinnsla, endurnotkun eða förgun, geti þessi skilyrði haft veruleg áhrif á samsetningu eða eðli vörunnar eða markaðssetningu hennar;

(*) Stjtið. EB nr. 22, 9. 2. 1965, bls. 369/65. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/39/EBE (Stjtið. EB nr. L 214, 24. 8. 1993, bls. 22).“;

c) eftirfarandi komi í stað 2. mgr.:

„4. „staðall“: tækniforskrift sem viðurkenndur stöðlunaraðili hefur samþykkt og beita má með endurteknum hætti eða að staðaldri, en er ekki skylt að fara eftir og er einn eftirfarandi staðla:

- alþjóðlegur staðall: staðall sem alþjóðleg staðlastofnun samþykkir og almenningi stendur til boða,

- evrópskur staðall: staðall sem evrópsk staðlastofnun samþykkir og almenningi stendur til boða,

- innlendur staðall: staðall sem innlend staðlastofnun samþykkir og almenningi stendur til boða;“

d) eftirfarandi komi í stað 3. mgr.:

„5. „staðlaáætlun“: vinnuáætlun viðurkenndrar staðlastofnunar með yfirliti yfir efnissvið sem verið er að staðla;“

e) 4. mgr. verði 6. mgr.;

f) eftirfarandi komi í stað 7. mgr.:

„7. „evrópsk staðlastofnun“: stofnun sem um getur í I. viðauka;

g) eftirfarandi málsgreinum er bætt við:

„8. „innlend staðlastofnun“: stofnun sem um getur í II. viðauka;

9. „tæknileg reglugerð“: tækniforskriftir og aðrar kröfur, þar með talin viðeigandi stjórnsýsluákvæði, sem skylt er, samkvæmt lögum eða í raun, að fylgja við markaðssetningu eða notkun í aðildarríki eða stórum hluta þess og einnig lög eða stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkja, að undanskildum þeim sem kveðið er á um í 10. gr., sem banna framleiðslu, innflutning, markaðssetningu eða notkun tiltekinnar vöru.

Tæknilegar reglugerðir sem ber að hlíta í raun eru meðal annars eftirfarandi:

- lög eða stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkis sem annaðhvort gilda um tækniforskriftir eða aðrar kröfur eða um siðareglur starfsgreinar eða framkvæmdareglur sem aftur gilda um tækniforskriftir eða aðrar kröfur og ætla má, sé eftir þeim farið, að séu í samræmi við skuldbindingar samkvæmt fyrrnefndum lögum eða stjórnsýslufyrirmælum,
- frjálsir samningar sem opinber stjórnvöld eru aðili að og kveða á um, í þágu almennings, að tækniforskriftum eða öðrum kröfum sé hlítt, að undanskildum útboðsskilmálum í tengslum við opinber innkaup,
- tækniforskriftir eða aðrar kröfur sem tengjast ráðstöfunum í skatta- eða fjármálum sem hafa áhrif á neyslu vara með því að hvatt er til að þessum tækniforskriftum eða öðrum kröfum sé hlítt; tækniforskriftir eða aðrar kröfur sem tengjast innlendum almannatryggingakerfum eru undanskildar.

Hér um ræðir tæknilegar reglugerðir sem þau stjórnvöld sem aðildarríkin tilnefna setja og sem birtast í skrá sem framkvæmdastjórnin mun semja, áður en þessi tilskipun gengur í gildi, innan þeirra marka sem nefndin sem um getur í 5. gr. setur.

Beita skal sömu aðferð við að breyta skránni.

10. „drög að tæknilegri reglugerð“: texti tækniforskriftar eða annarrar kröfu, þar með talin stjórnsýsluákvæði, sem áformað er að samþykkja

eða leggja fram til samþykkis sem tæknilega reglugerð, enda sé textinn á því samningsstigi að enn megi gera verulegar breytingar.

Þessi tilskipun gildir ekki um ráðstafanir sem aðildarríki telja nauðsynlegar, samkvæmt sáttmálanum, til að vernda einstaklinga, einkum launþega, þegar vörur eru notaðar, að því tilskildu að þessar ráðstafanir hafi ekki áhrif á vörurnar.“

2. Eftirfarandi komi í stað 2. gr.:

„2. gr.

1. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni og þeim staðlastofnunum sem um getur í I. og II. viðauka um ný efnissvið sem innlendar stofnanir, sem um getur í II. viðauka, hafa ákveðið, með því að fella þau inn í stöðlunaráform sín, að undirbúa eða breyta staðli fyrir, nema verið sé að innleiða með sama eða líkum hætti alþjóðlegan eða evrópskan staðal.

2. Í þeim upplýsingum sem um getur í 1. mgr. skal koma fram hvort með viðkomandi staðli:

- sé gildandi alþjóðlegur staðall gerður að landsstaðli án þess að um sambærilegan staðal sé að ræða,
- sé um nýjan innlendan staðal að ræða, eða
- um breytingu á innlendum staðli sé að ræða.

Framkvæmdastjórnin getur, að höfðu samráði við nefndina sem um getur í 5. gr., samið reglur er kveða á um heildræna framsetningu þessara upplýsinga og gert tillögur um og sett viðmið fyrir framsetningu þeirra sem miða að því að auðveldara verði að leggja mat á þær.

3. Framkvæmdastjórninni er heimilt að óska eftir að henni berist allar staðlaáætlanir eða hluti þeirra.

Hún skal halda þessum upplýsingum til haga fyrir aðildarríkin þannig að leggja megi mat á mismunandi áætlanir og bera þær saman.

4. Framkvæmdastjórnin skal, ef við á, breyta II. viðauka á grundvelli orðsendinga frá aðildarríkjunum.

5. Ráðið skal taka ákvarðanir um breytingar á I. viðauka á grundvelli tillagna framkvæmdastjórnarinnar.“

3. Eftirfarandi komi í stað 3. gr.:

„3. gr.

Senda skal staðlastofnunum sem um getur í I. og II. viðauka og framkvæmdastjórninni öll frumvörp að stöðlum komi fram ósk þess efnis. Viðkomandi stofnun skal upplýsa þessa aðila um aðgerðir sem gripið er til í framhaldi athugasemda þeirra við frumvörpin.“

4. Eftirfarandi komi í stað 4. gr.:

„4. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að staðlastofnanir þeirra:

- komi upplýsingum á framfæri í samræmi við ákvæði 2. og 3. gr.,
- birti frumvörp að stöðlum með þeim hætti að aðilum með staðfestu í öðrum aðildarríkjum sé einnig gert kleift að gera athugasemdir,
- tryggi öðrum stofnunum sem um getur í II. viðauka rétt til að taka þátt í fyrirhuguðum verkefnum á virkan (með því að senda áheyrnarfulltrúa á vettvang) eða óvirkan hátt,
- standi ekki gegn því að fjallað sé um stöðlunarviðfangsefni á vinnuáætlun þeirra á evrópskum vettvangi í samræmi við reglur evrópsku staðlastofnananna og grípi ekki til ráðstafana sem kynnu að hafa áhrif á ákvörðun í þessu tilliti.

2. Aðildarríkin skulu sérstaklega forðast að viðurkenna, samþykka eða nota innlendan staðal, með því að vísa til hans, sem samþykktur er í trássi við ákvæði 2., 3. eða 4. gr.“

5. Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 7. gr.:

„1. Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja, þegar verið er að undirbúa evrópskan staðal sem um getur í fyrsta undirlíð 3. mgr. 6. gr. eða eftir að hann hefur verið samþykktur, að staðlastofnanir þeirra grípi ekki til neinna aðgerða sem kynnu að hafa áhrif á samhæfingaráform og að þær, einkum og sér í lagi, birti ekki nýjan eða endurskoðaðan innlendan staðal, á því sviði sem um ræðir, sem er ekki fullkomlega í samræmi við gildandi evrópskan staðal.“

6. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 8. gr.:

a) eftirfarandi komi í stað 1. mgr.:

„1. Aðildarríkjunum ber, með fyrirvara um ákvæði 10. gr., að koma þegar á framfæri við framkvæmdastjórnina öllum drögum að tæknilegum reglugerðum, að undanskildum þeim, þar sem gildandi alþjóðlegur eða evrópskur staðall er tekinn upp í heild sinni; í slíkum tilvikum er nægilegt að veita henni upplýsingar um viðkomandi staðal. Þau skulu einnig láta framkvæmdastjórninni í té yfirlýsingu um ástæður fyrir því að umrædd tæknileg reglugerð sé lögleidd, komi það ekki skýrt fram í sjálfum drögnum.

Aðildarríkjunum ber, um leið og þar sem við á, koma texta laga eða reglugerða á framfæri, sem aðallega og beinlínis liggur til grundvallar, beri nauðsyn til að þekkja til þessa texta þegar leggja á mat á áhrif sem drög að tæknilegri reglugerð hafa, nema hann hafi áður verið sendur með orðsendingu.

Aðildarríkjunum ber að koma drögnum aftur á framfæri samkvæmt fyrrnefndum skilmálum geri þau breytingar á þeim sem hafa umtalsverðar breytingar á gildissviði þeirra í för með sér, stytta upphaflega framkvæmdatímaáætlun, hafa nýjar forskriftir eða kröfur í för með sér eða herðar þessar kröfur.

Aðildarríkjunum ber og sérstaklega, ef drögnum er ætlað að takmarka markaðssetningu eða notkun kemísks efnis, efnablöndu eða vöru vegna heilsu almennings eða í þeim tilgangi að vernda neytendur eða umhverfi, að senda annaðhvort yfirlit um eða tilvitnun til allra upplýsinga sem máli skipta um viðkomandi efni, efnablöndu eða vöru og þekktar og fánlegar hliðstæðar vörur liggi þessar upplýsingar á lausu og koma upplýsingum á framfæri um fyrirjáanleg áhrif þessara ráðstafana á heilsu almennings og verndun neytenda og umhverfis ásamt áhættumati sem fram fari, eftir því sem við á, í samræmi við meginreglur sem gilda um áhættumat kemískra efna, eins og um getur í 4. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93(*), þegar um er að ræða efni sem eru til, eða 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 92/32/EBE(**), þegar um er að ræða ný efni.

Framkvæmdastjórnin skal þegar í stað tilkynna hinum aðildarríkjunum um þau drög og öll skjöl sem hún fær í hendur; henni er einnig heimilt að leita álits nefndarinnar, sem um getur í 5. gr. á drögnum og, ef við á, þeirrar nefndar sem fjallar um viðkomandi svið.

Ítarlegar umsagnir eða álit framkvæmdastjórna-
rinnar eða aðildarríkjanna varðandi tæknifors-
kriftir eða aðrar kröfur, sem um getur í þriðja
undirlíð 9. mgr. 1. gr., skulu aðeins fjalla um þá
þætti sem kunna að hindra viðskipti og ekki um
þá þætti aðgerðanna sem lúta að skatta- eða
fjármálum.

(*) Stjútö. EB nr. L 84, 5. 4. 1993, bls. 1.

(**) Stjútö. EB nr. L 154, 5. 6. 1992, bls. 1.“;

b) eftirfarandi komi í stað 3. og 4. mgr.:

„3. Aðildarríkjunum ber að koma endanlegum texta
tæknilegrar reglugerðar á framfæri við
framkvæmdastjórnina án tafar.

4. Ekki skal fara með upplýsingar sem veittar eru
samkvæmt þessari grein sem trúnaðarmál, nema
aðildarríkið sem tilkynningu sendir fari þess
eindregið á leit. Allar slíkar beiðnir skal rökstyðja.

Í slíkum tilvikum, séu nauðsynlegar varúðar-
ráðstafanir gerðar, er framkvæmdastjórninni og
innlendum yfirvöldum heimilt að leita
sérfræðiráðgjafar hjá einstaklingum eða
lögpersónum í einkageiranum.“;

c) eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5. Aðildarríkjunum er heimilt, þegar drög að
tæknilegum reglugerðum eru hluti aðgerða sem
koma skal á framfæri við framkvæmdastjórnina
á undirbúningsstigi með skírskotun til annarrar
gerðar á vettvangi bandalagsins, að koma
orðsendingu á framfæri í skilningi 1. mgr. 8. gr.
þessarar tilskipunar með skírskotun til
viðkomandi annarrar gerðar, að því tilskildu að
þau gefi formlega til kynna að fyrrnefnd
orðsending feli einnig í sér orðsendingu að því
er varðar þessa tilskipun.

Jafnvel þó engin viðbrögð komi frá
framkvæmdastjórninni við drögum að tæknilegri
reglugerð samkvæmt ákvæðum þessarar
tilskipunar hefur það engin áhrif á ákvarðanir sem
kunna að verða teknar á grundvelli annarra gerða
á vettvangi bandalagsins.“

7. Eftirfarandi komi í stað 9. gr.:

„9. gr.

1. Aðildarríkin skulu fresta að samþykkja drög að
tæknilegri reglugerð í þrjá mánuði frá þeim degi er

framkvæmdastjórninni berst orðsendingin sem um
getur í 1. mgr. 8. gr.

2. Aðildarríkin skulu fresta:

- að samþykkja drög að tæknilegri reglugerð í
formi frjáls samnings í skilningi annars undir-
líðar 9. mgr. 1. gr. í fjóra mánuði,

- að samþykkja drög að öllum öðrum tæknilegum
reglugerðum í sex mánuði, með fyrirvara um
ákvæði 3., 4. og 5. mgr.,

frá þeim degi er framkvæmdastjórninni berst
orðsendingin sem um getur í 1. mgr. 8. gr. komi
framkvæmdastjórnin eða annað aðildarríki fram
með ítarlegt álit, innan þriggja mánaða frá þeim
degi, þess efnis að fyrirhugaðar ráðstafanir kunni
að hindra frjálsa vöruflutninga innan hins innri
markaðar.

Viðkomandi aðildarríki skal gefa fram-
kvæmdastjórninni skýrslu um með hvaða hætti
það hyggst bregðast við þessu ítarlega álit.
Framkvæmdastjórnin skal tjá sig um þessi
viðbrögð.

3. Aðildarríkin skulu fresta að samþykkja drög að
tæknilegri reglugerð í 12 mánuði frá þeim degi
er framkvæmdastjórninni berst orðsendingin sem
um getur í 1. mgr. 8. gr. tilkynni framkvæmda-
stjórnin, innan þriggja mánaða frá þeim degi, um
þá ætlun sína að gera tillögu um eða samþykkja
tilskipun, reglugerð eða ákvörðun um málið í
samræmi við ákvæði 189. gr. sáttmálans.

4. Aðildarríkin skulu fresta að samþykkja drög að
tæknilegri reglugerð í 12 mánuði frá þeim degi
er framkvæmdastjórninni berst orðsendingin sem
um getur í 1. mgr. 8. gr., tilkynni framkvæmda-
stjórnin innan þriggja mánaða frá þeim degi, um
þá niðurstöðu sína að drögin að tæknilegu
reglugerðinni fjalli um sama málefni og tillaga
að tilskipun, reglugerð eða ákvörðun liggur fyrir
um, sem er lögð fyrir ráðið í samræmi við ákvæði
189. gr. sáttmálans.

5. Móti ráðið að sameiginlega afstöðu á stöðvunar-
tímabilinu sem um getur í 3. og 4. mgr. skal
lengja þetta tímabil í 18 mánuði með fyrirvara
um ákvæði 6. mgr. 9. gr.

6. Þær skuldbindingar sem um getur í 3., 4. og 5.
mgr. falli niður:

- tilkynni framkvæmdastjórnin aðildarríkjunum að hún hyggist ekki lengur gera tillögu um eða samþykkja bindandi gerð á vettvangi bandalagsins,
  - tilkynni framkvæmdastjórnin aðildarríkjunum að hún dragi drög sín eða tillögu til baka,
  - hafi framkvæmdastjórnin eða ráðið samþykkt bindandi gerð á vettvangi bandalagsins.
7. Ákvæði 1. til 5. mgr. gilda ekki ef aðildarríki neyðist, af brýnum ástæðum sem rekja má til alvarlegra og ófyrirséðra atvika sem tengjast því að vernda heilsu almennings eða öryggi, vernda dýr eða plöntur, til að undirbúa tæknilega reglugerð á mjög skömmum tíma í þeim tilgangi að samþykkja og hrinda ákvæðum hennar í framkvæmd án tafar án þess að samráð komi til. Aðildarríkið skal, í orðsendingunni sem um getur í 8. gr., tilgreina brýnar ástæður fyrir þeim ráðstöfunum sem gripið er til. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram álit sitt á orðsendingunni eins fljótt og við verður komið. Hún skal grípa til viðeigandi aðgerða þegar um það er að ræða að þessari málsmeðferð er beitt með óviðeigandi hætti. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa Evrópuþingið um málið.“
8. Eftirfarandi komi í stað 10. gr.:
- „10. gr.
1. Ákvæði 8. og 9. gr. gilda ekki um lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna eða frjálsa samninga sem þau beita til að:
- fara eftir bindandi gerðum á vettvangi bandalagsins þar sem stefnt er að því að samþykkja tæknilegar reglugerðir;
  - uppfylla skuldbindingar vegna alþjóðlegra samninga þar sem stefnt er að því að samþykkja almennar tæknilegar reglugerðir á vettvangi bandalagsins;
  - færa sér í nyt öryggisákvæði í bindandi gerðum á vettvangi bandalagsins;
  - beita ákvæðum 1. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 92/59/EBE frá 29. júní 1992 um öryggi framleiðsluvöru(*);
  - aðeins í þeim tilgangi að fullnægja dómi sem dómstóll Evrópubandalaganna fellir;
- aðeins í þeim tilgangi að breyta tæknilegri reglugerð í skilningi 9. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar, í samræmi við óskir framkvæmdastjórnarinnar, með það í huga að ryðja viðskiptahindrun úr vegi.
2. Ákvæði 9. gr. gilda ekki um lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna sem banna framleiðslu svo fremi þau hefti ekki frjálsa vöruflutninga.
3. Ákvæði 3. til 6. mgr. 9. gr. gilda ekki um frjálsa samninga sem um getur í öðrum undirlið 9. mgr. 1. gr.
4. Ákvæði 9. gr. gilda ekki um tæknilegar reglugerðir eða aðrar kröfur sem um getur í þriðja undirlið 9. mgr. 1. gr.“
-
- (* Stjóttíð. EB nr. L 228, 11. 8. 1992, bls. 24.“.
9. Eftirfarandi komi í stað 11. gr.:
- „11. gr.
- Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu, ráðinu og efnahags- og félagsmálanefndinni skýrslu á tveggja ára fresti um þann árangur sem hlýst af því að beita ákvæðum þessarar tilskipunar. Birta skal árlega í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins skrár yfir stöðlunarverkefni, sem evrópskum staðlastofnunum er falið að leysa samkvæmt þessari tilskipun, ásamt skýrslum yfir tilkynningar sem hafa borist. “
10. Eftirfarandi komi í stað 12. gr.:
- „12. gr.
- Þegar aðildarríkin samþykkja tæknilega reglugerð skal vera í henni tilvísun í þessa tilskipun eða henni fylgja slík tilvísun þegar hún verður birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.
11. I. og II. viðauki, sem eru í viðauka við þessa tilskipun, komi í stað viðaukans.
- 2. gr.**
1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. júlí 1995. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.
- Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. mars 1994.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

E. KLEPSCH

forseti

Fyrir hönd ráðsins,

Th. PANGALOS

forseti

VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

Evrópskar staðlastofnanir

CEN

Staðlasamtök Evrópu (Comité Européen de Normalisation)

Cenelec

Rafstaðlasamtök Evrópu (Comité Européen de Normalisation Electrotechnique)

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (European Telecommunications Standards Institute)

II. VIÐAUKI

Innlendar staðlastofnanir

1. BELGÍA	4. GRIKKLAND
IBN/BIN	ELOT
Institut Belge de Normalisation	Hellenic Organization for Standardization
Belgisch Institut voor Normalisatie	5. SPÁNN
CEB/BEC	AENOR
Comité Électrotechnique Belge	Asociación Española de Normalización y Certificación
Belgisch Elektrotechnisch Comité	
2. DANMÖRK	6. FRAKKLAND
DS	AFNOR
Dansk Standardiseringsråd	Association Française de Normalisation
DEK	UTE
Dansk Elektroteknisk Komité	Union Technique de l'Électricité - Bureau de Normalisation auprès de l'AFNOR
3. ÞÝSKALAND	
DIN	7. ÍRLAND
Deutsche Institut für Normung e.V.	NASI
DKE	National Standards Authority of Ireland
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE	ETCI
	Electro-Technical Council of Ireland

8. ÍTALÍA

UNI
Ente Nazionale Italiano di Unificazione

CEI
Comitato Elettrotecnico Italiano

9. LÚXEMBORG

ITM
Inspection du travail et des mines

SEE
Service de l'Énergie de l'État

10. HOLLAND

NNI
Nederlands Normalisatie Instituut

NEC
Nederlands Elektrotechnisch Comité

11. PORTÚGAL

IPQ
Instituto Português da Qualidade

12. BRESKA KONUNGSRÍKID

BSI
British Standards Institution

BEC
British Electrotechnical Committee.*

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**94/EES/57/12****nr. 41/94****frá 15. desember 1994****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES- nefndarinnar nr. 7/94 frá 21. mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Ályktun ráðsins frá 16. júní 1994 um þróun samvinnu á sviði stjórnsýslu við framkvæmd og fullnustu löggjafar bandalagsins á innri markaðinum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi nýr liður komi aftan við 11. lið (tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 92/579/EBE) í XIX. kafla II. viðauka við samninginn:

„12. **C/179/94/bls. 1:** Ályktun ráðsins frá 16. júní 1994 um þróun samvinnu á sviði stjórnsýslu við framkvæmd og fullnustu löggjafar bandalagsins á innri markaðinum (Stjtfð. EB nr. C 179, 1. 7. 1994, bls. 1).“.

2. gr.

Fullgiltur texti ályktunar ráðsins C/179/94/bls. 1 á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

(¹) Stjtfð. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjtfð. EB nr. 17, 28. 6. 1994, bls. 1.

(²) Stjtfð. EB nr. C 179/94, bls. 1.

ÁLYKTUN RÁÐSINS

frá 16. júní 1994

um þróun samvinnu á sviði stjórnsýslu við framkvæmd og fullnustu löggjafar bandalagsins á innri markaðinum(*)

(94/C 179/01)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS,

sem hefur hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

sem hefur hliðsjón af yfirlýsingu um framkvæmd laga bandalagsins sem var samþykkt á ríkisstjórnarráðstefnunni 7. febrúar 1992 og fylgir stofnsáttmála Evrópusambandsins,

sem hefur hliðsjón af orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins og Evrópuþingsins frá 2. desember 1992 um starfsemi innri markaðs bandalagsins eftir 1992 - í framhaldi af Sutherlandskýrslunni,

sem hefur hliðsjón af ályktun ráðsins frá 7. desember 1992 um framkvæmd innri markaðarins⁽¹⁾,

sem hefur hliðsjón af orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins frá 22. desember 1992 um skipulagsáætlunina sem ber yfirskriftina „Hámarksnýting innri markaðarins“,

sem hefur hliðsjón af orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins og Evrópuþingsins frá 16. febrúar 1994 um þróun samvinnu á sviði stjórnsýslu við framkvæmd og fullnustu löggjafar bandalagsins á innri markaðinum,

sem hefur hliðsjón af orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins, Evrópuþingsins og efnahags- og félagsmálanefndarinnar frá 16. desember 1993 um meðferð knýjandi mála í tengslum við framkvæmd á reglum bandalagsins,

sem hefur hliðsjón af ályktun Evrópuþingsins frá 20. apríl 1994 um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins sem ber yfirskriftina „Hámarksnýting innri markaðsins: skipulagsáætlun“,

sem hefur hliðsjón af ályktun sem ráðið samþykkti 30. maí 1994 um að samræma upplýsingaskipti milli stjórnsýslustofnana,

og tekur tillit til eftirfarandi:

Samkvæmt 5. gr. sáttmálans ber aðildarríkjunum að auðvelda bandalaginu að rækja skyldur sínar og í því augnamiði er þörf á samvinnu milli aðildarríkjanna annars vegar og milli þeirra og stofnana bandalagsins hins vegar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. C 179, 1. 7. 1994, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 334, 18. 12. 1992, bls. 1.

Til að bandalagið geti starfað eðlilega verður að auka gagnkvæmt traust og gagnsæi milli stjórnsýslustofnana og tryggja þannig að löggjöf bandalagsins verði framfylgt með árangursríkum, skilvirkum og samræmdum hætti í öllum aðildarríkjunum.

Samvinna á sviði stjórnsýslu ætti að koma atvinnulífina og neytendum til góða með því að auðvelda þeim að nýta sér réttindi sín á innri markaðinum.

Stofnun innri markaðarins útheimtir aukna samvinnu milli stjórnsýslustofnana til að tryggja að farið sé að reglum bandalagsins.

Við samvinnu á sviði stjórnsýslu ber að virða regluna um hlutföll milli þeirra krafna sem gerðar eru til stjórnsýslustofnana og ávinnings sem slík samvinna getur leitt af sér og regluna um nauðsynlegar trúnaðarkvaðir, viðskiptaleynd og þagnarskyldu og forðast óþarfa skrifræði og skörun núverandi kerfa og virða stjórnskipulag aðildarríkjanna.

Samvinna á sviði stjórnsýslu skal vera í fullu samræmi við gildandi ákvæði bandalagsins og innlend ákvæði um verndun persónulegra upplýsinga,

FAGNAR orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins og Evrópuþingsins um þróun samvinnu á sviði stjórnsýslu við framkvæmd og fullnustu löggjafar bandalagsins á innri markaðinum;

FAGNAR orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins, Evrópuþingsins og efnahags- og félagsmálanefndarinnar um meðferð knýjandi mála í tengslum við framkvæmd á reglum bandalagsins og tillögum framkvæmdastjórnarinnar um úrbætur á gildandi fyrirkomulagi;

FAGNAR því frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar að hrinda í framkvæmd áætlun um viðræður við þá embættismenn sem framfylgja skulu ákvæðunum í aðildarríkjunum, til að meta þörfina á stjórnsýslulegri samvinnu á hinum ýmsu sviðum;

SAMÞYKKIR að áframhaldandi viðleitni til að bæta samskiptin milli stjórnsýslustofnana sé nauðsynleg til að ákvæðum bandalagsins verði framfylgt með árangursríkum, skilvirkum og samræmdum hætti á innri markaðinum og að skoða verði þarfirnar á hverju sviði sérstaklega;

SKORAR Á aðildarríkin að greiða fyrir slíkri samvinnu milli stjórnsýslustofnana sinna annars vegar og milli þeirra og framkvæmdastjórnarinnar hins vegar, einkum með því að tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir lok 1994 um tengiliði og mikilvægar upplýsingar um stjórnskipulag sitt til að hún geti öðlast betri skilning á stjórnskipulagi hvers aðildarríkis um sig á þeim sviðum sem eru tilgreind í viðaukanum, nema framkvæmdastjórnin láti þess getið að slík tilkynning hafi þegar verið send;

STAÐFESTIR að tengiliðirnir skuli vera einstaklingar eða þjónustuaðilar sem aðildarríkin fela sérstaklega að annast innri samræmingu á þeim sviðum sem eru tilgreind í viðaukanum, í því skyni að tryggja tengslin annars vegar milli innlendra stjórnvalda sem skulu sjá um að framfylgja reglum viðvikjandi innri markaðinum og hins vegar milli þeirra og framkvæmdastjórnarinnar;

VIÐURKENNIR að helsta hlutverk tengiliðanna sé að vinna saman með sveigjanlegum, raunhæfum og hagkvæmum upplýsingaskiptum og að stuðla að gagnkvæmu trausti að því er varðar framkvæmd reglna bandalagsins og forðast óþarfa skrifræði og skörun núverandi kerfa og virða stjórnskipulag aðildarríkjanna og kröfur um hlutföll, trúnaðarkvaðir, viðskiptaleynd og þagnarskyldu og verndun persónuupplýsinga;

HVETUR framkvæmdastjórnina og aðildarríkin:

- a) til að halda áfram virkri framkvæmd viðræðuáætlunarinnar í viðkomandi nefndum, þar sem þær eru fyrir hendi, í þeim tilgangi að meta þarfir og koma sér saman um viðeigandi starfshætti eða málsmeðferð á hverju sviði fyrir sig;
- b) til að halda áfram að starfa í viðeigandi stofnunum með það í huga að meta forgangsverkefni svo unnt sé að setja upp fjargagnanet (telematic networks) á milli stjórnsýslustofnana og auk þess að starfa áfram að uppsetningu netkerfa sem hefur þegar verið ákveðið að séu nauðsynleg og arðbær;

HVETUR framkvæmdastjórnina:

- a) til að gegna lykilhlutverki í beinni skipulagningu á samvinnu lögbærra stjórnsýslustofnana aðildarríkjanna og þjónustudeilda framkvæmdastjórnarinnar, einkum innan ramma núverandi stofnana og nefnda;
- b) til að gera tillögur að breytingum á löggjöf bandalagsins leiði reynslan af samvinnu á sviði stjórnsýslu í ljós að þess sé þörf;
- c) til að gera viðbótarráðstafanir, eftir því sem við á, til stuðnings samvinnu á sviði stjórnsýslu, til dæmis með því að skipuleggja námskeið og birta leiðbeiningar um hvernig túlka beri ákvæðin;
- d) til að skýra frá framvindu í samvinnu á sviði stjórnsýslu í ársskýrslu framkvæmdastjórnarinnar um innri markaðinn;

GERIR SÉR LJÓST að framkvæmdastjórnin mun leggja fram viðeigandi tillögur, ef nauðsyn krefur, um frekari úrræði sem þörf kann að vera á sem stuðningsráðstafanir;

SKULDBINDUR SIG til að fjalla um tillögur frá framkvæmdastjórninni um bætt stjórnsýslutengsl milli aðildarríkjanna annars vegar og milli þeirra og bandalagsins hins vegar með það fyrir augum að stuðla að frjálsum vöruflutningum, frjálsum fólksflutningum, frjálstri þjónustustarfsemi og frjálsum fjármagnsflutningum.

VIÐAUKI

ÁÆTLUN UM VIÐRÆÐUR VARÐANDI SAMVINNU Á SVIÐI STJÓRNSÝSLU VIÐ FRAMKVÆMD OG FULLNUSTU LAGA BANDALAGSINS Á INNRI MARKAÐINUM

Efnissvið

- Tæknileg samhæfing: Tilskipanir um afnám viðskiptahindrana
- Opinber innkaup
- Skotvopn
- Vörur sem þjóna tvenns konar tilgangi
- Tilskipun um almennt öryggi vara
- Fjarskipti
- Matvæli, heilbrigði dýra og plantna, dýralyf
- Tilkynningar um tæknilegar reglugerðir
- Tollar
- Sköttun
- Hráefni til vinnslu ávana- og fíkniefna
- Menningarverðmæti
- Staðfesturéttur
- Félagaréttur
- Tryggingar- og bankastarfsemi, verðbréf
- Hugverkaréttur
- Útvarps- og sjónvarpssendingar
- Flutningar

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar **94/EES/57/13**
nr. 42/94
frá 15. desember 1994
um breytingu á II. viðauka
(Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/23/EB frá 17. janúar 1994 um sameiginlegar verklagsreglur varðandi evrópskt tæknisamþykki⁽¹⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

1. Eftirfarandi nýr liður komi aftan við 1. lið (tilskipun ráðsins 89/106/EBE) í XXI. kafla II. viðauka við samninginn:

„2. **394 D 0023:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/23/EB frá 17. janúar 1994 um sameiginlegar verklagsreglur varðandi evrópskt tæknisamþykki (Stjtið. EB nr. L 17, 20.1.1994, bls. 34).

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

- a) Eftirfarandi komi í stað annarrar málsgreinar í kafla 3.2.2. í viðaukanum:

„Ef samstaða næst innan tækniráðs EOTA um umsóknir samkvæmt a-lið 2. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE eru nauðsynlegar

upplýsingar sendar með samþykki formanns EOTA til sameiginlegu EES-nefndarinnar til að fá leyfi til að veita evrópskt tæknisamþykki. Ef samstaða næst ekki innan tækniráðs EOTA er málinu vísað til framkvæmdanefndar sem ákveður hvort leggja skuli það fyrir sameiginlegu EES-nefndina.“

- b) Í þriðju málsgrein í kafla 3.2.2. í viðaukanum komi hugtakið „sameiginlega EES-nefndin“ í stað „framkvæmdastjórn EB“.

- c) Í síðasta málslið í kafla 3.2.5. í viðaukanum komi „skal málinu vísað til sameiginlegu EES-nefndarinnar“ í stað „skal málinu vísað til fastanefndar um byggingarmál (2. mgr. 9. gr. tilskipunarinnar) í gegnum framkvæmdastjórn EB“. “.

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/23/EB á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 17, 20. 1. 1994, bls. 34.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

um sameiginlegar verklagsreglur varðandi evrópskt tæknisamþykki(*)

(94/23/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur (1), einkum II. viðauka,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í 8. gr. áðurnefndrar tilskipunar er gert ráð fyrir því að veita megi evrópskt tæknisamþykki fyrir tilteknar vörur, meðal annars vörur sem ekki er til samræmdur staðall né landsstaðall fyrir og eins vörur sem víkja verulega frá samræmdum eða viðurkenndum landsstöðlum.

Það hefur verið ákveðið að taka upp sameiginlegar verklagsreglur um umsóknir, gerð og veitingu slíks samþykkis. Í II. viðauka áðurnefndrar tilskipunar er enn fremur ákveðið að sameiginlegar

verklagsreglur verði samþykktar af framkvæmdastjórninni á grundvelli álitsgerðar nefndarinnar í samræmi við 20. gr. tilskipunarinnar.

Nefndin sem gert er ráð fyrir í tilskipuninni afgreiddi þessar sameiginlegu reglur á fundi sínum 22. apríl 1993 í samræmi við settar starfsreglur í tilskipuninni.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

Stök grein

Samkvæmt tilskipun 89/106/EBE skulu umsóknir um evrópskt tæknisamþykki og gerð og veiting á slíku samþykki fara fram í samræmi við sameiginlegar verklagsreglur sem koma fram í viðauka við þessa ákvörðun.

Gjört í Brussel 17. janúar 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 17, 20. 1. 1994, bls. 34, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 42/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

VIÐAUKI

SAMEIGINLEGAR VERKLAGSREGLUR VARÐANDI UMSÓKNIR, GERÐ OG VEITINGU Á EVRÓPSKU TÆKNISAMÞYKKI

0. Inngangur

- 0.1. Þessar sameiginlegu reglur segja til um hvaða málsmeðferð skuli viðhöfð við umsóknir, gerð og veitingu evrópsks tæknisamþykkis samkvæmt 3. lið II. viðauka tilskipunar ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur⁽¹⁾, sem er nefnd hér á eftir „tilskipunin“.
- 0.2. EOTA eru heildarsamtök þeirra samþykktarstofa sem aðildarríki EB veita leyfi til að gefa út evrópskt tæknisamþykki samkvæmt tilskipuninni.

1. Almennar reglur

- 1.1. Skrifstofa EOTA færir skrá yfir veitingar á evrópsku tæknisamþykki. Skráin er birt opinberlega minnst einu sinni á ári.
- 1.2. Tækniráð EOTA skal skipa nauðsynlegar nefndir til að skipuleggja og samræma veitingu á evrópsku tæknisamþykki.
- 1.3. Samþykktarstofurnar birta opinberlega, hver á sínu tungumáli, yfirlit yfir veitingar á evrópsku tæknisamþykki.
- 1.4. Vandamálum sem koma upp í sambandi við tilskipunina og framkvæmdanefnd EOTA getur ekki leyst verður vísað til framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna (hér á eftir „framkvæmdastjórn EB“) til úrlausnar.

2. Reglur varðandi umsókn um evrópskt tæknisamþykki

- 2.1. Framleiðandi eða fulltrúi með staðfestu í bandalaginu, hér á eftir nefndur „umsækjandi“, getur sótt um evrópskt tæknisamþykki. Fulltrúinn verður að hafa sérstakt umboð frá framleiðanda til að koma fram fyrir hans hönd.
- 2.2. Umsókn skal senda þar til bærri EOTA-stofu á viðkomandi svæði; óleyfilegt er að senda umsókn um sömu vöru til fleiri en einnar stofu.
- 2.3. Við umsókn samkvæmt þessari reglu heimilar umsækjandi samþykktarstofunni, sem hann leitaði til, að greina framkvæmdastjórn EB, öðrum EOTA-stofum og skrifstofu EOTA frá efni umsóknarinnar.
- 2.4. Áður en umsækjandi leggur inn umsókn skal hann
  - ef hann óskar þess og hefur skilað inn þeim gögnum sem stofan fer fram á
  - fá upplýsingar um eftirfarandi:
  - hvernig samþykki er afgreitt,
  - hversu langan tíma stofan telur sig þurfa til að afgreiða umsókn fyrir tiltekna vöru,
  - hver sé áætlaður kostnaður við afgreiðslu umsóknar og hvernig beri að greiða hann.

⁽¹⁾ Stjútís. EB nr. L40, 11.2.1989.

Ef vörusviðið hefur ekki verið viðurkennt sem heppilegt fyrir evrópskt tæknisamþykki, eða ef varan víkur verulega frá samræmdum stöðlum eða viðurkenndum landsstöðlum, þá skulu ofangreindar upplýsingar aðeins veittar umsækjanda eftir að ákvörðun um möguleika á evrópsku tæknisamþykki hefur verið tekin samkvæmt málsmeðferðinni í lið 3.2.

Umsækjanda verður greint frá ákvörðuninni.

- 2.5. Umsókn skal lögð fram á stöðluðu eyðublaði (sjá 1. viðbæti) á tungumáli aðildarríkisins þar sem samþykktarstofan er, nema hún leyfi annað.
- 2.6. Umsókninni skal fylgja lýsing á byggingarvörðunni, skilgreiningar, teikningar og prófunarskýrslur með nákvæmri greinargerð um vöruna og til hvers á að nota hana.
- 2.7. Í umsókninni skal umsækjandi tilgreina alla framleiðslustaði. Hann verður að sjá til þess að samþykktarstofan eða fulltrúar hennar geti skoðað þá á vinnutíma með hliðsjón af veitingu evrópsks tæknisamþykkis.
- 2.8. Samþykktarstofan skal innan tveggja mánaða staðfesta móttöku umsóknar og staðfesta að afgreiðsla hefjist (sjá staðlað eyðublað í 2. viðbæti).

Ef umsókn er hafnað verður samþykktarstofa að rökstyðja það. Umsækjandi getur þá vísað málinu til annarrar samþykktarstofu.

- 2.9. Samþykktarstofa skal upplýsa umsækjanda um það hvaða skjöl, prófniðurstöður, útreikninga o.s.frv. hann þarf að leggja fram svo stofan getið metið hvort varan henti til áætlaðra nota.

Umsækjanda er skylt að útvega samþykktarstofunni nauðsynleg gögn og aðstoða hana við matið.

- 2.10. EOTA-stofur skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja leynd viðkvæmra trúnaðarupplýsinga sem þær fá í hendur vegna starfs síns.
- 2.11. Umsækjandi verður að staðfesta, með bindandi hætti samkvæmt lögum, að hann muni greiða allan kostnað í tengslum við afgreiðslu umsóknar og vegna tilheyrandi fylgiskjala í samræmi við landslög.
- 2.12. Ef umsækjandi sinnir ekki skyldum sínum eins og segir í þessu skjali, þá getur samþykktarstofa ógilt umsókn eftir vissan tíma.

3. Reglur varðandi veitingu á evrópsku tæknisamþykki

- 3.0. Evrópska tæknisamþykkið varðar einungis þá eiginleika vöru sem tengjast grunnkröfunum í I. viðauka tilskipunarinnar og grunnskjölunum í 3. mgr. 3. gr. tilskipunarinnar. CE-merkingin snertir aðeins þessi atriði.

Ef aðrir eiginleikar eru metnir skal því mati haldið skýrt aðgreindu frá mati á grunnkröfum, eftir samkomulag milli meðlima EOTA. Slíkt mat er frjálst.

Uppsetning evrópsks tæknisamþykkis skal svara til „almennrar fyrirmyndar“ sem framkvæmdastjórn EB samþykkti.

- 3.1. Veiting evrópsks tæknisamþykkis á grundvelli viðmiðunarreglna um evrópskt tæknisamþykki (sbr. 1. mgr. 9. gr. tilskipunarinnar)
  - 3.1.1. Inntak og form evrópsks tæknisamþykkis skal samsvara viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki.

3.1.2. Samþykktarstofan sem veitir evrópskt tæknisamþykki sendir það:

- öllum öðrum EOTA-stofum,
- aðalskrifstofunni og sendir hún afrit til framkvæmdastjórnar EB.

3.1.3. Á aðlögunartíma, sem EOTA ákveður fyrir sérhverjar viðmiðunarreglur um evrópskt tæknisamþykki til að tryggja að samþykki sé sambærilegt milli samþykktarstofa, er uppkast að evrópsku tæknisamþykki, ásamt fylgiskjölum (prófniðurstöðum), lagt fyrir viðkomandi EOTA-stofu til skoðunar⁽¹⁾.

3.1.4. Ef framkvæmdastjórn EB finnur, samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 5. gr. tilskipunarinnar og eftir álitsgerð fastanefndarinnar, galla í veittu evrópsku tæknisamþykki sem á rætur í gölluðum viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki, þá má samþykktarstofan ekki veita oftar evrópskt tæknisamþykki á grundvelli þeirra viðmiðunarreglna.

3.2. Veiting evrópsks tæknisamþykkis án þess að viðmiðunarreglur um evrópskt tæknisamþykki séu til (sbr. 2. mgr. 9. gr. tilskipunarinnar)

3.2.1. Inntak og form evrópsks tæknisamþykkis skal samsvara viðeigandi viðmiðunarreglum.

3.2.2. Samþykktarstofa, er fær fyrirspurn samkvæmt lið 2.4 eða umsókn um evrópskt tæknisamþykki fyrir vöru af tegund sem hefur ekki verið sótt um fyrir áður, skal fyrst ráðfæra sig við tækniráð EOTA um það hvort veita megi evrópskt tæknisamþykki fyrir þá vöru að öllu jöfnu og fylgja tiltekinni málsmeðferð við samræmismatið.

Ef samstaða næst innan tækniráðs EOTA um umsóknir samkvæmt a-lið 2. mgr. 8. gr. tilskipunarinnar eru nauðsynlegar upplýsingar, sem framkvæmdastjórn EB hefur óskað eftir, sendar með samþykki formanns EOTA til framkvæmdastjórnar EB til að fá leyfi til að veita evrópskt tæknisamþykki. Ef samstaða næst ekki innan tækniráðs EOTA er málinu vísað til framkvæmdanefndar sem ákveður hvort leggi skuli það fyrir framkvæmdastjórn EB.

Við umsóknir um evrópskt tæknisamþykki samkvæmt b-lið 2. mgr. 8. gr. tilskipunarinnar mun framkvæmdastjórn EB ákveða, á grundvelli mats EOTA og viðeigandi upplýsinga, hvort vara af tegund, sem samræmdir staðlar eða viðurkenndir landsstaðlar ná til, vikur verulega frá þeim og hvort veita megi evrópskt tæknisamþykki.

3.2.3. Ef samkomulag næst samkvæmt lið 3.2.2 skal samþykktarstofa sem fær umsókn ráðfæra sig við aðrar viðkomandi EOTA-stofur og gera grein fyrir því hvernig hún hyggst afgreiða umsóknina, meðal annars hvað snertir prófáætlun, kröfur um skil og hvernig samræmisvottun fer fram.

Samþykktarstofan skal taka tillit til athugasemda hinna EOTA-stofanna.

3.2.4. Ef umsókn um evrópskt tæknisamþykki er fyrir vöru af tegund sem málsmeðferðin í lið 3.2.3 gildir um, þá verður tæknisamþykkið að byggjast á þeirri málsmeðferð.

3.2.5. Áður en samþykktarstofa veitir evrópskt tæknisamþykki sendir hún uppkast að því ásamt gögnum umsækjanda til viðkomandi EOTA-stofa og til aðalskrifstofunnar og skulu þær svara innan tveggja mánaða.

Samþykktarstofa veitir evrópskt tæknisamþykki þegar allar viðkomandi EOTA-stofur hafa skriflega lýst sig sammála því með hliðsjón af þriðja málslið 2. liðar II. viðauka tilskipunarinnar.

Evrópsku tæknisamþykki er dreift í samræmi við lið 3.1.2.

Ef ekki tekst að leysa vandamál eru þau sett á dagskrá hjá tækniráðinu.

(¹) Þar til bærar EOTA-stofur: Stofur útnefndar af aðildarríkjunum til starfa á því vörusviði.

Ef samstaða næst innan tækniráðsins veitir samþykktarstofan evrópskt tæknisamþykki.

Ef samstaða næst ekki er málið sett á dagskrá hjá framkvæmdanefndinni og tekur hún ákvörðun um frekari aðgerðir.

Ef samstaða næst ekki innan framkvæmdanefndarinnar skal málinu vísað til fastanefndar um byggingarmál (2. mgr. 9. gr. tilskipunarinnar) í gegnum framkvæmdastjórn EB.

4. Afturköllun á evrópsku tæknisamþykki

4.1. Samþykktarstofa skal afturkalla evrópskt tæknisamþykki ef framkvæmdastjórn EB hefur sent tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 5. gr. tilskipunarinnar.

4.2. Samþykktarstofa skal greina öðrum EOTA-stofum og aðalskrifstofunni frá afturkölluninni. Aðalskrifstofan kemur boðum til framkvæmdastjórnar EB.

5. Breyting á evrópsku tæknisamþykki

5.1. Sækja skal um breytingu á evrópsku tæknisamþykki eftir venjulegum leiðum.

Umsóknin skal send samþykktarstofunni sem veitti upphaflega samþykkið.

5.2. Ákvæðin í liðum 3.1 og 3.2 gilda í þessu sambandi: Afgreiðsla umsóknarinnar nær aðeins til þeirra atriða sem snerta breytinguna beint.

5.3. Veitt er nýtt evrópskt tæknisamþykki sem kemur í stað hins gamla.

6. Framlenging gildistíma

6.1. Í samræmi við 4. mgr. 8. gr. tilskipunarinnar má framlengja gildistíma tæknisamþykkis (almennt) um fimm ár, að því tilskildu að framkvæmdastjórn EB hafi ekki tilkynnt viðkomandi samþykktarstofum og/eða EOTA-stofum að skilyrði sem upphaflega samþykkið hvíldi á hafi breyst.

Umsóknir skulu vera skriflegar og berast samþykktarstofu í síðasta lagi sex mánuðum áður en gildistíminn rennur út.

Ákvæðin í liðum 3.1 og 3.2 gilda í þessu sambandi.

6.2. Umsókn um framlengingu skulu fylgja tilskilin tæknileg gögn samkvæmt viðmiðunarreglum um framlengingu evrópsks tæknisamþykkis. Ef slíkar viðmiðunarreglur eru ekki til mun samþykktarstofa, að höfðu samráði við EOTA-stofur, kynna umsækjanda hvaða tæknilegu gögn hann þarf að leggja fram.

6.3. Slíkar framlengingar eru á ábyrgð stofunnar sem veitir þær og afgreiðslan á að vera eins ítarleg og við upphaflega matið.

1. VIÐBÆTUR

UMSÓKN UM EVRÓPSKT TÆKNISAMÞYKKI, SAMANBER III. KAFLA TILSKIPUNAR RÁÐSINS 89/106/EBE

1. Umsóknin er send til:

(Heiti tilnefndu samþykktarstofunnar samkvæmt 10. gr. III. kafla í tilskipun 89/106/EBE).

2. Umsækjandi:

(Framleiðandi eða löglegur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu; ef umsókn er lögð fram af fulltrúa með staðfestu í bandalaginu þarf umboð framleiðanda að fylgja með).

3. Byggingarvörutegund:

4. Vörumerki eins og það verður í tæknisamþykkinu:

5. Skilgreining á byggingarvörunni og áætluð notkun:

(Fylgiskjöl skal senda með umsókninni, sbr. lið 2.6 í sameiginlegu verklagsreglunum um umsóknir, gerð og veitingu evrópsks tæknisamþykkis).

6. Framleiðslustaðir þar sem byggingarvaran verður framleidd:

7. Yfirlýsing umsækjanda:

Ég lýsi yfir hér með

(*) - að ég hef ekki sótt um evrópskt tæknisamþykki fyrir byggingarvöru sem um getur í liðum 3 og 4 til annarrar EOTA-stofu,

(*) - að ég hef sótt um evrópskt tæknisamþykki fyrir byggingarvöru sem um getur í liðum 3 og 4 til

.....
(nafn hinnar EOTA-stofunnar)

Sú umsókn var ekki samþykkt.

(*) **Krossið í viðeigandi reit.**

(staður og stund)

(lögleg undirskrift)

2. VIÐBÆTIR

(Nafn og heimilisfang viðurkenndrar samþykktarstofu)

**STAÐFESTING Á MÓTTÖKU UMSÓKNAR UM VEITINGU EVRÓPSKS
TÆKNISAMÞYKKIS SAMKVÆMT TILSKIPUN RÁÐSINS 89/106/EBE**

1. Umsóknin sem er send af
 .....
 .....
 .....
 .....
 og dagsett.....

(dagsetning umsóknar)

um evrópskt tæknisamþykki fyrir byggingarvöru

.....

(sbr. liði 3 og 4 í umsókninni)

er hér með samþykkt og afgreiðsla umsóknarinnar hafin.

2. Afgreiðsla umsóknarinnar fær eftirfarandi tilvísunarnúmer:
 .....

3. Afgreiðslan byggist á:

- eftirfarandi lagaákvæðum:
 .....

(lagaákvæði sem hafa verið tekin upp í innlenda löggjöf vegna tilskipunar ráðsins 89/106/EBE)

- sameiginlegum verklagsreglum um umsóknir, gerð og veitingu evrópsks tæknisamþykkis,
- (viðeigandi ákvæðum samþykktarstofu, samþykktum, samningstextum eða því um líku, þar sem þess er krafist).

4. Kostnaður við afgreiðslu umsóknarinnar er ákveðinn á grundvelli:
 .....
 .....
 .....

(taxtar, lagaákvæði eða önnur ákvæði sem gilda um samþykktarstofuna (með tilvísun))

.....

(staður og stund)

.....

(lögleg undirskrift)

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**94/EES/57/14****nr. 43/94****frá 15. desember 1994****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

Með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Orðsending framkvæmdastjórnarinnar varðandi túlkunarskjöl í tilskipun ráðsins 89/106/EBE⁽¹⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi ný fyrirsögn og nýr liður bætist við á eftir 2. lið (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/23/EB) í XXI. kafla II. viðauka við samninginn:

„GERÐIR SEM SAMNINGSADILAR SKULU TAKA MIÐ AF

Samningsaðilarnir taki mið af efni eftirtalinna gerða:

3. **C/62/94/bls. 1:** Orðsending framkvæmdastjórnarinnar varðandi túlkunarskjöl í tilskipun ráðsins 89/106/EBE (Stjtíð. EB nr. C 62, 28. 2. 1994, bls. 1).“.

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

3. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjtíð. EB nr. C 62, 28. 2. 1994, bls. 1.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar**94/EES/57/15****nr. 44/94
frá 15. desember 1994****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/94 frá 21 mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/25/EB frá 16. júní 1994 um samræmingu laga og stjórnslufyrirmæla aðildarríkjanna um skemmtibáta⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi nýr kafli bætist við í II. viðauka við samninginn:

„XXXI. SKEMMTIBÁTAR**GERÐIR SEM VÍSAÐ ER TIL**

1. **394 L 0025:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/25/EB frá 16. júní 1994 um samræmingu laga og stjórnslufyrirmæla aðildarríkjanna um skemmtibáta (Stjttö. EB nr. L 164, 30. 6. 1994, bls. 15).“.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 94/25/EB á finnsku, íslensku, norsku og sænsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hverju máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. febrúar 1995, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 15. desember 1994.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

(¹) Stjttö. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjttö. EB nr. 17, 28.6.1994, bls. 1.

(²) Stjttö. EB nr. L 164, 30. 6. 1994, bls. 15.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 94/25/EB

frá 16. júní 1994

um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla aðildarríkjanna um skemmtibáta(*)

EVROÞUPINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar (1),

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar (2),

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 189. gr. b í stofnsáttmála Evrópubandalagsins (3),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Innri markaðurinn á að mynda svæði án innri landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar, fólksflutningar, þjónustustarfsemi og fjármagnsflutningar eru tryggðir.

Lög og stjórnsýslufyrirmæli sem í gildi eru í aðildarríkjunum, að því er varðar öryggi skemmtibáta, eru mismunandi að umfangi og innihaldi. Þessi mismunur hindrar viðskipti og kann að leiða til mismunandi samkeppnis skilyrða innan hins innri markaðar.

Eina leiðin til að afnema þessar hindranir af frjálsum viðskiptum er að samræma innlenda löggjöf. Einstök aðildarríki geta ekki náð þessum markmiðum á fullnægjandi hátt. Í þessari tilskipun er einungis mælt fyrir um kröfur sem eru nauðsynlegar til að tryggja frjálsan flutning skemmtibáta.

Þessi tilskipun tekur einungis til skemmtibáta að lágmarkslengd 2,5 m og hámarkslengd 24 m miðað við ISO-staðla.

Þegar ekki er hægt að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum á sviði skemmtibáta og fhluta þeirra með því að aðildarríkin viðurkenni gagnkvæmt jafngilda sín á milli ber að ryðja þeim úr vegi í samræmi við hina nýju aðferð sem grein var gerð fyrir í ályktun ráðsins frá 7. maí 1985 (4), en það krefst skilgreiningar á

grunnkröfum um öryggi og öðrum þáttum sem eru mikilvægir almannaheill. Í 3. mgr. 100. gr. a er kveðið á um að tillaga framkvæmdastjórnarinnar um heilsu, öryggi, umhverfisvernd og neytendavernd byggji á mikilli vernd. Grunnkröfurnar fela í sér viðmiðanir sem skemmtibátar, hálfsmíðaðir bátar og fhlutar þeirra, ósamsettir eða samsettir skulu samræmast.

Í þessari tilskipun eru því einungis settar fram grunnkröfur. Til að auðvelda framleiðendum að sýna fram á að grunnkröfum sé hlítt er nauðsynlegt að koma á samhæfðum stöðlum í Evrópu um skemmtibáta og fhluta þeirra eins og kveðið er á um í II. viðauka. Samhæfðir Evrópustaðlar eru samdir af einkaaðilum og er því ekki skylt að fara eftir þeim. Í framangreindum tilgangi eru Staðlasamtök Evrópu (CEN) og Rafstaðlasamtök Evrópu (CENELEC) viðurkennd sem bærir aðilar til að samþykkja samhæfða staðla samkvæmt almennum viðmiðunarreglum um samstarf framkvæmdastjórnarinnar og þessara tveggja samtaka, undirrituðum 13. nóvember 1984. Í tilskipun þessari er samhæður staðall tækniforskrift (evrópskur staðall eða samræmingarskjal) sem önnur eða bæði þessi samtök hafa samþykkt í umboði framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við ákvæði tilskipunar ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða (5) og samkvæmt almennum viðmiðunarreglum sem um getur hér að framan.

Í ljósi eðlis þeirrar áhættu sem notkun skemmtibáta og fhluta þeirra felur í sér er nauðsynlegt að samþykkja reglur til að meta hvort farið sé að grunnkröfum þessarar tilskipunar. Þessar reglur skulu taka mið af því hversu mikla hættu skemmtibátar og fhlutar þeirra hafa í för með sér. Til viðbótar hverjum samræmingarflokki skal því vera viðeigandi regla eða val á milli nokkurra jafngildra reglna. Reglurnar sem samþykktar eru skulu samrýmast ákvörðun ráðsins 93/465/EBE frá 22. júlí 1993 um aðferðareiningar fyrir hin ýmsu þrep samræmismatsins og reglur um áfestingu og notkun CE-samræmismarkja sem ætlað er að nota í tilskipunum um tæknilega samhæfingu (6).

Ráðið hefur kveðið á um að annaðhvort framleiðanda eða viðurkenndum fulltrúa hans í bandalaginu beri að sjá um CE-merkinguna. Merkið táknar að skemmtibátur og fhlutar hans samræmist öllum grunnkröfum og matsreglum sem kveðið er á um í bandalagslögum sem gilda um vöruna.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjttíð. EB nr. L 164, 30. 6. 1994, bls. 15, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 44/94 frá 15. desember 1994 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjttíð. EB nr. C 123, 15. 5. 1992, bls. 7.

(2) Stjttíð. EB nr. C 313, 30. 11. 1992, bls. 38.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 16. nóvember 1992 (Stjttíð. EB nr. C 337, 21. 12. 1992, bls. 17). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 16. desember 1993 (Stjttíð. EB nr. C 137, 19. 5. 1994, bls. 1). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 9. mars 1994 (Stjttíð. EB nr. C 91, 28. 3. 1994).

(4) Stjttíð. EB nr. C 136, 4. 6. 1985, bls. 1.

(5) Stjttíð. EB nr. L 109, 26. 4. 1983, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 88/182/EBE (Stjttíð. EB nr. L 81, 26. 3. 1988, bls. 75).

(6) Stjttíð. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 23.

Æskilegt er því að aðildarríkin geti, eins og kveðið er á um í 5. mgr. 100. gr. a í sáttmálanum, gert bráðabirgðaráðstafanir til að takmarka eða banna markaðssetningu eða notkun skemmtibáta eða íhluta þeirra í þeim tilvikum þegar þeir hafa í för með sér umtalsverða hættu fyrir öryggi manna, og eftir því sem við á, húsdýra eða eigna, að því tilskildu að ráðstafanirnar heyri undir eftirlitskerfi bandalagsins.

Þeir sem ákvörðunin, sem tekin er með hliðsjón af þessari tilskipun, beinist að skulu fá upplýsingar um rök fyrir henni og hvaða möguleika þeir hafa til að áfrýja henni.

Nauðsynlegt er að kveða á um aðlögunarfyrirkomulag sem gerir kleift að markaðssetja og taka í notkun skemmtibáta og íhluta þeirra sem samræmast innlendum reglum sem í gildi eru daginn sem tilskipun þessi er samþykkt.

Í þessari tilskipun eru engin ákvæði sem miða að því að takmarka notkun skemmtibáta eftir að þeir hafa verið teknir í notkun.

Smíði skemmtibáta getur haft áhrif á umhverfið þar eð bátar geta gefið frá sér mengandi efni. Því er nauðsynlegt að í þessari tilskipun séu ákvæði um verndun umhverfisins enda snerti þessi ákvæði smíði skemmtibáta og bein áhrif hennar á umhverfið.

Ákvæði þessarar tilskipunar skulu ekki hafa áhrif á rétt aðildarríkjanna, í samræmi við sáttmálann, til að mæla fyrir um þær kröfur varðandi siglingar á siglingaleiðum sem þeir álíta nauðsynlegar til að vernda umhverfi, gerð vatnaleiða og til að tryggja öryggi þeirra, að því tilskildu að bátunum verði ekki breytt á einhvern þann veg sem ekki er tilgreint í þessari tilskipun.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. KAFLI

1. gr.

1. Þessi tilskipun tekur ekki til skemmtibáta, hálfsmíðaðra báta og íhluta þeirra sem um getur í II. viðauka, hvort sem þeir eru samsettir eða ósamsettir.
2. „Skemmtibátur“ merkir allar tegundir af bátum, óháð knúningsmáta, frá 2,5 m til 24 m að skrokklengd, mælt í samræmi við viðeigandi samhæfða staðla, ætlaður til íþróttu og tómsunda. Sú staðreynd að hægt er að nota sama bátinn til leiguflutninga eða til að kenna skemmtisiglingar ætti ekki að koma í veg fyrir að hann heyri undir tilskipun þessa þegar hann er settur á markað í tómsundaskyni.
3. Eftirfarandi er undanskilið frá gildissviði þessarar tilskipunar:
  - a) bátar sem eru eingöngu ætlaðir til keppni, þar með taldir kappróðrabátar og árabátar til þjálfunar sem eru flokkaðir sem slíkir af framleiðendum;
  - b) kanóar og kajakar, gondólar og hjólabátar;

- c) seglbretti;
- d) vélknúin brimbretti, einkabátar og aðrir svipaðir vélknúinir bátar;
- e) upprunalegir sögulegir bátar og einstakar eftirlíkingar þeirra sem eru smíðaðir fyrir 1950 og sem eru alfarið smíðaðir úr upprunalegum efnivið og flokkaðir sem slíkir af framleiðendum;
- f) tilraunabátar, að því tilskildu að þeir verði ekki síðar meir settir á markað í bandalaginu;
- g) bátar smíðaðir til eigin nota, að því tilskildu að þeir verði ekki settir á markað í bandalaginu um fimm ára skeið;
- h) bátar sem sérstaklega er gert ráð fyrir að hafi áhöfn og flytji farþega í ábataskyni, með fyrirvara um 2. mgr., einkum þeir sem eru skilgreindir í tilskipun 82/716/ EBE frá 4. október 1982 um tæknilegar kröfur vegna skipa á skipgengum vatnaleiðum ⁽¹⁾, óháð farþegafjölda;
- i) kafbátar;
- j) svifbátar;
- k) skíðabátar.

2. gr.

Markaðssetning og heimild til notkunar

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að aðeins sé unnt að markaðssetja og taka í notkun vörurnar sem vísað er til í 1. mgr. 1. gr. í samræmi við fyrirhugaða notkun þeirra ef þær hafa ekki í för með sér hættu fyrir öryggi og heilsu manna, eignir eða umhverfið þegar þær eru smíðaðar og viðhaldið á réttan hátt.
2. Ákvæði þessarar tilskipunar skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríkin samþykki, í samræmi við sáttmálann, ákvæði varðandi siglingar á tilteknum siglingaleiðum til að vernda umhverfi, gerð vatnaleiða og til að tryggja öryggi þeirra, að því tilskildu að þetta geri ekki kröfu um að bátum verði breytt í samræmi við tilskipun þessa.

3. gr.

Grunnkröfur

Vörurnar sem um getur í 1. mgr. 1. gr. skulu uppfylla grunnkröfur um öryggi, heilsu, umhverfisvernd og neytendavernd sem kveðið er á um í I. viðauka.

4. gr.

Frjáls flutningur vara sem um getur í 1. mgr. 1. gr.

1. Aðildarríki skulu ekki banna, takmarka eða hindra að settar verði á markað eða teknar í notkun á yfirráðasvæði þeirra vörurnar sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og eru merktar CE-

⁽¹⁾ Stjót. EB nr. L 301, 28. 10. 1982, bls. 1.

merkinu sem um getur í IV. viðauka sem gefur til kynna samræmi þeirra við öll ákvæði þessarar tilskipunar, þar með taldar samræmingarreglurnar í II. kafla.

2. Aðildarríkin skulu ekki banna, takmarka eða hindra að settir verði á markað hálfsmíðaþír bátar ef bátasmiðurinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu eða einstaklingur sem er ábyrgur fyrir markaðssetningu lýsir því yfir, í samræmi við a-lið í III. viðauka, að þeir verði fullgerðir af öðrum.
3. Aðildarríkin skulu ekki banna, takmarka eða hindra að íhlutar sem um getur í II. viðauka og eru merktir með CE-merkinu, sem gefur til kynna samræmi þeirra við viðeigandi grunnkröfur, verði settir á markað og teknir í notkun, ef ætlunin er að setja þessa íhluti í skemmtibáta, í samræmi við yfirlýsingu, sem um getur í b-lið III. viðauka, frá framleiðandanum, viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu eða, í tilviki innflutnings frá þriðja landi, frá einstaklingi sem setur þessa íhluta á markað í bandalaginu.
4. Aðildarríki skulu ekki hindra, á kaupstefnum, vörusýningum, í auglýsingum o.s.frv. að vörurnar sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og eru ekki í samræmi við þessa tilskipun verði komið á framfæri, að því tilskildu að sjáanlegt tákni gefi greinilega til kynna að slíkar vörur megi ekki markaðssetja eða taka í notkun þar til samræmingu er náð.
5. Ef vörurnar sem um getur í 1. mgr. 1. gr. heyra undir aðrar tilskipanir á öðrum sviðum sem kveða einnig á um CE-merkingu skal hið síðarnefnda gefa til kynna að slíkar vörur uppfylli ákvæði slíkra tilskipana. Ef ein eða fleiri þessara tilskipana heimila framleiðandanum, á aðlögunartímabili, að velja hvaða fyrirkomulag hann vilji hafa skal CE-merkingin þó gefa til kynna að varan uppfylli aðeins ákvæði þeirra tilskipana sem framleiðandinn notar. Í slíku tilviki skulu upplýsingar í þessum tilskipunum, eins og þær birtast í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins, tilgreindar í skjölum, auglýsingum eða leiðbeiningum sem krafist er í þessum tilskipunum og fylgja slíkum vörum.

5. gr.

Aðildarríki skulu ganga út frá því að vörurnar sem um getur í 1. mgr. 1. gr., og eru í samræmi við viðeigandi innlenda staðla sem samþykktir eru samkvæmt samhæfðum stöðlum, uppfylli grunnkröfurnar sem um getur í 3. gr. ef tilvísanir í þá hafa verið birtar í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins. Aðildarríkin skulu birta tilvísanir í slíka innlenda staðla.

6. gr.

1. Ef aðildarríki eða framkvæmdastjórnin er þeirrar skoðunar að samhæfðu staðlarnir sem um getur í 5. gr. uppfylli ekki grunnkröfurnar sem um getur í 3. gr. ber framkvæmdastjórninni eða aðildarríkinu að tilkynna það nefndinni sem komið er á fót samkvæmt tilskipun 83/189/

EBE og gera grein fyrir ástæðunum. Nefndin skilar álitum eins fljótt og auðið er.

Með hliðsjón af álitum nefndarinnar tilkynnir framkvæmdastjórnin aðildarríkjunum hvort afturkalla eigi viðkomandi staðla í ritunum sem um getur í 5. gr.

2. Framkvæmdastjórnin getur, samkvæmt 3. mgr., samþykkt hvaða viðeigandi ráðstöfun sem er í því skyni að tryggja að þessi tilskipun sé notuð eins alls staðar.
3. Framkvæmdastjórnin nýtur aðstoðar fastanefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

Fastanefndin setur sér starfsreglur.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitum sínu fyrir þau tímamörk sem formanni er heimilt að setja, eftir því hversu brýnt málið er, ef nauðsynlegt með því að greiða atkvæði.

Álitid skal skráð í fundargerð. Þar að auki hefur hvert aðildarríki rétt á að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina.

Framkvæmdastjórnin skal taka ýtrasta tillit til álits nefndarinnar. Henni ber að greina nefndinni frá því með hvaða hætti álit hennar var haft til hliðsjónar.

4. Því til viðbótar getur fastanefndin skoðað allar spurningar sem vakna varðandi beitingu þessarar tilskipunar, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni fulltrúa aðildarríkis.

7. gr.

Öryggisákvæði

1. Þegar aðildarríki kemst að raun um að skemmtibátar eða íhlutar þeirra sem um getur í II. viðauka, merktir með CE-merkinu sem um getur í IV. viðauka, rétt smíðaþír, útbúnir, viðhaldið og notaðir á fyrirhugaðan hátt, geti stofnað öryggi og heilsu manna í hættu og skaðað eignir eða umhverfið ber því að gera allar viðeigandi tímabundnar ráðstafanir til að innkalla þá af markaðinum eða banna eða takmarka markaðssetningu þeirra eða að þeir verði teknir í notkun.

Hlutaðeigandi aðildarríki ber að tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um allar slíkar ráðstafanir og tilgreina ástæðurnar fyrir ákvörðun sinni, meðal annars hvort skortur á samræmi stafi af því að:

- a) grunnkröfurnar sem um getur í 3. gr. eru ekki uppfylltar;
- b) stöðlunum sem um getur í 5. gr. hafi verið beitt á rangan hátt, svo framarlega sem staðhæft hefur verið að þessum stöðlum hafi verið beitt;

- c) annmarkar eru á stöðlunum sem um getur í 5. gr.
2. Framkvæmdastjórnin skal hafa samráð við hlutaðeigandi aðila hið fyrsta. Telji framkvæmdastjórnin, að höfðu slíku samráði, að:
- ráðstafanirnar séu réttmætar ber henni þegar í stað að tilkynna það aðildarríkinu sem greip fyrst til ráðstafananna og hinum aðildarríkjunum. Þegar ákvörðunin sem um getur í 1. mgr. á rætur að rekja til annmarka á stöðlunum ber framkvæmdastjórninni, að höfðu samráði við hlutaðeigandi aðila, að leggja málið innan tveggja mánaða fyrir nefndina sem um getur í 1. mgr. 6. gr. ef aðildarríkið sem greip til ráðstafananna hefur í hyggju að halda þeim áfram og hefja málsmeðferð þá sem um getur í 1. mgr. 6. gr.,
  - ráðstafanirnar séu óréttmætar ber henni þegar í stað að tilkynna það aðildarríkinu sem greip fyrst til ráðstafananna og framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu.
3. Ef íhluti sem samræmist ekki ákvæðum II. viðauka er merktur með CE-merkinu skal aðildarríki sem hefur lögsögu yfir hverjum þeim sem sá um merkinguna gera viðeigandi ráðstafanir. Þetta aðildarríki tilkynnir hinum aðildarríkinu og framkvæmdastjórninni um þetta.
4. Framkvæmdastjórninni ber að sjá til þess að aðildarríkin fái upplýsingar um framhald og lyktir þessa máls.

II. KAFLI

Samræmismat

8. gr.

Áður en framleiðsla og markaðssetning hefst sem um getur í 1. mgr. 1. gr. skal framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu fara eftir eftirfarandi reglum um bátahönnunarflokka A, B, C og D eins og um getur í 1. lið í I. viðauka.

1. Flokkar A og B
- fyrir báta með skrokk lengd undir 12 m; innri framleiðslustýring og prófanir (aðferðareining Aa) sem um getur í VI. viðauka,
  - fyrir báta með skrokk lengd frá 12 m til 24 m; EB-gerðarprófun (aðferðareining B) sem um getur í VII. viðauka ásamt aðferðareiningu C (gerðarsamræmi) sem um getur í VIII. viðauka eða einhver af eftirfarandi aðferðareiningum: B + D eða B + F eða G eða H.
2. Flokkur C
- a) fyrir báta með skrokk lengd frá 2,5 m til 12 m:

- þar sem samhæfðir staðlar varðandi liði 3.2 og 3.3 í I. viðauka eru uppfylltir; innri framleiðslustýring (aðferðareining A) sem um getur í V. viðauka,

- þar sem samhæfðir staðlar varðandi liði 3.2 og 3.3 í I. viðauka eru ekki uppfylltir; innri framleiðslustýring ásamt prófunum (aðferðareining Aa) sem um getur í VI. viðauka.

- b) fyrir báta með skrokk lengd frá 12 m til 24 m; EB-gerðarprófun (aðferðareining B) sem um getur í VII. viðauka ásamt aðferðareiningu C (gerðarsamræmi) sem um getur í VIII. viðauka eða einhver af eftirfarandi aðferðareiningum: B + D eða B + F eða G eða H.

3. Flokkur D

Fyrir báta með skrokk lengd frá 2,5 m til 24 m; innri framleiðslustýring (aðferðareining A) sem um getur í V. viðauka.

4. Fyrir íhluta sem um getur í II. viðauka: ein af eftirfarandi aðferðareiningum: B + C eða B + D eða B + F eða G eða H.

9. gr.

Tilkynntir aðilar

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um þá aðila sem þeir hafa útnefnt til að inna verkefni af hendi sem lúta að reglum um samræmismat sem um getur í 8. gr., ásamt sérverkefnum sem þessir aðilar hafa verið útnefndir til að inna af hendi og kenninúmerin sem framkvæmdastjórnin hefur úthlutað þeim fyrirfram.

Framkvæmdastjórnin skal birta skrá yfir tilkynnta aðila, ásamt skrá yfir kenninúmerin sem hún hefur úthlutað þeim og verkefni sem þeim hefur verið tilkynnt um að inna af hendi, í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins. Hún skal sjá til þess að þessi skrá verði uppfærð.

2. Aðildarríkin skulu nota viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í XIV. viðauka til að meta hvaða aðila eigi að útnefna. Litið skal svo á að aðilar sem uppfylla matsviðmiðanirnar sem ákveðnar eru með samhæfðum stöðlum uppfylli þessar viðmiðanir.
3. Aðildarríki sem hefur útnefnt aðila skal draga útnefninguna til baka ef aðilinn telst ekki lengur uppfylla viðmiðanirnar sem um getur í XIV. viðauka. Það skal án tafar tilkynna það framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum.

III. KAFLI**CE-merki****10. gr.**

1. Skemmtibátar og íhlutar þeirra sem um getur í II. viðauka sem álitid er að samræmist grunnkröfunum sem um getur í 3. gr. skulu merktir með CE-samræmismerkinu þegar þeir eru settir á markað.

2. CE-samræmismerkið, eins og það er sýnt í IV. viðauka, skal fest á skemmtibáta eins og tilgreint er í lið 2.2 í I. viðauka og á íhluta þeirra eins og tilgreint er í II. viðauka og/eða á umbúðir þeirra á greinilegan, læsilegan og óafmáanlegan hátt.

CE-merkinu skal fylgja kenninúmer tilkynnts aðila sem er ábyrgur fyrir því að reglunum í VI., IX., X., XI og XII. viðauka sé komið í framkvæmd.

3. Bannað er að festa á skemmtibáta merki eða áletranir sem geta valdið því að þriðju aðilar fái villandi upplýsingar um þýðingu og útfærslu CE-merkisins. Heimilt er að festa öll önnur merki á skemmtibáta og íhluta þeirra eins og um getur í II. viðauka og/eða á umbúðir þeirra, að því tilskildu að það geri CE-merkið ekki ógreinilegra eða ólæsilegra.

4. Eftirfarandi ákvæði gilda með fyrirvara um 7. gr.:

- a) ef aðildarríki heldur því fram að CE-merki hafi verið fest á rangan hátt er framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skyldugur að ráða bót á þessu samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í aðildarríkinu;
- b) ef áfram vantar á að ákvæðin séu uppfyllt skulu aðildarríkin gera allar viðeigandi ráðstafanir til að takmarka eða banna markaðssetningu vörunnar sem á í hlut eða til að tryggja að hún verði afturkölluð af markaðinum, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 7. gr.

IV. KAFLI**Lokaákvæði****11. gr.**

Færa skal haldgöð rök fyrir öllum ákvörðunum sem teknar eru á grundvelli þessarar tilskipunar og hafa í för með sér takmarkanir

á markaðssetningu eða heimild til að nota vörunnar sem um getur í 1. mgr. 1. gr. Ákvörðunin skal án tafar tilkynnt hlutaðeigandi aðila og honum um leið kynnt þau lagaúrræði sem hann getur nýtt sér samkvæmt gildandi lögum í viðkomandi aðildarríki og sá frestur sem hann hefur til þess.

12. gr.

Framkvæmdastjórnin skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að gögn sem hafa þýðingu fyrir ákvarðanir varðandi framkvæmd þessarar tilskipunar verði aðgengileg.

13. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 16. desember 1995. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Aðildarríkin skulu beita þessum ákvæðum frá 16. júní 1996 að telja.

Fastanefndin sem um getur í 3. mgr. 6. gr. getur hafið störf frá og með þeim degi sem tilskipun þessi tekur gildi. Aðildarríkin geta frá þeim degi gert þær ráðstafanir sem um getur í 9. gr.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Aðildarríkin skulu samþykkja markaðssetningu og heimila notkun varanna sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og samræmast reglum sem í gildi eru á yfirráðasvæði þeirra á þeim degi sem tilskipun þessi tekur gildi, í fjögur ár frá þeim degi.

14. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins.

15. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. júní 1994.

Fyrir hönd

Evrópuþingsins,

E. KLEPSCH

forseti

Fyrir hönd ráðsins,

Y. PAPANTONIOU

forseti

VIÐAUKI I

GRUNNÖRYGGISKRÖFUR UM HÖNNUN OG SMÍÐI SKEMMTIBÁTA

1. HÖNNUNARFLOKKAR FYRIR BÁTÁ

Hönnunarflokkur	Vindhraði (á Beaufort-kvarða)	Marktæk ölduhæð (H, 1/3 m)
A - Haffærir bátar	meiri en 8	hærri en 4
B - Grunnsevisbátar	8 eða minna	4 eða lægri
C - Strandbátar	6 eða minna	2 eða lægri
D - Bátar á vötnum og	4 eða minna	0,5 eða lægri

Skilgreiningar:

- A. HAFFÆRIR BÁTAR: Hannaðir fyrir lengri ferðir þar sem vindhraði getur mælst meiri en 8 vindstig (á Beaufort-kvarða<) og marktæk ölduhæð 4 m eða hærri og fyrir báta sem eru að mestu sjálfbjarga.
- B. GRUNNSEVISBÁTAR: Hannaðir fyrir ferðir á grunnsævi þar sem vindhraði getur mælst 8 vindstig eða minna og marktæk ölduhæð 4 m eða lægri.
- C. STRANDBÁTAR: Hannaðir fyrir ferðir við strendur, á stórum flóum, í ármynni, vötnum og ám þar sem vindhraði getur mælst 6 vindstig eða minna og ölduhæð 2 m eða lægri.
- D. BÁTAR Á VÖTNUM OG VATNALEIDUM: Hannaðir fyrir ferðir á litlum vötnum, ám og skurðum þar sem vindhraði getur mælst 4 vindstig eða minna og marktæk ölduhæð 0,5 m eða lægri.

Bátar í hverjum flokki skulu hannaðir og smíðaðir þannig að þeir standist þessar færðreytur að því er varðar stöðugleika, uppdrift og aðrar viðeigandi grunnkröfur sem taldar eru upp í I. viðauka og að þeir hafi góða stjórnhæfniseiginleika.

2. ALMENNAR KRÖFUR

Skemmtibátar og íhlutar þeirra sem um getur í II. viðauka skulu samræmast grunnkröfunum sem gilda um þá.

2.1. Auðkenni bátsskrokka

Á skrokkum allra báta skal vera kenninúmer ásamt eftirfarandi upplýsingum:

- flokkunarnúmer framleiðanda,
- framleiðsluland,
- sérstakt raðnúmer,
- framleiðsluár,
- árgerð.

Í viðeigandi samhæfðum stöðlum eru nákvæmar upplýsingar um þessar kröfur.

2.2. Auðkennisplata framleiðanda

Á sérhverjum báti skal vera varanlega fest plata, aðgreind frá kenninúmeri skrokksins þar sem eftirfarandi upplýsingar eru tilgreindar:

- nafn framleiðanda,
- CE-merki (sjá IV. viðauka),
- bátahönnunarflokkur í samræmi við 1. lið,
- hámarksfarmur sem framleiðandi mælir með í samræmi við lið 3.6,
- fjöldi einstaklinga sem báturinn er hannaður fyrir á siglingu.

2.3. Vernd gegn því að fólk falli útbyrðis og búnaður til að ná fólki um borð aftur

Bátur skal í samræmi við hönnunarflokk vera þannig hannaður að lágmarkshætta sé á að fólk falli útbyrðis og að auðveldlega sé hægt að bjarga því um borð aftur.

2.4. Útsýni frá þeim stað þar sem stýrt er

Á vélknúnum bátum skal sá sem er við stjórnvölin, við eðlilega notkun (hraði og farmur), hafa gott útsýni til allra átta.

2.5. Handbók eiganda

Í hverjum báti skal vera handbók eiganda á einu eða fleiri opinberum bandalagstungumálum sem aðildarríkið, þar sem bátarnir eru markaðssettir, tekur ákvörðun um í samræmi við sáttmála Evrópubandalagsins. Í þessari handbók skal athyglinni sérstaklega beint að eld- og lekahættu og í henni skulu vera þær upplýsingar sem tilgreindar eru í liðum 2.2, 3.6 og 4 ásamt þyngd bátsins án farms í kílógrömmum.

3. STYRKUR OG KRÖFUR UM SMÍÐI

3.1. Smíði

Efnisval og efnissamsetning ásamt smíðinni skal tryggja að bátar séu vel traustir að öllu leyti. Sérstaka athygli skal veita hönnunarflokkinum samkvæmt 1. lið og hámarksfarmi sem framleiðandi mælir með í samræmi við lið 3.6.

3.2. Stöðugleiki og fríborð

Báturinn skal vera nægilega stöðugur og hafa fríborð samkvæmt hönnunarflokkinum í samræmi við 1. lið og bera þann hámarksfarm sem framleiðandi mælir með í samræmi við lið 3.6.

3.3. Uppdrift og flot

Báturinn skal þannig smíðaður að tryggt sé að hann hafi uppdriftseiginleika sem eru viðeigandi fyrir hönnunarflokkinn í samræmi við lið 1.1 og hámarksfarm sem framleiðandi mælir með í samræmi við lið 3.6. Allir fjölskrokka bátar sem eru íbúðarhæfir skulu þannig hannaðir að þeir hafi nægilega uppdrift til að geta flotið á hvolfi.

Bátar styttri en 6 m sem hafa tilhneigingu til að borðfyllast þegar þeir eru notaðir í þeirra hönnunarflokki skulu útbúnir með viðeigandi flotbúnaði þegar þannig aðstæður eru fyrir hendi.

3.4. Op á skrokki, þilfari og yfirbyggingu

Op á skrokki, þilfari og yfirbyggingu skulu ekki skerða styrk bátsins eða vatns- og vindheldni hans þegar þau eru lokuð.

Gluggar, kýraugu, hurðir og lestarlúgur skulu standast vatnsþrýsting sem þau verða fyrir vegna sérstakrar staðsetningar ásamt staðbundnum þunga einstaklinga sem ganga um þilfarið.

Búnaður, fyrir neðan sjólínu, í samræmi við hámarksfarm sem framleiðandi mælir með, hannaður þannig að hægt er að hleypa vatni inn eða út úr skrokknum, skal hafa lokunarbúnað sem auðvelt er að komast að.

3.5. Borðfylling

Allir bátar skulu hannaðir þannig að lágmarkshætta sé á að þeir sökkvi.

Sérstaka athygli skal veita:

- stjórnklefum og brunnum sem eiga að hafa sjálfræsandi búnað eða einhvern annan búnað til að losa vatn úr bátum,
- loftræstibúnaði,
- losun vatns með dælum eða öðrum búnaði.

3.6. Hámarksfarmur sem framleiðandi mælir með

Hámarksfarmur sem framleiðandi mælir með (í kílógrömmum), af eldsneyti, vatni, birgðum, ýmis konar búnaði og fólki, sem báturinn er hannaður fyrir, eins og tilgreint er á auðkennisplötu framleiðanda, skal ákvarðaður í samræmi við hönnunarflokkinn (1. liður), stöðugleika og fríborð (liður 3.2) og uppdrift og flot (liður 3.3).

3.7. Geymsla gúmmíbjörgunarbáta

Allir bátar í flokki A og B ásamt bátum í flokki C og D sem eru lengri en 6 m skulu hafa einn eða fleiri geymslustaði fyrir gúmmíbjörgunarbáta sem eru nógu stórir til að rúma þann fjölda fólks sem bátur er hannaður fyrir og sem framleiðandi mælir með.

3.8. Neyðarútgangar

Allir íbúðarhæfir fjölskrokka bátar sem eru lengri en 12 m skulu hafa neyðarútganga sem hægt er að nota ef bátum hvolfir.

Allir íbúðarhæfir bátar skulu hafa neyðarútganga sem hægt er að nota ef eldur kemur upp.

3.9. Lega við akkeri, lega við bryggju og bátar í togi

Allir bátar, að teknu tilliti til hönnunarflokks þeirra og einkenna, skulu útbúnir með einum eða fleiri styrktum festipunktum eða öðrum búnaði fyrir akkeri, landfestar og dráttartaugar.

4. STJÓRNHÆFNISEIGINLEIKAR

Framleiðandinn skal tryggja að stjórnhæfniseiginleikar báta séu viðunandi fyrir kraftmestu vélina sem báturinn er hannaður og smíðaður fyrir. Í handbók eiganda skal gefið upp hámarksvélarafl fyrir allar vélar í skemmtibátum, í samræmi við samhæfðan staðal.

5. KRÖFUR UM UPPSETNINGU

5.1. Vélar og vélarrúm

5.1.1. Innanborðsvél

Öllum innanborðsvélum skal komið fyrir í rými sem er aðskilið íbúðarhluta þannig að eldhætta eða hætta á útbreiðslu elds og hætta af völdum eiturgufa, hita, hávaða eða titrings sé í lágmarki.

Vélarhlutar og aukahlutir sem hafa þarf reglulegt eftirlit og/eða umsjón með skulu vera aðgengilegir.

Einangrunarefni innan á vélarrúmi skal vera eldþolið.

5.1.2. Loftræsting

Í vélarrúmi skal vera loftræsting. Tryggilega skal gengið frá öllum loftopum þannig að vatn komist ekki inn í vélarrúmið.

5.1.3. Óvarðir vélarhlutar

Allir óvarðir vélarhlutar sem hreyfast eða eru heitir og geta valdið slysum á mönnum skulu varðir vel nema vélin sé með hlíf eða hún umlukin á einhvern hátt.

5.1.4. Gangsetning utanborðsvélar

Allir bátar með utanborðsvél skulu hafa búnað sem kemur í veg fyrir að vélin fari í gang þegar hún er í gír, nema:

- a) þegar vélin framleiðir minni kyrrukný en 500 njúton (N);
- b) þegar vélin er útbúin með eldsneytisgjafahemli sem takmarkar kný við 500 N þegar vélin er sett í gang.

5.2. Eldsneytiskerfi

5.2.1. Almennt

Búnaður og fyrirkomulag varðandi áfyllingu og loftræstingu eldsneytisgeymis og geymslu eldsneytis og eldsneytisbirgða skal þannig hannaður og úr garði gerður að sem minnst hætta sé á íkvikun og sprengingu.

5.2.2. Eldsneytisgeymar

Tryggilega skal gengið frá eldsneytisgeymum, leiðslum og slöngum og þær aðskildar eða varðar gegn öllum hitagjöfum. Efnið sem geymarnir eru smíðaðir úr og útfærsla þeirra skal vera í samræmi við rými þeirra og eldsneytisgerð. Allir geymar skulu hafa loftræstibúnað.

Fljótandi eldsneyti með lægra kveikjumark en 55°C skal geymt í geymum sem eru ekki hluti af bátsskrokknum og eru:

- a) einangraðir frá vélarrúminu og öllum öðrum kveikjugjöfum;
- b) aðskildir íbúðarhlutum.

Geyma má fljótandi eldsneyti með hærra kveikjumark en 55°C í geymum sem eru hluti af bátsskrokknum.

5.3. Rafmagnskerfið

Rafmagnskerfi skulu þannig hönnuð og úr garði gerð að bátur starfi rétt við eðlilega notkun og að sem minnst hætta sé á íkvikun og raflosti.

Allar straumrásir, nema straumrásir til að ræsa vélar, sem eru hlaðnar með rafhlöðum, skulu varðar gegn ofhleðslu og skammhlaupi.

Loftræsting skal vera til staðar til að koma í veg fyrir uppsöfnun lofttegunda frá rafhlöðum. Tryggilega skal gengið frá rafhlöðum og þær varðar gegn ágangi vatns.

5.4. Stýribúnaður

5.4.1. Almenn

Stýribúnaður skal þannig hannaður, smíðaður og uppsettur að yfirfærsla stýrisaðgerða sé vandkvæðalaus við allar fyrirsjáanlegar aðstæður.

5.4.2. Neyðarbúnaður

Seglbátar og vélbátar með einfaldri innanborðsvél og fjarstýrðum stýribúnaði skulu hafa neyðarbúnað sem gerir kleift að stýra bátum á litlum hraða.

5.5. Gaskerfi

Gaskerfi til heimilisnota skal vera þeirrar gerðar sem notar gas í uppgufuðu formi og skal þannig hannað og uppsett að ekki sé hætta á leka og sprengingu og auðvelt sé að athuga hvort um leka sé að ræða. Efni sem notað er og íhlutar skulu henta þeirri gastegund sem notuð er til að standast ytra álag sem búast má við á siglingu.

Öll tæki skulu hafa búnað sem tryggir öruggan loga á öllum brennurum Sérhvert tæki sem gengur fyrir gasi skal fá gas eftir sérgrein í dreifikerfinu og hafa sérstakan loka. Nægileg loftræsting skal vera til staðar til að koma í veg fyrir hættu af völdum leka og eldsneytis.

Allir bátar með varanlega uppsettu gaskerfi skulu útbúnir með rými til að geyma gaskúta. Rýmið skal aðskilið íbúðarhluta, aðeins aðgengilegt utan frá og með loftræstingu sem leiðir út undir bert loft til að gas sem sleppur út fari útbyrðis. Öll varanleg gaskerfi skulu prófuð eftir uppsetningu.

5.6. Eldvarnir

5.6.1. Almenn

Við val á búnaði sem settur er upp og innréttingu bátsins skal tekið tillit til eldhættu og útbreiðslu elds. Sérstaklega skal gæta að umhverfi tækja sem nota opinn eld, heitum svæðum eða vélum og hjálparhreyflum, olíu og eldsneytisýfirfalli, óvörðum olíu- og eldsneytisleiðslum og forðast skal að leggja rafmagnsleiðslur yfir heitum vélarhlutum.

5.6.2. Slökkvibúnaður

Bátar skulu útbúnir með slökkvibúnaði sem samsvarar eldhættunni. Bensínvéllarrými skal varið með þannig slökkvikerfi að ekki sé þörf á að opna rýmið ef kviknar í. Ef hreyfanleg slökkvitæki eru sett upp skal þeim komið þannig fyrir að auðvelt sé að komast að þeim og eitt þeirra skal þannig staðsett að auðvelt sé að ná í það frá aðalstýristað bátsins.

5.7. Siglingaljós

Ef siglingaljósum er komið fyrir skulu þau vera í samræmi við Colreg-reglugerðina frá 1972 eða CEVNI-reglugerðina, eftir því sem við á.

5.8. Komið í veg fyrir losun

Bátar skulu þannig smíðaðir að ekki sé hætt á að mengunarefni (olíu, eldsneyti o.s.frv.) verði losuð í sjóinn.

Bátar með salerni skulu annaðhvort hafa:

- a) safngeyma; eða
- b) útbúnað þar sem hægt er að hafa safngeyma tímabundið þegar báturinn fer um svæði þar sem losun mannaúrgangs er takmörkuð.

Þar að auki skulu öll rör fyrir mannaúrgang sem liggja gegnum bátsskrokkinn útbúin með tryggum lokunarbúnaði.

VIÐAUKI II

ÍHLUTAR

1. Eldvarinn búnaður fyrir innan- og utanborðsvélar.
2. Búnaður til að verja utanborðsvélar ef þær eru gangsettar í gír.
3. Stýrishjól, stýrisvélbúnaður og kapaleiningar.
4. Eldsneytisgeymar og eldsneytisleiðslur.
5. Forsmíðaðar lúgur og kýraugu.

VIÐAUKI III

YFIRLÝSING FRÁ BÁTASMIÐNUM EÐA VIÐURKENNDUM FULLTRÚA HANS MEÐ STAÐFESTU Í BANDALAGINU OG ÞEIM SEM ER ÁBYRGUR FYRIR MARKAÐSSETNINGU

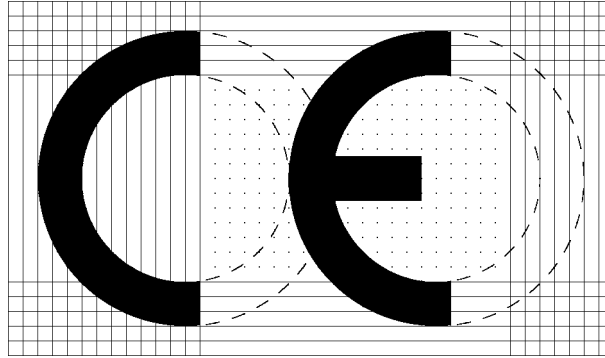
(2. og 3. mgr. 4. gr.)

- a) Í yfirlýsingu frá bátasmiðnum eða viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu, sem um getur í 2. mgr. 4. gr. (hálfsmíðaðir bátar), skal vera eftirfarandi:
- nafn og heimilisfang bátasmiðsins,
  - nafn og heimilisfang fulltrúa bátasmiðsins með staðfestu í bandalaginu eða, eftir því sem við á, þess sem er ábyrgur fyrir markaðssetningu,
  - lýsing á hálfsmíðaða bátum,
  - yfirlýsing um að aðrir aðilar sjái um að ljúka smíði hálfsmíðaða bátsins og að hann samræmist grunnkröfunum sem gilda um þetta smíðastig.
- b) Í yfirlýsingu frá bátasmiðnum, viðurkenndum fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu eða þeim aðila sem er ábyrgur fyrir markaðssetningu sem um getur í 3. mgr. 4. gr. (íhlutar) skal vera eftirfarandi:
- nafn og heimilisfang bátasmiðsins,
  - nafn og heimilisfang fulltrúa bátasmiðsins með staðfestu í bandalaginu eða, eftir því sem við á, þess sem er ábyrgur fyrir markaðssetningu,
  - lýsing á íhlutanum,
  - yfirlýsing um að íhlutinn samræmist viðeigandi grunnkröfum.

VIÐAUKI IV

CE-MERKI

CE-samræmismerki skal samanstanda af upphafsstöfunum „CE“ með eftirfarandi sniði:

Ef CE-merki er minnkað eða stækkað skal það gert þannig að hlutföllum framangreindrar teikningar sé haldið.

Hinir ýmsu hlutar CE-merkisins skulu vera sömu hæðar sem skal ekki vera undir 5 mm.

Á eftir CE-samræmismerki skal koma kenninúmer tilkynnts aðila, ef viðkomandi aðili tekur þátt í framleiðslueftirliti, og tveir öftustu tölustafirnir í árinu þegar CE-merkinu er komið fyrir.

VIÐAUKI V

INNRI FRAMLEIÐSLUSTÝRING

(aðferðareining A)

1. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu, sem rækir þær skyldur sem kveðið er á um í 2. lið, sér til þess og lýsir yfir að viðkomandi vörur fullnægi þeim kröfum tilskipunarinnar sem við þær eiga. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal setja CE-merkið á hvert vörueintak og gefa út skriflega samræmisýfirlýsingu (sjá XV. viðauka).
2. Framleiðandinn skal útbúa þau tækniskjöl sem lýst er í 3. mgr., og hann eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal varðveita þau tiltæk til skoðunar fyrir viðeigandi yfirvöld í landinu í minnst 10 ár eftir að síðasta vörueintak hefur verið framleitt.

Hafi hvorki framleiðandinn né viðurkenndur fulltrúi hans staðfestu í bandalaginu hvílir sú skylda að hafa tækniskjöl tiltæk á þeim aðila sem setur vöruna á markað í bandalaginu.
3. Með tækniskjölunum skal vera hægt að meta samræmi varanna við kröfur tilskipunarinnar. Þau skulu, að svo miklu leyti sem máli skiptir fyrir slíkt mat, lýsa hönnun, framleiðslu og notkun vörunnar (sjá XIII. viðauka).
4. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal geyma afrit af samræmisýfirlýsingunni með tækniskjölunum.
5. Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að við framleiðsluferli sé séð til þess að framleiddar vörur séu samkvæmt tækniskjölunum sem um getur í 2. lið og þeim kröfum tilskipunarinnar sem við þær eiga.

VIÐAUKI VI

INNRI FRAMLEIÐSLUSTÝRING ÁSAMT PRÓFUNUM

(aðferðareining Aa, 1. kostur)

Þessi aðferðareining er sett saman úr aðferðareiningu A, eins og um getur í V. viðauka, og eftirfarandi viðbótarkröfum:

Framleiðandinn eða aðilar fyrir hans hönd skulu gera eina eða fleiri eftirfarandi prófanir á einum eða fleiri bátum sem eru dæmigerðir fyrir framleiðslu framleiðanda eða framkvæma samsvarandi útreikninga eða eftirlit:

- stöðugleikaprófun í samræmi við lið 3.2 í grunnkröfunum,
- prófun á uppdriftseiginleikum í samræmi við lið 3.3 í grunnkröfunum

Eftirfarandi ákvæði gilda um báðar prófanir:

Prófanirnar, útreikningarnir eða eftirlitið skal framkvæmt á ábyrgð tilkynnts aðila sem framleiðandi velur. Meðan á framleiðslu stendur skal framleiðandi á ábyrgð tilkynnta aðilans setja kenninúmer hans á vöruna.

VIÐAUKI VII

EB-GERÐARPRÓFUN

(aðferðareining B)

1. Tilkyntur aðili gengur úr skugga um og vottar að sýni sem er einkennandi fyrir viðkomandi framleiðslu, uppfylli ákvæði viðeigandi tilskipunar sem við það eiga.
2. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal leggja inn umsókn um EB-gerðarprófun hjá tilkyntum aðila eftir vali framleiðandans.

Umsókn skal innihalda:

- nafn og heimilisfang framleiðandans og, ef viðurkenndur fulltrúi leggur inn umsóknina, einnig nafn hans og heimilisfang,
- skriflega yfirlýsingu um að sama umsókn hafi ekki verið lögð inn hjá öðrum tilkyntum aðila,
- tækniskjöl eins og lýst er í 3. lið.

Umsækjandi skal hafa tiltækt fyrir tilkynta aðilann eintak sem er dæmigert fyrir þá framleiðslu sem um er að ræða, hér eftir nefnt „gerð“(*).

Tilkynti aðilinn getur farið fram á að fá fleiri eintök sé þess þörf til að gera fyrirhugaðar prófanir.

3. Með tækniskjölunum skal vera hægt að meta samræmi vöru við kröfur tilskipunarinnar. Þau skulu, að svo miklu leyti sem þörf er á fyrir slíkt mat, lýsa hönnun, framleiðslu og notkun vörunnar (sjá XIII. viðauka).
4. Tilkynti aðilinn skal:
  - 4.1. rannsaka tækniskjölin, sannprófa að gerðin hafi verið framleidd í samræmi við tækniskjölin og ganga úr skugga um hvaða þættir hafa verið hannaðir samkvæmt viðeigandi ákvæðum staðlanna sem um getur í 5. gr., svo og hvaða íhlutar hafa verið hannaðir án þess að beita viðeigandi ákvæðum þessara staðla;
  - 4.2. þegar stöðlunum sem um getur í 5. gr. hefur ekki verið beitt, gera eða láta gera viðeigandi athuganir og nauðsynlegar prófanir til að kanna hvort þær lausnir sem framleiðandi hefur valið uppfylla grunnkröfur tilskipunarinnar;
  - 4.3. þegar framleiðandi hefur kosið að beita viðeigandi stöðlum, gera eða láta gera viðeigandi athuganir og nauðsynlegar prófanir til að kanna hvort þeim hefur í raun verið beitt;
  - 4.4. semja við umsækjandann um hvar athuganir og nauðsynlegar prófanir skuli fara fram.
5. Uppfylli gerðin viðkomandi ákvæði þessarar tilskipunar skal tilkynti aðilinn gefa út vottorð um EB-gerðarprófun til handa umsækjandanum. Vottorðið skal innihalda nafn og heimilisfang framleiðandans, niðurstöður athugunarinnar, skilyrði fyrir því að það sé í gildi og nauðsynlegar upplýsingar til að bera megi kennsl á þá gerð sem hlotið hefur samþykki.

Skrá yfir þau tækniskjöl sem við eiga skal vera viðauki við vottorðið og afrit geymt hjá tilkynta aðilanum.

Ef framleiðanda er neitað um vottorð um gerðarprófun skal tilkynnti aðilinn gera ítarlega grein fyrir ástæðum fyrir neituninni.

6. Umsækjandi skal upplýsa tilkynnta aðilann, sem geymir tækniskjölín er varða EB-gerðarprófunarvottorðið um allar breytingar á hinni samþykktu vöru sem þarfnast viðbótarsamþykkis þar sem slíkar breytingar geta haft áhrif á samræmi við grunnkröfur eða notkunarskilyrði sem mælt er fyrir um. Þetta viðbótarsamþykki er veitt sem viðbót við upphaflega EB-gerðarprófunarvottorðið.
7. Allir tilkynntir aðilar skulu senda öðrum tilkynntum aðilum viðeigandi upplýsingar um EB-gerðarprófunarvottorð og viðbætur við þau sem gefin hafa verið út eða afturkölluð.
8. Aðrir tilkynntir aðilar geta fengið afrit af EB-gerðarprófunarvottorðum og/eða viðbótum við þau. Viðaukarnir við vottorðin skulu vera tiltæk öðrum tilkynntum aðilum.
9. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal geyma, auk tækniskjala, afrit af EB-gerðarprófunarvottorðinu og viðbótum við það í minnst 10 ár eftir að síðasta vörueintak hefur verið framleitt.

Hafi hvorki framleiðandinn né viðurkenndur fulltrúi hans staðfestu í bandalaginu hvílir sú skylda að hafa tækniskjöl tiltæk á þeim aðila sem setur vöruna á markað í bandalaginu.

VIÐAUKI VIII

SAMRÆMI VIÐ GERÐ

(aðferðareining C)

1. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu sér til þess og lýsir yfir að viðkomandi vörur séu í samræmi við gerðina sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og fullnægi þeim kröfum tilskipunarinnar sem við þær eiga. Framleiðandi skal setja CE-merkið á hvert vörueintak og gefa út skriflega samræmisýfirlýsingu (sjá XV. viðauka).
2. Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framleiðsluferli tryggji að framleiddar vörur séu í samræmi við þá gerð sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og þær kröfur tilskipunarinnar sem við þær eiga.
3. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal geyma afrit af samræmisýfirlýsingunni í minnst 10 ár eftir að síðasta vörueintak hefur verið framleitt.

Hafi hvorki framleiðandinn né viðurkenndur fulltrúi hans staðfestu í bandalaginu, hvílir sú skylda að hafa tækniskjöl tiltæk á þeim aðila sem setur vöruna á markað í bandalaginu (sjá XIII. viðauka).

(*) Gerð getur náð yfir nokkrar útgáfur af vörunni að því tilskildu að mismunur þeirra hafi ekki áhrif á öryggisstig og aðrar kröfur er varða gæði vörunnar.

VIÐAUKI IX

GÆÐATRYGGING FRAMLEIÐSLU

(aðferðareining D)

1. Framleiðandi, sem rækir þær skyldur sem lýst er í 2. lið, sér til þess og lýsir yfir að viðkomandi vörur séu í samræmi við gerðina sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og fullnægi þeim kröfum tilskipunarinnar sem við þær eiga. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal setja CE-merkið á hvert vörueintak og gefa út skriflega samræmisyfirlýsingu (sjá XV. viðauka). CE-merkinu skal fylgja kenninúmer þess tilkynnta aðila sem ber ábyrgð á eftirliti eins og tilgreint er í 4. lið.
2. Framleiðandinn skal nota viðurkennt gæðakerfi við framleiðslu, lokaeftirlit og prófun á fullunninni vöru eins og tilgreint er í 3. lið og skal vera háður eftirliti eins og tilgreint er í 4. lið.
3. Gæðakerfi
- 3.1. Framleiðandinn skal leggja inn umsókn um mat á gæðakerfi sínu fyrir þær vörur sem um er að ræða hjá tilkynntum aðila eftir eigin vali.

Umsókn skal innihalda:

- allar upplýsingar sem máli skipta um þann vöruflokk sem um er að ræða,
  - gögn um gæðakerfið,
  - ef við á tækniskjöl um hina samþykktu gerð (sjá XIII. viðauka) og afrit af EB-gerðarprófunarvottorðinu.
- 3.2. Gæðakerfið á að tryggja að vörurnar séu í samræmi við þá gerð sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og viðeigandi kröfur þessarar tilskipunar.

Alla þá þætti, kröfur og ákvæði sem framleiðandi hefur tekið tillit til skal skjalfesta á kerfisbundinn og skipulegan hátt sem skriflegar reglur, aðferðir og leiðbeiningar. Þessi gögn um gæðakerfið verða að vera með þeim hætti að gæðaáætlanir, -skipulag, -handbækur og -skrár séu alltaf túlkaðar á sama hátt.

Gögnin skulu einkum innihalda fullnægjandi lýsingu á:

- gæðamarkmiðum og skipulagi, ábyrgð og valdi stjórnenda með tilliti til vörugæða,
  - aðferðum við framleiðslu, gæðastýringu og gæðatryggingu og þeim ferlum og kerfisbundnu aðgerðum sem nota skal,
  - þeim athugunum og prófunum sem gerðar verða fyrir, við og eftir framleiðslu, og hversu oft þær verða gerðar,
  - gæðaskýrslum, svo sem skoðunarskýrslum og prófunargögnum, kvörðunargögnum, skýrslum um menntun og hæfi starfsfólksins o.s.frv.,
  - hvernig fylgst er með því að tilskilin vörugæði hafi náðst, og að gæðakerfið sé skilvirkt.
- 3.3. Tilkynnti aðilinn skal meta gæðakerfið til þess að ákveða hvort það fullnægi kröfunum sem um getur í lið 3.2. Gert skal ráð fyrir samræmi við kröfurnar, ef í gæðakerfinu er beitt þeim samhæfða staðli sem við á.

Í úttektarhópnum skal að minnsta kosti vera einn maður sem hefur reynslu af mati við þá framleiðslutækni sem um er að ræða. Hluti af matsverkefninu skal vera matsheimsókn á framleiðslustað.

Ákvörðunin skal tilkynnt framleiðanda. Tilkynning skal innihalda niðurstöður athugunarinnar og rökstudda ákvörðun um mat.

- 3.4. Framleiðandinn skal skuldbinda sig til að rækja þær skyldur sem gæðakerfið, í þeirri mynd sem það hefur verið samþykkt, leggur honum á herðar og að viðhalda því svo að það sé fullnægjandi og skilvirkt.

Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal upplýsa þann tilkynnta aðila sem samþykkt hefur gæðakerfið um allar fyrirhugaðar breytingar á því.

Tilkynnti aðilinn skal meta þær breytingar sem lagðar eru til og ákveða hvort breytt gæðakerfi muni enn fullnægja kröfunum sem um getur í lið 3.2 eða hvort nýtt mat þurfi að fara fram.

Hann skal tilkynna framleiðandanum ákvörðun sína. Tilkynning skal innihalda niðurstöður athugunarinnar og rökstudda ákvörðun um mat.

4. Eftirlit á ábyrgð tilkynnta aðilans

- 4.1. Tilgangur eftirlits er að tryggja að framleiðandinn ræki þær skyldur sem viðurkennda gæðakerfið leggur honum á herðar.

- 4.2. Framleiðandinn skal veita tilkynnta aðilanum aðgang í eftirlitsskyni að framleiðslu-, eftirlits-, prófunar- og geymslustöðum og fá honum í hendur allar nauðsynlegar upplýsingar, einkum:

- gögn um gæðakerfið,
- gæðaskýrslur, svo sem skoðunarskýrslur og prófunargögn, kvörðunargögn, skýrslur um menntun og hæfi starfsfólksins o.s.frv.

- 4.3. Tilkynnti aðilinn skal með jöfnu millibili líta eftir því að framleiðandi viðhaldi gæðakerfinu og noti það og gefa framleiðanda úttektarskýrslu.

- 4.4. Að auki getur tilkynnti aðilinn komið óvænt í heimsókn til framleiðandans. Honum er þá heimilt að gera eða láta gera prófanir til að ganga úr skugga um að gæðakerfið vinni rétt, ef með þarf. Tilkynnti aðilinn skal gefa framleiðandanum skýrslu um heimsóknina og, hafi prófun farið fram, prófunarskýrslu.

5. Framleiðandinn skal í minnst 10 ár eftir að síðasta vörueintak hefur verið framleitt geyma tiltækt fyrir yfirvöld í landinu:

- skjölin sem um getur í öðrum undirlið í lið 3.1,
- gögn um þær breytingar sem um getur í annarri undirgrein í lið 3.4,
- þær ákvarðanir og skýrslur frá tilkynnta aðilanum sem um getur í síðustu undirgrein í liðum 3.4, 4.3 og 4.4.

6. Sérhver tilkynntur aðili skal veita öðrum tilkynntum aðilum þær upplýsingar sem máli skipta varðandi samþykki fyrir gæðakerfum, sem hafa verið veitt eða afturkölluð.

VIÐAUKI X

SANNPRÓFUN VÖRU

(aðferðareining F)

1. Í þessari aðferðareiningu er því lýst hvernig framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu prófar og vottar að vörur sem falla undir ákvæði 3. liðar séu í samræmi við gerðina sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og fullnægi viðeigandi kröfum tilskipunarinnar.
2. Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að framleiðsluferli tryggi að framleiddar vörur séu í samræmi við gerðina sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og við þær kröfur tilskipunarinnar sem við þær eiga. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal setja CE-merkið á hvert vörueintak og gefa út samræmisfirlýsingu (sjá XV. viðauka).
3. Tilkynti aðilinn skal gera viðeigandi athuganir og prófanir til þess að athuga samræmi vöru við kröfur tilskipunarinnar annaðhvort með því að athuga og prófa hvert vörueintak eins og tilgreint er í 4. lið eða með athugun og prófun á tölfræðilegum grundvelli eins og tilgreint er í 5. lið, eftir vali framleiðandans.
- 3.a Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal geyma afrit af samræmisfirlýsingunni í minnst 10 ár eftir að síðasta vörueintak hefur verið framleitt.
4. Sannprófun með athugun og prófun á hverju vörueintaki
  - 4.1. Hvert vörueintak skal sérstaklega athugað og prófanir sem við eiga, eins og mælt er fyrir um í viðeigandi staðli/stöðlum sem um getur í 5. gr. eða jafngildar prófanir, skulu gerðar til að sannreyna samræmi varanna við gerðina sem lýst er í EB-gerðarprófunarvottorðinu og viðeigandi kröfur tilskipunarinnar.
  - 4.2. Tilkynti aðilinn skal setja eða láta setja kenninúmer sitt á hvert samþykkt vörueintak og gefa út skriflegt samræmisvottorð með hliðsjón af þeim prófunum sem hafa verið gerðar.
  - 4.3. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal tryggja að hann geti útvegað samræmisvottorð tilkynta aðilans ef óskað er eftir því.
5. Tölfræðileg sannprófun
  - 5.1. Framleiðandinn skal leggja vörur sínar fram í einsleitum framleiðslueiningum og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framleiðsluferli tryggi að allar framleiðslueiningar verði einsleitar.
  - 5.2. Allar vörur skulu tiltækar til sannprófunar í einsleitum framleiðslueiningum. Slembiúrtak skal tekið úr hverri framleiðslueiningu. Vörueintök í úrtaki skulu athuguð hvert fyrir sig og viðeigandi prófanir, eins og mælt er fyrir um í viðeigandi staðli/stöðlum sem um getur í 5. gr., eða jafngildar prófanir gerðar til að tryggja samræmi við þær kröfur tilskipunarinnar sem við þau eiga og til að úrskurða hvort framleiðslueiningin sé samþykkt eða henni sé hafnað.
  - 5.3. Við tölfræðimeðferðina skal nota eftirtalda þætti:
    - tölfræðiaðferðina sem á að beita,
    - framkvæmdareiginleika úrtaksáætlunar.

- 5.4. Þegar um samþykka framleiðslueiningu er að ræða skal tilkynnti aðilinn setja eða láta setja kenninúmer sitt á hvert vörueintak og útbúa skriflegt samræmisvottorð með hliðsjón af þeim prófunum sem gerðar hafa verið. Öll vörueintök í framleiðslueiningunni má setja á markað nema þau sem ekki hafa reynst vera í samræmi.

Ef framleiðslueiningu er hafnað skal tilkynnti aðilinn eða þar til bær yfirvöld gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir að framleiðslueiningin sé sett á markað. Ef algengt er að framleiðslueiningum sé hafnað getur tilkynnti aðilinn stöðvað tölfræðilega sannprófun tímabundið.

Framleiðandinn getur á ábyrgð tilkynnta aðilans sett kenninúmer hans á vöruna meðan á framleiðslu stendur.

- 5.5. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal sjá til þess að hann geti útvegað samræmisvottorð tilkynnta aðilans ef óskað er.

VIÐAUKI XI

EININGARSANNPRÓFUN

(aðferðareining G)

1. Í þessari aðferðareiningu er því lýst hvernig framleiðandi sér til þess og lýsir yfir að viðkomandi vörur sem fengið hafa vottorð eins og um getur í 2. lið fullnægi þeim kröfum tilskipunarinnar sem við þær eiga. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans með staðfestu í bandalaginu skal setja CE-merkið á hvert vörueintak og gefa út skriflega samræmisfirlýsingu (sjá XV. viðauka).
2. Tilkynnti aðilinn skal athuga hvert einstakt vörueintak og gera viðeigandi prófanir eins og mælt er fyrir um í tilheyrandi staðli/stöðlum sem um getur í 5. gr., eða jafngildar prófanir til að tryggja samræmi við þær kröfur tilskipunarinnar sem við eiga.

Tilkynnti aðilinn skal setja eða láta setja kenninúmer sitt á hvert samþykkt vörueintak og útbúa samræmisvottorð með hliðsjón af þeim prófunum sem gerðar hafa verið.

3. Markmið tækniskjalanna er að gera kleift að meta samræmi við kröfur tilskipunarinnar og skilja hönnun, framleiðslu og notkun vörunnar (sjá XIII. viðauka).

VIÐAUKI XII

FULL GÆÐATRYGGING

(aðferðareining H)

1. Í þessari aðferðareiningu er því lýst hvernig framleiðandi sem rækir þær skyldur sem lýst er í 2. lið ábyrgist og lýsir yfir að viðkomandi vörur fullnægi þeim kröfum tilskipunarinnar sem við þær eiga. Framleiðandi skal setja CE-merkið á hvert vörueintak og gefa út skriflega samræmisfirlýsingu (sjá XV. viðauka). CE-merkinu skal fylgja kenninúmer þess tilkynnta aðila sem ber ábyrgð á eftirliti eins og tilgreint er í 4. lið.
2. Framleiðandinn skal nota viðurkennt gæðakerfi við hönnun, framleiðslu, lokaeftirlit og prófun eins og tilgreint er í 3. lið og skal vera háður eftirliti eins og tilgreint er í 4. lið.

3. Gæðakerfi

3.1. Framleiðandinn skal leggja inn umsókn um mat á gæðakerfi sínu hjá tilkynntum aðila.

Umsókn skal innihalda:

- allar upplýsingar sem máli skipta um þann vöruflokk sem um er að ræða,
- gögn um gæðakerfið.

3.2. Gæðakerfið á að tryggja að vörurnar séu í samræmi við þær kröfur tilskipunarinnar sem við þær eiga.

Alla þá þætti, kröfur og ákvæði sem framleiðandi hefur tekið tillit til skal skjalfesta á kerfisbundinn og skipulegan hátt sem skriflegar reglur, aðferðir og leiðbeiningar. Þessi gögn um gæðakerfið verða að vera með þeim hætti að gæðastefna og -aðferðir, svo sem gæðaáætlanir, -skipulag, -handbækur og -skrár séu alltaf túlkaðar á sama hátt.

Gögnin skulu einkum innihalda fullnægjandi lýsingu á:

- gæðamarkmiðum og skipulagi, ábyrgð og valdi stjórnenda með tilliti til gæða hönnunar og vöru,
- þeim tæknilegu hönnunarforskriftum, þar með töldum stöðlum, sem beita skal og, í þeim tilvikum sem stöðlumum sem um getur í 5. gr. verður ekki beitt að fullu, þeim aðferðum sem notaðar verða til að tryggja að þær grunnkröfur tilskipunarinnar sem eiga við vörurnar verði uppfylltar,
- þeirri tækni til stýringar og sannprófunar á hönnun og þeim aðferðum og kerfisbundnu aðgerðum sem beitt verður við hönnun varanna í þeim vöruflokki sem um ræðir,
- tilsvarendi aðferðum, ferlum og kerfisbundnum aðgerðum sem nota á við framleiðslu, gæðastýringu og gæðatryggingu,
- þeim athugunum og prófunum sem gerðar verða fyrir, við og eftir framleiðslu, og hversu oft þær verða gerðar,
- gæðaskýrslum, svo sem skoðunarskýrslum og prófunargögnum, kvörðunargögnum, skýrslum um menntun og hæfi starfsfólksins o.s.frv.,
- hvernig fylgst er með því að tilskilin hönnunar- og vörugæði hafi náðst, og að gæðakerfið sé skilvirkt.

3.3. Tilkynnti aðilinn skal meta gæðakerfið til þess að ákveða hvort það fullnægi kröfunum sem um getur í lið 3.2. Hann skal gera ráð fyrir samræmi við kröfurnar ef viðeigandi samhæfðum staðli (EN 29001) er beitt í gæðakerfinu.

Í úttektarhópnum skal að minnsta kosti vera einn maður með reynslu sem matsmaður við þá framleiðslutækni sem um er að ræða. Matið skal fela í sér heimsókn á athafnasvæði framleiðanda.

Ákvörðunin skal tilkynnt framleiðandanum. Tilkynning skal innihalda niðurstöður athugunarinnar og rökstudda ákvörðun um mat.

3.4. Framleiðandinn skal skuldbinda sig til að rækja þær skyldur sem gæðakerfið, í þeirri mynd sem það hefur verið samþykkt, leggur honum á herðar og að viðhalda því svo að það sé fullnægjandi og skilvirkt.

Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans skal upplýsa þann tilkynnta aðila sem hefur viðurkennt gæðakerfið um allar fyrirhugaðar breytingar á því.

Tilkynnti aðilinn skal meta þær breytingar sem lagðar eru til og ákveða hvort breytt gæðakerfi muni enn fullnægja kröfunum sem um getur í lið 3.2 eða hvort nýtt mat þurfi að fara fram.

Hann skal tilkynna framleiðandanum ákvörðun sína. Tilkynning skal innihalda niðurstöður athugunarinnar og rökstudda ákvörðun um mat.

4. EB-eftirlit á ábyrgð tilkynnta aðilans
  - 4.1. Tilgangur eftirlits er að tryggja að framleiðandinn ræki þær skyldur sem viðurkennda gæðakerfið leggur honum á herðar.
  - 4.2. Framleiðandinn skal veita tilkynnta aðilanum aðgang í eftirlitsskyni að þeim stöðum þar sem fram fer framleiðsla, eftirlit, prófun og einnig geymslustöðum og fá honum í hendur allar nauðsynlegar upplýsingar, einkum:
    - gögn um gæðakerfið,
    - gæðaskýrslur frá hönnunarhluta gæðakerfisins, svo sem niðurstöður greininga, útreikninga, prófana o.s.frv.,
    - gæðaskýrslur frá framleiðsluhluta gæðakerfisins, svo sem skoðunarskýrslur og prófunargögn, kvörðunargögn, skýrslur um menntun og hæfi starfsfólksins o.s.frv.
  - 4.3. Tilkynnti aðilinn skal með jöfnu millibili líta eftir því að framleiðandi viðhaldi gæðakerfinu og noti það og gefa framleiðandanum úttektarskýrslu.
  - 4.4. Að auki getur tilkynnti aðilinn komið óvænt í heimsókn til framleiðandans. Honum er þá heimilt að gera eða láta gera prófanir til að ganga úr skugga um að gæðakerfið vinni rétt, ef með þarf. Tilkynnti aðilinn skal gefa framleiðandanum skýrslu um heimsóknina og, hafi prófun farið fram, prófunarskýrslu.
5. Framleiðandinn skal í minnst 10 ár eftir að síðasta vörueintak hefur verið framleitt geyma tiltækt fyrir yfirvöld í landinu:
  - skjölin sem um getur í öðrum undirlið í lið 3.1,
  - gögn um þær breytingar sem um getur í annari undirgrein í lið 3.4,
  - þær ákvarðanir og skýrslur frá tilkynnta aðilanum sem um getur í síðustu undirgrein í liðum 3.4, 4.3 og 4.4.
6. Sérhver tilkynntur aðili skal veita öðrum tilkynntum aðilum þær upplýsingar sem máli skipta varðandi samþykki fyrir gæðakerfum sem veitt hafa verið eða afturkölluð.

VIÐAUKI XIII

TÆKNISKJÖL SEM FRAMLEIÐANDI LEGGUR FRAM

Í tækniskjöllum sem um getur í V., VII., VIII., IX. og XI. viðauka skulu vera öll viðeigandi gögn eða aðferðir sem framleiðandi notar til að tryggja að bátar og fhlutar þeirra samræmist grunnkröfunum sem eiga við um þá.

Tækniskjölin skulu gera kleift að meta samræmi við kröfur tilskipunarinnar og skilja hönnun, framleiðslu og notkun vörunnar.

Skjölin skulu innihalda, að svo miklu leyti sem máli skiptir fyrir matið:

- almenna lýsingu á gerðinni,
- heildarlýsingu á hönnun og framleiðsluteikningar og skýringarmyndir af íhlutum, samsettum hlutum, straumrásum o.fl.,
- lýsingar og útskýringar sem nauðsynlegar eru til að skilja umræddar teikningar og skýringarmyndir og fyrir notkun vörunnar,
- skrá yfir staðla sem getið er um í 5. gr. og sem beitt er að fullu eða að hluta og lýsingu á þeim lausnum sem valdar hafa verið, til að fullnægja grunnkröfum tilskipunarinnar þar sem stöðlunum sem getið er um í 5. gr. hefur ekki verið beitt,
- niðurstöður hönnunarútreikninga og athugana sem gerðar hafa verið o.s.frv.,
- prófunarskýrslur eða útreikninga um stöðugleika í samræmi við lið 3.2 í grunnkröfunum og um upprif í samræmi við lið 3.3 í grunnkröfunum.

VIÐAUKI XIV

LÁGMARKSSKILYRÐI SEM AÐILDARRÍKIN ÞURFA AÐ TAKA TILLIT TIL ÞEGAR ÞAU TILNEFNA SKOÐUNARAÐILA TIL AÐ FRAMKVÆMDA SANNPRÓFUN

1. Stjórnandi eða starfsmenn skoðunaraðilans sem annast sannprófanir mega ekki vera hönnuðir, framleiðendur, söluaðilar eða vinna við samsetningu þeirra báta eða íhluta þeirra sem þeir skoða né vera viðurkenndir fulltrúar neins þessara aðila. Þeir mega hvorki sjálfir né fyrir hönd annarra hafa bein afskipti af hönnun, smíði, markaðssetningu eða viðhaldi áður nefndra vara. Þetta útilokar þó ekki möguleikann á gagnkvæmum upplýsingum um tæknileg atriði milli framleiðandans og skoðunaraðilans.
2. Skoðunaraðilinn og starfsmenn hans sem annast sannprófanir skulu gæta þess að þær séu unnar af tæknilegri færni og faglegri ráðvændni og vera óháðir öllum áhrifum og þrýstingi, einkum af efnahagslegum toga, sem gæti haft áhrif á mat þeirra eða niðurstöður skoðunar, sérstaklega frá einstaklingum eða hópum einstaklinga sem hafa hagsmuna að gæta í sambandi við niðurstöður prófana.
3. Skoðunaraðilinn skal hafa yfir að ráða starfskröftum og búnaði sem nauðsynlegur er til að inna af hendi þá tæknivinnu og stjórnunarstörf sem tengjast sannprófun; einnig skal vera fyrir hendi nauðsynlegur búnaður til að framkvæma sannprófanir sem heyra til undantekninga.
4. Starfsmenn sem annast skoðun skulu hafa:
  - trausta tækni- og fagmenntun,
  - viðunandi þekkingu á kröfum sem gerðar eru til prófana sem þeir framkvæma og nægilega reynslu af slíkum prófunum,
  - kunnáttu í að gefa vottorð, greinargerðir og skýrslur sem skýra frá niðurstöðum prófananna.
5. Tryggja verður óhlutdrægni skoðunarmanna. Þóknun hvers og eins má hvorki byggjast á fjölda prófana né á niðurstöðum slíkra prófana.
6. Skoðunaraðilinn verður að hafa ábyrgðartryggingu, nema skoðunin sé á ábyrgð ríkisins á grundvelli landslaga eða framkvæmd á vegum aðildarríkisins.

7. Starfsmenn skoðunaraðilans eru bundnir þagnarskyldu um allt sem þeir fá vitneskju um í starfi sínu (nema gagnvart lögbærum stjórnvöldum í ríkinu þar sem þeir starfa) í samræmi við þessa tilskipun og sértilskipanir eða þau ákvæði sem kunna að vera í landslögum til að fara að þeim.

VIÐAUKI XV

SKRIFLEG SAMRÆMISYFIRLÝSING

1. Skrifleg yfirlýsing um samræmi við ákvæði tilskipunarinnar skal alltaf fylgja:
  - skemmtibátum og vera hluti af handbók eiganda (liður 2.5, I. viðauki),
  - íhlutunum sem um getur í II. viðauka.
2. Skriflega samræmisyfirlýsingin skal innihalda eftirfarandi ⁽¹⁾:
  - nafn og heimilisfang framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu ⁽²⁾,
  - lýsingu á skemmtibátnum ⁽³⁾ eða á íhlutum hans⁽³⁾,
  - tilvísanir í viðeigandi samhæfða staðla sem eru notaðir eða tilvísanir í forskriftir sem samræmisyfirlýsing miðast við,
  - eftir því sem við á, tilvísun í vottorð um EB-gerðarprófun sem gefið er út af tilkynntum aðila,
  - eftir því sem við á, nafn og heimilisfang tilkynnta aðilans,
  - auðkenni einstaklings sem hefur umboð til að undirrita fyrir hönd framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans með staðfestu í bandalaginu.

⁽¹⁾ og vera samin á þeim tungumálum sem fjallað er um í lið 2.5 í I. viðauka.

⁽²⁾ firmanafn og fullt heimilisfang; viðurkenndur fulltrúi skal einnig tilgreina firmanafn og heimilisfang framleiðanda.

⁽³⁾ lýsing á hlutaðeigandi vöru, gerð, raðnúmeri (ef við á).